

ఓం భూర్భువః స్వః తత్త్వవితుర్వేణ్యం భర్తోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖుర ప్రజ్ఞ

యోగీశ్వర్ గ్రామయైత్రి

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవిం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రేత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముహుః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమార్తి, తపోవిష్ట, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

శ్రీధ్రీ సంస్థలకు
డాక్టర్ ప్రణవ పండ్య
సంస్థలకు మండలి
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
పాస్సారు హైమవతీశాప్రి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహచార్య

సంపటి 17 - సంచిక 02
జూలై 2012
విడెప్రైట్ రూ. 12.00
సుంచందా రూ. 120
3 సుంచందా రూ. 350
10 సుంచందా రూ. 1116

పత్రిక చందా మనీ ఆర్టర్ డ్యూరా
కాని, డ్రాప్ట్ డ్యూరా కాని
పంపవలసిన చిరునామా
“శ్రీ వేదమూత గాయతీ త్రప్తు”
గాయతీ చేతనా కేంద్రము
పొచ్చ.పి. రోడ్, ముసాపేట,
అంబ్లిన్ హోస్టెల్ దగ్గర,
హైదరాబాదు - 500 018.

జీవించే కళ

జీవించే కళలో ఉన్నది జీవితం. ఏదో విధంగా, మొరటుగా, మోటుగా, సభ్యతకు దూరంగా బ్రతుకు వెళ్ళదీన్ను ఉండడం జీవితమే కాదు. అనలు జీవించే కళను తెలుసుకున్నవాడే నిజంగా జీవిస్తున్నవాడు. జీవితానికి అర్థం ఏమిటి? మనం ఎందుకు జన్మించాము? మనం ఏమి అవ్యాలిని కోరుతున్నాము? జీవితానికి లక్ష్యం ఏమిటి? ఈ ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానాలు పొందడంలోనే జీవన రహస్యం ఇమిడి ఉన్నది.

జీవితానికి గమ్యం ఏదో తెలియనప్పుడు దారి సరైనది ఎలా అవుతుంది? ఎక్కడికి చేరుకోవలసిన అవసరం లేనప్పుడు సంతృప్తి ఎలా లభిస్తుంది? ఒక తోటమాలి వద్ద బోలెడు పుష్పలు ఉన్నాయి. ఆ పూలతో మాల కట్టలని అతడి కోరిక. కాని అతడి దగ్గర దారం లేదు వాటిని కలపడానికి, వాటిని గుది గ్రుచ్చడానికి. అతడు ఎన్నడూ తన పూలను మాలగా కట్టలేదు. ఆ తోటమాలి వంటివాడు జీవితానికి అర్థం ఏమిటో తెలుసుకోని వ్యక్తి.

జీవించే కళ తెలియని వ్యక్తికి జీవితంలో దిశ ఉండదు. అతడి అనుభవాలన్నీ విడివిడిగా, పొంతన లేనివిగా, పరస్పర సమస్యలు లేనివిగా, ‘తీర్థానికి తీర్థం, ప్రసాదానికి ప్రసాదం’గా మిగిలిపోతాయి. జ్ఞాన రూపంలో వ్యక్తమయ్యే శక్తి ఆ అనుభవాల నుండి ఎన్నడూ లభించదు. జీవించే కళ తెలియని వ్యక్తి జీవితపు సమగ్ర అనుభవానికి దూరం అవుతాడు. ఆ సమగ్ర అనుభవం కొరవడినప్పుడు అతడు జీవించినా ఒకటే, మరణించినా ఒకటే.

అలాంటి వ్యక్తి జీవితం పుష్పలు పూసి పంపు అయ్యే అవకాశం ఎన్నడూ లేని మోడు వంటిది. అలాంటి వ్యక్తి సుఖ దుఃఖాలైతే అనుభవిస్తాడు కాని, ఎన్నడూ అనందాన్ని అనుభవించలేదు. ఎందుకంటే కళాత్మకంగా జీవించడం వల్ల, జీవితాన్ని సమగ్రంగా, సంపూర్ణంగా, సర్వతోముఖంగా అనుభవించడం వల్ల ఆనందానుభూతి కలగుతుంది. జీవితంలో అనందం పొందాలంటే జీవితాన్ని పూలమాలగా మలచుకోవాలి. జీవితంలోని అనుభవాలన్నింటిని లక్ష్యం అనే దారంతో కళాత్మకంగా గుదిగ్రుచ్చాలి. జీవించే ఈ కళను తెలుసుకోని వ్యక్తి జీవితం ఎన్నడూ సార్థకం కాదు. ఎన్నడూ కృతార్థం కాదు.

పత్రిక అండనివారు ఈ క్రింది నంబరును సంప్రదించగలరు.

9949111175

పత్రికకు సూచనలు, సలహోలు ఇప్పుడులచినవారు క్రింది నంబర్సు

సంప్రదించగలరు. 9989659905

ప్రతి సమస్యను విజ్ఞతతో పరిష్కరించుకునేందుకు కృషి చేయాలి.

యుగశక్తి గాయత్రి - జూలై 2012

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : జీవించే కళ	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనామృతం :	
విశ్వమాత ఆరాధన	2
3. వేదమంత్రం : జీవన సాఖల్యం	3
4. గాయత్రీ విద్య-22 : మనోమయ కోశం	4
5. గాయత్రీ చిత్రావళి - 1 : గాయత్రీ మహామంత్రం	7
6. బాలల భవితవు బంగారు బాట-28 :	
నిరాశ నీడను ఇవ్వదు	8
7. ధారావాహిక ప్రజ్ఞోపనిషద్ - ఆరవ అధ్యాయం	
(మొదటి ప్రకరణం) : సత్యాహన-సంఘర్ష ప్రకరణం	9
8. పూజ్య గురుదేవుల శతసూత్ర కార్యక్రమం : 77-86	
సద్గురువుల వికాసానికి పథకాలు	10
9. గురుపూర్ణిమ ప్రత్యేకం : ప్రజాసేవకు తంత్ర విజ్ఞానం	12
10. గురుచర్యం వైదిక బుధుమల ఒక పరమ పాపనమైన వరం	14
11. ఆదిశక్తి యొక్క లీలా కథలు-25 :	
గాయత్రీ సాధనతోపాటు సప్తశతి మంత్ర సాధన	17
12. భూకంపాలు ఎందుకు, ఎప్పుడు వస్తాయి?	20
13. గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర	23
14. యువతకు ప్రత్యేకం : ఐప్పర్యం - 3	26
15. వృక్ష వికాసం : బుద్ధి సంపదగా ఎలా మారుతుంది?	30
16. శోధ కథ : మనకారం ఫలితంగా పురుగు జన్మ	33
17. శరీర విజ్ఞానం : మనిషి కోరుకుంటే తన ఆరవ ఇంద్రియాన్ని వికసింపచేసుకోవచ్చు	35
18. పరమ వందనీయ మాతాజీ మాతృవాణి :	
గురువునే సర్వస్వంగా భావించుకోండి	37
19. నా వారితో నా మాట :	
యువత బలమైన తుఫానువలె ముందుకు రావాలి	40
20. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం-20 : హోమియో వైద్య సేవ	42
21. సుభాషితాలలో సుధారస బిందువులు - 9	43
22. ఆషాధ మాస ప్రాముఖ్యత	45
23. వార్తలు : రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	46

సద్గురు వచనామృతం

విశ్వమాత ఆరాధన

బ్రహ్మ పదార్థం నిర్వికారమైనది; ఇంద్రియాలకు అతీతవైనది; బుద్ధికి అందనిది. దాన్ని నేరుగా చేరుకునే దారి లేదు. నామ జపం రూప ధ్యానం, ప్రార్థన, తపస్సు, సాధన, చింతన, శ్రవణం, కీర్తనం అన్నీ ఆధ్యాత్మిక ఉపకరణాలు మాత్రమే. ఆత్మ పరమాత్మల ఈ కలయికను సాధించే శక్తి గాయత్రియే. బుధులు ఈమెనే ఉపసించారు. ఎందుకంటే శక్తిలేనిదే ముక్కి లేదు. సరస్వతి, లక్ష్మి, కాళి, రాధ, సీత, సావిత్రి, పార్వతి మొదలైన దేవతలు కూడా గాయత్రి సాధనయే చేశారు. తల్లి ద్వారానే తండ్రితో సంబంధం కలుగుతుంది. అందువలన తండ్రి స్థాయి కన్నా తల్లి స్థాయి ఉన్నతమైనది. మానవ ప్రాణికి అపారమైన భగవదానంద రాశిని ఆస్మాదించే అధ్యాప్తం గాయత్రీమాత ద్వారానే లభిస్తుంది.

బ్రహ్మ యొక్క ఇచ్ఛ గాయత్రి. బ్రహ్మ యొక్క శక్తి గాయత్రి. బ్రహ్మ యొక్క క్రియ గాయత్రి. ఆమె ద్వారానే జగత్తు యొక్క ఉత్పత్తి, అభివృద్ధి, నాశనముల ప్రణాళిక రూపొందుతుంది. సౌందర్యం, మాధుర్యం, సంపద, కీర్తి, ఆశ, ప్రసన్నత, కరుణ, మైత్రి మున్సుగు రూపాలలో ఈ మహాశక్తియే జీవిత క్షేత్రాన్ని ఆనందమయం చేస్తూ ఉంటుంది. తరంగితం చేస్తూ ఉంటుంది. ఈ విశ్వసారిని, ఈ మహాగాయత్రిని, ఈ మహామాతను ఈ మహా విద్యను ఆరాధించి మనం అధికాధిక ఆనందాన్ని పొందటంలో పురోగమించవచ్చు. పరమానంద ప్రాప్తికి శాశ్వత మార్గం ఇదే.

- అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబర్, 1950
అనువాదం: సత్యనారాయణ గుప్తా

పండుగలు

జూలై 2012

03-07-2012 గురు పూర్ణిమ

27-07-2012 వరలక్ష్మీ ప్రతం

ఆగస్టు 2012

02-08-2012 జంధ్యాల పూర్ణిమ / రాఖీ పూర్ణిమ

15-08-2012 స్వాతంత్య దినోత్సవం

సమస్యను ఇతరుల దృష్టికోణం నుండి చూడగలగాలి.

జీవన సాఫల్యం

తేజోసి తేజో మయి దేహి । వీర్యమని వీర్యమయి దేహి ।
బలమని బలం మయి దేహి । ఓజోస్సో ఓజో మయి దేహి ।
మన్మారసి మన్మం మయి దేహి ।
సహసోసి సహసోమయి దేహి ॥ (యజుర్వేద 19/9)

భావారథం : ఒ పరమేశ్వరు ! నీవు తేజస్వరుపుడవు. నాకు తేజస్సు ఇవ్వు. వీర్యవంతుడవు నాకు పరాక్రమాన్ని ఇవ్వు. నీవు బలపంతుడవు నాకు బలాన్ని ఇవ్వు. నీవు జిజ్ఞాసు ఇవ్వు. నీవు సహనశీలుడవు, నాకు కూడా అటువంటి సహనశీలత ఇవ్వు.

సందేశం : పరమేశ్వరుడని ఎవరిని అంటాము? ఆయనేమీ మనిషి కాదు. ఆయన్ని మనమే తయారుచేశాము. వాస్తవానికి ఆదర్శాల పేరు భగవానుడు. సిద్ధాంతాల, క్రైస్తవుల, సద్గుణాల, సత్యయత్తాల సముచ్ఛయం పేరు భగవంతుడు. ఇక్కడ ఈశ్వరుని అనేక గుణాలలో మన జీవితానికి ఆవశ్యకమైన వాటిని అర్థిస్తూ ప్రార్థిస్తున్న చేయబడింది.

ఆత్మశక్తిని వికసింపజేసే, ప్రాపంచిక ప్రతోభాలను ఓడించే తేజస్సు అన్నింటికంటే మహాత్మపూర్వకమైనది. తేజస్సు ఆయువులో కాదు ప్రవృత్తిలో ఉంటుంది. అది బాహ్యం కాదు, లోపల ఉంటుంది. పైకి కాక స్వభావంలో దాగి ఉంటుంది. దీనివలన ముఖ మందలం ప్రకాశవంతంగా ఉంటుంది. ఇంకొక ముఖ్యమైనది శారీరక బలం. మనం వంద సంవత్సరాలు జీవించి పరోపకారము చేయాలని భగవంతుడు ఈ శరీరం ఇచ్చాడు. మనం వీర్యవంతులం, బలవంతుల మైనప్పుడే అది సాధ్యం అవుతుంది. మనం తేజస్సులం, ఆరోగ్య వంతులం బలశాలరం కావాలి. సంయమము, తగిన ఆహార విషారములతోనే ఇది సంభవం అవుతుంది. ఈ మాడించి వలన ఆత్మిక తేజస్సు జాగ్రత్తమవుతుంది. మనుష్యుడు ఓజస్సీ అవుతాడు. తేజం, వీర్యం, బలం, ఓజస్సు నిండిన మనుష్యుడు ప్రవంచములో అన్ని చేయగలుగుతాడు. పెద్ద పెద్ద కప్పొలు కూడా అతని మార్గాన్ని ఆటంక పరవలేవు. అతడు ఏది సంకల్పం చేసినా తప్పక పూర్తి అవుతుంది. అతడు ఏది చెప్పినా దాని ప్రభావం ఇతరుల మీద పడుతుంది. అతని మాటను తిరస్కరించగలిగే సాహసం ఎవరూ చేయలేరు.

కానీ ఇంత మాత్రంతో పని సాగదు. డుష్టులు, పావకర్మలను ఓడించే శక్తి కూడా కావాలి. అన్యాయాన్ని విధ్వంసం చేసే

స్వాభావిక అగ్ని మన లోపల నిరంతరం జ్వలిస్తూ ఉండాలి. దీనితోపాటు మన ఆత్మలో అనంత సహనశక్తి ఉండాలి. దీనితో మనం ఘోరాతి ఘోర కప్పొలలో కూడా ఎల్లప్పుడూ నవ్వుతూ ఉండి, సత్యమార్గం నుండి చలించకుండా ఉండగలము. ఎంత సహించలేని విషట్టులు వచ్చినా దైర్యంగా వాటిని ఎదుర్కొని సాఫల్య మార్గంలో పురోగమించగలము.

దీని పేరే జీవించే కళ. అప్పుడే మానవుడు మహానీయుడు కాగలుగుతాడు. ఎప్పుడు అతడు మహానీయుడు అవుతాడో తన కుటుంబాన్ని, సమాజాన్ని మహానీయులుగా చేయుట అతని ధర్మం అవుతుంది. వెలుగుతున్న దీపమే మరొక దీపాన్ని వెలిగించ గలుగుతుంది. ఆరిపోయిన దీపం మరొక ఆరిపోయిన దీపాన్ని ఎలా వెలిగించగలుగుతుంది? మానవుని కర్తవ్యం అతడు తేజస్సీ, ఓజస్సీ, వర్షస్సీ అయి, దైర్యపంతుడు, వీర్యపంతుడు, శక్తిపంతుడు అయి ఇతరులను కూడా ఆ మార్గంలో నడిచేందుకు ప్రేరించాలి.

దీనిలోనే మానవ జీవన సాఫల్యమున్నది.

★ ★ ★

శ్యాంప్రసాద్ ముఖ్యం

కొందరు పత్రికా విలేఖరులు శ్యాంప్రసాద్ ముఖ్యం ని కలువలసి ఉన్నది. పైష్ణేంలో మూడవ తరగతి రైలు పెట్టే నుండి ఆయన దిగటం చూచి వారు ఆశ్చర్యంతో మూడవ తరగతి రైలు ప్రయాణం చేయడం మీకు బహుశా జీవితంలో మొదటిసారి కావచ్చునని ఆశ్చర్యంతో అంటారు. ముఖ్యం కాదని తలను అడ్డంగా త్రిప్పుతూ మనం చాలా పేద స్త్రితిలో ఉన్నాం. ఇలా అదాచేసిన డబ్బు మరో ముఖ్యమైన పనికి ఉపయోగపడుతుంది, అందుకే నేను ఎప్పుడు తివ తరగతి టిక్కెట్టుపైనే ప్రయాణం చేస్తానని తెలియజేశారు. లోకసేవకుల ఆదర్శం, అసలైన మర్యం ఇలాంటి చిన్న చిన్న సంఘటనలోనే కనిపిస్తుంది. జనులే జనార్థనుడని భావించేవారు, సేవ చేయవలసిన ప్రజాసేవకులు ప్రజల కంటే ఎక్కువ సదుపాయాలు, సుఖాలు అనుభవిస్తూ తాము ప్రజల కంటే గొప్పవారమని భావిస్తే ఎలా?

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఇచ్చి పుచ్చుకునే రీతులలో ఉదారంగా వ్యవహరించాలి.

గాయత్రి విద్య-22

మనోమయ కోశం

పంచకోశములలో మూడవది
మనోమయకోశం. దీనినే గాయత్రి

యొక్క తృతీయ ముఖం అని కూడా అంటారు. మనస్సు చాలా చంచలమైనది. వాసనామయమైనది. ఇది సుఖప్రాప్తి కొరకు అనేక కల్పనలు చేస్తుంది. ఇది రంగు రంగుల చిత్రాలను కల్పన చేస్తుంటే పీటిని చూసి బుద్ధి భ్రమించి అనేక అనవసరమైన హోని కలిగించే పనులు చేసి తరువాత పశ్చాత్తాపదపదమలసి పస్తుంది. మంచి పనులు, ప్రశంసలు పొందగలిగే పనులు, కల్పనలు కూడా మనస్సు చేయగలదు. మనిషిని నరకప్రాయమైన పతనాపథశ్లో పదవేసినా లేక మనిషిని భూసురినిగా చేసినా అది మనస్సు యొక్క క్రీడ మాత్రమే.

మనస్సుకు ప్రచండమైన శక్తి ఉన్నది. ఈ ప్రేరక శక్తితో తన కల్పనా చిత్రాలను ఎంతగా సజీవం చేస్తుందంటే మనిషి చిన్న పిల్లలవానివలె దానిని పొందటానికి పరుగెడతాడు. సీతాకోక చిలుకలు ఎగురుతూ పోతుంటే వాటి వెంట చిన్న పిల్లలు పరుగెత్తుతుంటారు. ఇదేవిధంగా సీతాకోక చిలుకల వంటి కల్పనలు, కోరికలు, ఆకాంక్షలు, తృప్తిల వెంట శరీరం పరుగెడతుంది.

సుఖం మీద కాంక్షయే మనస్సులో, అంతరాళాలలో ప్రధానంగా పనిచేస్తుంది. అది ఏ విషయాన్ని ఏ విధంగా ప్రాప్తించుకోవాలో కల్పన చేస్తుంది, ఒక సుందరమైన మనోపారమైన రంగురంగుల ప్రణాళికను తయారు చేస్తుంది. మన్మిత్వం దాని వెంట పడుతుంది. శరీరం ఆ దిశలోనే పనిచేస్తుంది. కాని మనస్సు చంచలమైనది. అది క్రొత్త కల్పనలు చేస్తానే ఉంటుంది. నిన్నటి ప్రణాళిక పూర్తికారుండానే ఇంకాక క్రొత్త ప్రణాళిక ముందుకొస్తుంది. మనిషి మొదటిదాన్ని వదిలివేసి క్రొత్తదాన్ని పట్టుకుంటాడు. ఇంక ఇదే విధంగా నడుస్తుంటుంది. అనేక అసంపూర్ణ ప్రణాళికలు వదిలివేసి క్రొత్త ప్రణాళికలు తయారవుతుంటాయి. నియంత్రణ లేని మనస్సు యొక్క కార్యక్రమాలు ఇలానే ఉంటాయి. అది మృగతృప్తిలలో మనిషిని త్రిపూతుంది. లెక్కలేనన్ని అసఫలతల, పూర్తికాని కార్యక్రమాల వలన జీవనం అస్థవ్యసం అవుతుంది.

వర్ధమాన యుగంలో ఈ దోషం చాలా ఎక్కువయింది. మనిషి భౌతికత వెనుక పిచ్చిగా పరుగెత్తుతున్నాడు. ఆత్మక్యాణం అనే

మాటను వదిలివేసి, కృతిమ సుఖ సౌకర్యాల కొరకు ఉపిక్షయారు తుంటాడు. ఎవరి దగ్గర ఈ సుఖ సాధనాలు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే అంత భాగ్యమంతుడిగా భావిస్తున్నారు. ఎవరి దగ్గర ఈ సుఖసాధనములు లేవో వారు తమను తాము అభాగ్యులుగా, దీనులుగా, హీనులుగా తలస్తుంటారు. వారి మనస్సు ఫోరమైన ఉద్ఘాగ్నతకు లోనపుతుంది. తీరని కోరికల వలన మనస్సుకు శాంతి లభించదు. “మనస్సే మనిషికి శత్రువు. మనస్సే మనిషికి మిత్రుడు, బంధనానికి మోక్షానికి కారణం కూడా మనస్సేనని గీతలో చెప్పబడింది. పశంలో ఉన్న మనస్సు అమృతంతో సమానం. నియంత్రణ లేని మనస్సు హలహలం పంటిది. నియంత్రణ లేని మనస్సు ఇంద్రియ భోగాలలో సుఖాన్ని వెతుక్కుంటూ పరిగెత్తుతుంది.

నాలుకతో రకరకాల రుచులను పొందడానికి దానిని సతాయిస్తుంటుంది. రూప యోవ్వునాల క్లేత్రంలో కామ కలాపాలకు ఇంద్రులోకాన్ని కల్పనా జగత్తులో తయారు చేస్తుంది. సృత్యం, గీతం, వాద్యములు మనోరంజనం, షికార్లు, మనోహర దృశ్యములు దానికి అనందదాయకం. వీలయినంత సమయం వీటిలో గడపాలని కోరుకుంటుంది. సర్పులు, సినిమా, క్లబ్లు, ఆటలు వెందలైన మనోరంజకమైనవి దానికి ఇష్టం. శరీరాన్ని అలంకరించడానికి, విశ్రాంతి ఇష్టుడానికి బహుమూల్య ప్రాప్తిభరణములు, ఉపచారములు, కార్డలో విమానాలలో ప్రయాణం, మెత్తని పరుపు, ఛ్యాన్, ఎసి మొదలైనవి చాలా అవసరమైనవిగా భావిస్తుంది.

సంస్కార విహోనమైన మనస్సు ఇంద్రియ భోగాలు, అహంకార త్వమ్ (Satisfaction of ego), ధనం కూడచెట్టడం అనే మూడు క్లేత్రములలోనే సుఖాన్ని వెతుక్కుంటుంది. దానిపై అంకుశం లేకపోవడం వలన ఉచితానుచితాలు పట్టించుకోక జీవిత విధానాన్ని చెడుమార్గంలోనికి తీసుకువెళ్తుంది. పాశవికమైన కోర్చెలు తీరడానికి ప్రణాళికలు వెయ్యడం, తరువాత చిక్కుల్లో పడడం, బాధలు పడటం నియంత్రణ లేని మనస్సు కలవారికి సంభవిస్తాయి. ఏరి జీవితం కష్టాలలో మనిగి, పొపం, దుర్గతి కాక మరేమాతుంది?

మనస్సును వశంలో ఉంచుకొనడమంటే అది బుద్ధి యొక్క నియంత్రణలోకి రావాలి. బుద్ధి ఏది జీవితమని తలస్తుందో,

తెలుసుకోవలసినదేది లేదు అనే భ్రాంతి మానసిక కాలుష్యం కలిగిస్తుంది.

ఆత్మహితంగా లాభాలను నష్టాలను బేరీజు వేస్తుందో దానికి తగిన విధంగా కల్పనలు చేయడం, ప్రణాళికలు వెయ్యడం చేసే మనస్సు వశంలోనికి వచ్చినట్టే. అనుక్షణం అనవసరమైన పరుగులు పెట్టడం, ఉపయోగంలేని జ్ఞాపకాలలో కల్పనలలో మనగడం నియంత్రణలేని మనస్సు యొక్క లక్షణం. వశంలో ఉన్న మనస్సు ఒక పని మీద నిమగ్నమయితే ఒక అటు ఇటు పోదు.

మనస్సు యొక్క ఏకాగ్రతలో, తన్నయత్వంలో ఎంత ప్రపంచశక్తి ఉండంటే అలాంటి శక్తి ప్రపంచంలో ఇంకాకటి లేదు. రచయితలు, కవులు, వైజ్ఞానికులు, అన్వేషకులు, నేతలు, మహాపురుషులు అందరూ ఏకాగ్రతతోనే అంతవారయ్యారు.

సూర్య కిరణములు వెదజల్లబడి ఉంటే వాటి ఉపయోగం గొప్పగా ఉండదు. కాని భూతద్దం ద్వారా ఆ కిరణములను ఏకత్తితం చేసినస్సుడు అక్కడ అగ్ని పుడుతుంది. ఆ జ్ఞాలిస్తున్న అగ్నితో భయంకర దావానలం పుట్టపచ్చ. చెల్లాచెదరయిన సూర్య కిరణముల కేంద్రికరణ దావానలంగా మారినట్లు మనస్సు యొక్క చిందరవందరగా పడిఉన్న కల్పనలు, ఆకాంక్షలు, ప్రేరణ శక్తి కూడా ఒక బిందువుపై ఏకాగ్రం (concentrate) చేయగలిగితే దాని ఫలితాలు ఊహకు కూడా అందవు.

వతంజలి బుఱి యోగ సూత్రములలో యోగమంటే చిత్తవృత్తుల నిరోధమేనని అంటారు. “యోగః చిత్త వృత్తి నిరోధః” అంటే చిత్త వృత్తులను నిరోధించాలి. చిత్తవృత్తులను ఆపివేసి ఏకాగ్రం చేయడమే యోగం. యోగసాధన యొక్క విశాలమైన కర్మకాండ అంతా చిత్తవృత్తులను ఒక బిందువుపై కేంద్రికించుట కొరకే, ఆత్మ యొక్క ఆదేశానుసారం జీవించుట కొరకే. ఈ పనిలో సఫలత లభించగానే ఆత్మ పరమాత్మతో కూడిన సమస్త రిద్ధి సిద్ధులు లభిస్తాయి. వశంలో ఉన్నటువంటి శక్తివంపున మనస్సు ఎటువైపు ప్రయోగిస్తే అక్కడ ఆశ్చర్యకరమైన చమత్కారాలు జరుగుతాయి. వశంలో ఉన్న మనస్సును ప్రయోగించడం వల్ల ప్రతిభ, యశస్స, విద్య, ఆరోగ్యం, భోగం, అన్వేషణ మొదలైన వాటిలో ఏది పొందగోరినా నిశ్చయంగా పొందగలరు. దానిని ఏ శక్తి అడ్డుకొనలేదు.

ప్రాపంచిక కోరికలే కాక పారమార్దిక ఆకాంక్షలు కూడా నెరవేరుతాయి. సమాధి సుఖం కూడా మనోబలం యొక్క ఒక చమత్కారమే. ఏకాగ్రమైన మనస్సుతో చేసిన ఉపాసనతో జ్ఞానేవం యొక్క సింహసనం కదులుతుంది. గజేంద్రుని కొరకు గరుత్తుంతుడిని వదలి ఒట్టి కాళ్ళతో పరుగెత్తిన భగవంతునివలె పరుగెత్తివలసి వస్తుంది. అస్పృష్టమైన మనస్సుతో చేసిన సాధన అస్పృష్టంగానే ఉంటుంది. ఏకాగ్రమైన మనస్సు, వశంలో ఉన్న

మనస్సు ఆ లాభాన్ని క్షణంలో సంపాదిస్తుంది. యోగులకు ఇటువంటి మనస్సు జన్మజన్మాంతరాల తపస్స వల్ల లభ్యమవుతుంది. సదన్ కసాయి, గడిక, గీధ, అజామీకుడు మొదలైన దుష్పర్మలు చేసిన పాపులు ఆ క్షణంలో చేసిన ఆర్థాదంతో తరించారు.

మెస్చరిజం, హిప్పోటీజం, పర్సన్ల్ మేగ్రూటీజమ్, మెంటల్ థెరపి, అకల్ట్ పైన్స్, మెంటల్ ఫీలింగ్ మొదలైన చమత్కారములు పాశ్చాత్య దేశాలలో ప్రసిద్ధి చెందినవి. తంత్ర క్రియ, మంత్ర క్రియ, ప్రాణ వినిమయం, సహరి విద్య, ఛాయా పురుష, పిశాచ సిద్ధి, శపసాధన మొదలైన చమత్కార శక్తులు భారతీయులకు పరిచయమే. ఇవన్నీ ఏకాగ్రతతో కూడిన మనస్సు యొక్క సంకల్పశక్తి యొక్క చిన్న చిన్న మనో వినోదములే.

సంకల్పం యొక్క అపూర్వశక్తితో మన పూజీకులు తమ ఆధ్యాత్మిక గుణముల వల్ల సమస్త భూమండలంపై చక్రవర్తి సామ్రాజ్యాన్ని స్థాపించారు. వారు జగద్గురువులుగా కీర్తి పొందారు. వారు సంకల్పశక్తితో భూలోకమును స్వర్గలోకంతోను, పాతాళ లోకంతోను ఇంగుపొరుగు వారివలె సంబంధం పెట్టుకున్నారు. ఆ శక్తి యొక్క చిన్న చిన్న భౌతిక చమత్కారాలతో రావణుని వంటి వ్యక్తులు గందరగోళం చేసినా అధికాంశ యోగులు ఆ ప్రచండ శక్తిని లోక కళ్యాణం కొరకు వినియోగించారు.

అర్ఘునునికి వశంలో ఉన్న మనస్సు వల్ల ఎటువంటి సిద్ధులు కలుగుతాయో తెలుసు. అందువల్ల గీతలో భగవంతుడిని అడుగుతాడు - హే అచ్యుతా! మనస్సును వశంలో ఉంచుకునే పద్ధతిని నాకు చెప్పండి. వాయువును వశంలో ఉంచుకొనుట ఎంత కష్టమో మనస్సును వశంలో ఉంచుకొనుట కూడా అంత కష్టం. వశంలో ఉంచుకున్న మనస్సు భూలోకంలో కల్పవుక్కమే. అటువంటి దానిని పొందడం చాలా కష్టమే అయి ఉండాలి”. అర్ఘునుడు సరిగ్గానే చెప్పాడు. మనస్సును వశంలో ఉంచుకొనడం వాయువుని వశంలో ఉంచుకొనడంతో సమానమే. వాయువును యంత్రం ద్వారా ఒక డబ్బాలో బంధించవచ్చు. కాని మనస్సును వశంలో ఉంచుకొనే యంత్రం ఏది లేదు.

మనస్సును వశంలో ఉంచుకునేందుకు భగవంతుడు అర్ఘునుడికి రెండు ఉపాయాలు చెప్పాడు. 1) అభ్యాసం 2) వైర్యాగం. అభ్యాసం అంటే మనస్సును నిలువరించగలిగే యోగ సాధనలు. వైర్యాగం అంటే వ్యాపహరిక జీవనంతో సంయుక్తిలత పాటించడం, జీవితాన్ని వ్యవస్థితం చేయడం. బద్ధకం, పొరపాట్లు దుర్వ్యసనములు, దురాచారములు, చంచలత్వం సమయ దురుపయోగం, అస్త్రవ్యస్తంగా పనులు చేయడం మొదలైన

సమన్యాను భిన్న కోణాల నుండి పరిశీలించే ఉరు, నేరు సంతరించుకోవాలి.

కారణాల వల్ల ప్రాపంచిక జీవనంలో అధోగతి కలుగుతుంది. లోభం, క్రోధం, తృష్ణ మొదలైన వాటితో మానసిక పతనం జరుగుతుంది.

శారీరిక, మానసిక, సామాజిక చెడుల నుంచి మనస్సును రక్షించుకుని సరకంగా ఆదర్శవాదంతో శాంతిమయ జీవనం సాధించే కళను వైరాగ్యం అంటారు. చాలా మంది ఇంటి బాధ్యతలను వదలివేసి అడుక్కుని తినడం, విచిత్రమైన వేషాలు వెయ్యడం, అవ్యాహసితంగా తిరగడం వైరాగ్యమని భావిస్తారు. తరువాత కప్పాల పాలవుతారు. వైరాగ్యం అంటే రాగముల నివ్వత్తి.

చెడు భావనల నుండి, చెడు అలవాట్ల నుండి తప్పించుకునే అభ్యాసం కొరకు తగిన వాతావరణం అవసరం. ఈదడానికి తగిన వసతి కావాలి. ఈదడం నేర్చుకుంటే నీటిలో మునిగిపోయే ప్రమాదము ఉన్నప్పుడు రక్షించుకోవడానికి పనికి వస్తుంది. నీటికి దూరంగా ఉండి ఈత నేర్చుకుంటానంటే కుదరదు. అలాగే రాగ్యోషాలు ఉత్సవముయ్యే పరిస్థితులలోనే ఉంటూ వాటిపై విజయం ప్రాప్తించుకుంటే వైరాగ్యంలో సఫలీకృతం అయినట్టే.

అడవులలో ఒంటరిగా ఉంటే అది వైరాగ్యం అని అనిపించు కోదు. ఎందుకంటే అడవులలో వైరాగ్యం అవసరమే లేదు. రాగం ఉత్సవముయ్యే పరిస్థితులలో ఉంటూనే వాటిపై విజయం ప్రాప్తించుకుంటే, ఆ పరీక్షలో విజయం సాధిస్తేనే వైరాగ్యం ఉన్నట్లు అవుతుంది. ఏకాంతంగా ఉంటే అది వైరాగ్యమనిపించుకోదు. ప్రతోభాల నుండి నెగ్గడమే వైరాగ్యం. చెడు ఉన్నచోటే చెడుపై నెగ్గడం వైరాగ్యమనిపించుకుంటుంది. అందువల్ల గృహస్తుడుగా ఉంటూ, ప్రాపంచిక జీవనంలో సుఖవస్తితంగా ఉంటూ, రాగాల మీద విజయం ప్రాప్తించుకొనడమే వైరాగ్యం అని అనాలి.

అభ్యాసం కొరకు యోగశాస్త్రములలో ఇటువంటి ఎన్నో రకాల సాధనల వర్ణన ఉన్నది. పీటి ద్వారా మనస్సు యొక్క చాంచల్యాత, ఉరుకులు, పరుగులు, అత్యాశ ఆపివేసి బుతుంభరా బుద్ధికి, అంతరాత్మ ఆధీనానికి మనస్సును అందిపువచ్చు. ఈ సాధనలను మనోలయ యోగమంటారు. దీనిలో 1) ధ్యానం 2) త్రాటకం 3) జపం 4) తన్మాత్ర సాధన ప్రధానమైవి. మనోమయకోశ సాధనలలో ఈ నాలుగింటికి మహాత్మపూర్ణమైన స్థానం ఉన్నది.

★ ★ ★

ఆధ్యాత్మిక చికిత్స

బుగ్గేదం దశమ మండలంలోని రోగనివారణ సూక్తం అయిదవ మంత్రంలో బుప్పి, అంతఃచేతనలో మారుమోగిన మహాసంకల్పం ఇదే. నవయుగం కోసం కొత్త స్వస్థి చేసిన బ్రహ్మర్థి విశ్వామిత్రుడు ఆ క్షణాలలో చింతనలో నిమగ్నులై ఉన్నారు. అప్పుడు ఆర్తితో నిండిన, కరుణ కలిగించే ఒక స్వరం వినిపించింది. దుఃఖంలో మునిగి ఉన్న ఒక స్త్రీ చేసిన ఆర్తనాదం అది. ఆయన శిష్యుడు జాబాలి ఆమెను తీసుకువస్తున్నాడు. యౌవ్యనంలోనే రోగాలు ఆమెను వృద్ధరూలుగా చేశాయి.

ఆమె సమీపించగానే, బ్రహ్మజ్ఞాని అయిన మహర్షి ఆమె బాధలకు మూల కారణాన్ని గ్రహించారు. ఆయన జాబాలితో ఇలా అన్నారు “నాయనా! చికిత్స ప్రక్రియలు, ఔషధాలు ఈమె మీద పసిచేయలేదని చెప్పాలనుకుంటున్నావు కదా”. “అపును ఆచార్యవర్మా” అంటూ శిష్యుడు ఏదో చెప్పబోయే లోగానే బుప్పి ఇలా అన్నారు “నాయనా! ఇంకా ఒక చికిత్స విధానం మిగిలి ఉంది. అది ఆధ్యాత్మిక చికిత్స. నేను నీ ఎదుట ఆ చికిత్స చేస్తాను.”

తన గురువుగారికి అనంతమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తులు ఉన్నాయని శిష్యుడు జాబాలికి తెలుసు. కనుక అతడు మౌనం వహించాడు. అయినా అతడీలో జిజ్ఞాస ఉంది. ఆ జిజ్ఞాసను తృప్తిపరుస్తూ అంతర్యామి అయిన బ్రహ్మర్థి ఇలా అన్నారు. “నాయనా జాబాలీ! చికిత్స సఫలం కావాలంటే జీవితాన్ని సమగ్రంగా అవగాహన చేసుకోవడం అవసరం. మనిషి శరీరం మాత్రమే కాదు. ఇంద్రియాలు, ప్రాణం, మనస్సు, చిత్రం, బుద్ధి, అహం, అంతరాత్మల అద్భుతక్కులు కూడా మనిషిలో ఉన్నాయి. చికిత్స చేయడానికి ఆ శక్తులన్నింటి పరిజ్ఞానం అవసరం అవుతుంది.”

ఇలా చెప్పు మహర్షి ఆ రోగిని తన ముందు కూర్చేబట్టారు. తన మహా తపస్సులోని ఒక అంతను దానం ఇవ్వాలని సంకల్పం చేస్తూ ఇలా చెప్పారు. “ఆ త్యాగమం శంతాతిభిరథో అరిష్టతాతతిభిః ।” అనగా శాంతిని వ్యాపింపజేసేది, నాశనం లేనిది అయిన ప్రచండమైన బలాన్ని నింపుతున్నాను. నీ రోగాన్ని పారద్రోలుతున్నాను.

మహర్షి ఈ సంకల్పం చేయగానే, ఆ స్త్రీ రోగం నయమయింది. ఆమెకు ఆరోగ్యం చేకూరింది. ఈ సంఘటనతో ఆధ్యాత్మిక చికిత్స సంప్రదాయం ప్రారంభమయింది.

మానసిక కాలుష్యం విచక్షణ జ్ఞానాన్ని కీటింపచేస్తుంది.

గాయత్రీ మహమంత్రం

గాయత్రీ మంత్రములోని అక్షరముల పరస్పర కూర్చు, స్వర విజ్ఞానము శబ్ద శాస్త్రములలోని రహస్యముల పై ఆధారపడి, దాని ఉచ్చారణ మాత్రముతో సూక్ష్మ శరీరములో దాగిన అనేక శక్తి కేంద్రములు తమంతట తాము జాగ్రత్తమవుతాయి. సూక్ష్మ శరీరములోని అంగ ప్రత్యంగములో అనేక చక్రములు, ఉపచక్రములు, గ్రంథులు, మాతృకలు, ఉపత్యికలు, భ్రమరములు, మేరువు, వెనుదలైన గుప్త నంస్తానములు ఏవి ఉన్నాయో వాటి వికాసముతో సాధారణ మనుషు ప్రాణి అనంత శక్తులకు యంజమాని కాగలుగుతాడు.

గాయత్రీ మంత్ర ఉచ్చారణ ఏ క్రమంలో జరుగుతుందో దానితో జిహ్వ, దంతములు, కంరము, తాలుపు, పెదువులు, నుదురు, మొదలైన వాటిలో ఒక విశేష గుప్త స్పూన్డన ఏర్పడి అది విభిన్న శక్తి కేంద్రములను చేరి, వాటి నుంపుటిని తొలగించి చైతన్యాన్ని కలిగిస్తుంది. ఈ విధముగా ఏ కార్యమును యోగులు ఎంతో కష్టదాయక సాధనలతో, తపస్సుతో, అధిక కాలములో పూర్తిచేస్తారో, అటువంటి మహాకార్యము ఎంతో సరళరీతిలో గాయత్రీ మంత్ర జపముతో స్పూలు సమయంలోనే పూర్తి అవుతుంది.

సాధకునికి, ఈశ్వర సత్తాయైన గాయత్రీకి మధ్య ఎంతో దూరము ఉన్నది. ఈ అంతరము దాటే మార్గము ఈ 24 అక్షరముల మంత్రముతో సాధ్యం అవుతుంది. ఎలాగైతే నేల మీద

ఉన్న మనుష్యుడు మెట్ల సహాయముతో ఎత్తేన మేడసైకి చేరుకుంటాడో అదే విధముగా గాయత్రీ ఉపాసకుడు ఈ 24 అక్షరముల సహాయముతో క్రమంగా ఒక్కాక్క భూమిక దాటుకుంటూ పైకి చేరుకొని తల్లికి దగ్గరపుతాడు.

గాయత్రీ మహిమ అపారము. అది భూలోకపు కామధేనువు. తల్లికృపతో తొలగింబజడని కష్టమంటూ లేదు. ఆమె అనుగ్రహముతో ప్రాప్తించిని వస్తువంటూ లేదు. మేము గడచిన 24 సం॥లో మమారు 2000 ఆర్ధధర్మ గ్రంథములు శోధించి, సాధనా క్షేత్రములో గాయత్రీని మించిని శక్తి మరొకటి లేదని తెలుసుకున్నాము. ఈమెయే నాలుగు వేదములకు జనని. ఇదియే భారతీయ సంస్కృతి యొక్క సమస్త జ్ఞానవిజ్ఞానములకు పునాది. ఈ జ్ఞాన గంగలో స్నానము చేసే వారి ఆత్మయొక్క సమస్త పాపములు నశిస్తాయి.

మేము ఒక్కాక్కటి ఇరువది నాలుగు లాంకల చొప్పున, 24 మహాపురశశ్చరణలు పూర్తిచేశాము. ఈ తపశ్చర్య వలన మా వ్యక్తిగత అనుభవముతో, ప్రపంచములోని సమస్త సంపదల కంటే గాయత్రీ ఉపాసన అధిక విలువైనదని చెప్పగలము. ఏ వ్యక్తులు మా సంరక్షణ, సహకారము, పరామర్థతో మాతను ఆరాధించారో వారి పరిణామాలు చూడగా, ఎప్పుడైనా ఎవరికైనా గాయత్రీ సాధన నిష్పలం కాదని మాకు దృఢ విశ్వాసం కలిగింది. ఈ యుగంలో ఇంతకు మించి ఫలదాయకము, సరళము, స్వల్పప్రతముతోనే సాధించదగినది, హనిరహితమైన సాధన మరొకటి లేదు.

అత్యంత మహిమ కలిగిన, సర్వశక్తి శాలియైన గాయత్రీ మాత గొప్పదనము తెలుపుటకు, సాధకుల ధ్యానమునకు ఉపయోగపడుటకు ఈ వ్యాసములను అందజేస్తున్నాము. దీనితో గాయత్రీ ఉపాసన చేయువారికి ప్రేరణ, సౌకర్యము కలుగునని మేము ఆశించుచున్నాము. ఏ ప్రయోజనము కొరకు మాత యొక్క ఏ స్వరూపము, ఏ వర్ధము, ఏ ఆకృతి, ఏ ముద్ర, ఏ వాహనము, ఏ స్తానములో ఏ విధముగా ధ్యానము చేయవలెనో మొదలైన రహస్యములన్నీ ఈ చిత్రముల ద్వారా తేటతెల్లమగును.

(ప్రతి చిత్రముతో దానికి సంబంధించిన, ఆవ్యక్తమైన సమాచారము నిష్పత్తి చిత్ర పరిచయము కూడా ఇవ్వబడినది. దీనివలన పారకులకు అధిక సౌకర్యము కలుగును. సాధనా సమయములో ఈ చిత్రముల ధ్యానము కూడా చేసుకొనవచ్చును.

- పండిత శ్రీరామశర్మ ఆవార్య
గాయత్రీ అన్నింటికంటే గొప్ప మంత్రము. దీనికి మించినది మరొకటి లేదు. మరే మంత్రముతో కాని ఏదైనా కూడా దీనితో తప్పక అవుతుంది. దీనితో వేదోక్త దచ్ఛిణ మార్గము, తంత్రోక్త వామ మార్గము రెండు విధాలైన సాధన కూడా చేయవచ్చు.

- అనువాదం : దా॥ తుమ్మారి
(చిత్రం లోపలి కవర్సేజిలో చూడగలరు)

ప్రతి ఒక్కారికి తమ హక్కుల గురించి, బాధ్యతల గురించి స్వష్టమైన అవగాహన ఉండాలి.

నిరాశ నీడను ఇవ్వదు

సర్వానంద స్వామి తన శిష్యుడైన సుముఖునితో కలని సముద్రం ఒడ్డున నడుస్తూ ఉన్నారు. ఎప్పుడూ గలగల్లాడుతూ ప్రశ్నలు వేసే సుముఖుడు చాలా నిరుత్సాహంగా కనిపించాడు. ఏమీ మాట్లాడకుండా నీరసంగా నడుస్తున్నాడు. గురుదేవులు ప్రశ్నిస్తే “అవును-కాదు” అంటూ ముక్కనరిగా సమాధానాలు ఇస్తూ ఉన్నాడు.

గురువుగారు ఆప్యాయంగా వెన్ను నిమురుతూ “సుముఖా! ఏమిటి సంగతి? ఇలా పిచ్చివాడిలా తయారయ్యావు ఎందుకు? దీనమైన ఆ చూపులేంటి?” అంటూ రకరకాలుగా ప్రశ్నించాడు. సముఖుడు మెల్లగా తలఎత్తి గురువుగారి వంక చూశాడు. ఆతని కళ్ళలో కన్నీళ్ళు. “ఆ కళ్ళలో నీళ్ళేంటి? నీకిప్పుడు వచ్చిన కష్టం ఏమిటి? నాకు కాకపోతే ఇంకా ఎవరికి చెప్పావు?” అని బుజ్జిగిస్తూ అడిగారు.

సుముఖుడికి దుఃఖం అగలేదు. ఒక్కసారిగా భోరున ఏద్దేశాడు. గురువుగారు కొంచెం సేపు అలాగే ఏడవనిచ్చారు. తర్వాత మెల్లగా ఊరచించారు. “విషయం చెప్పు. నాకు చేతనైనా సాయం చేస్తాను” అన్నారు. సుముఖుడు గురుదేవుల ఓదార్పుతో స్థిమితపడ్డాడు.

“స్వామీ! నేను మీ వద్ద సకల విద్యలు నేర్చుకున్నాను. ఆ విద్యల బలంతో రాజుగారి ఆస్తానంలో కొలువు సంపాదించు కోవాలి అనుకున్నాను. ఇప్పటికి 5 సార్లు పోటీ పరీక్షల్లో పాల్గొన్నాను. కానీ విజయాన్ని సాధించలేకపోయాను. నాకు జీవితం మీదే విరక్తి పుడుతోంది స్వామీ!” అంటూ మనసు విప్పి తన బాధను చెప్పుకున్నాడు. గురువుగారు నవ్వుతూ - “ఓన్! అంతేగదా! పరీక్షలో ఎంతమంది పాల్గొన్నారు? అని అడిగారు.

50 మంది పాల్గొన్నారు. ఉద్యోగాలు ఎన్ని? 4 మాత్రమే. అఱుతే విగిలిన 46గురు నీలాగే నిరుత్సాహంగా తిరుగుతున్నారా?

సముఖుడు హనంగా తలవంచుకున్నాడు. ఇంతలో సముద్రం ఒడ్డున ఇసుకతో పిచ్చుక గూళ్ళు కట్టుకుంటున్న పిల్లల్ని చూశారు సర్వానందస్వామి. ఉత్సాహంగా వారిని శిష్యునికి చూపించారు. చిన్న చిన్న పిల్లలు చిన్న చిన్న గూళ్ళు కడుతున్నారు. కట్టిన వెంటనే కొన్ని కూలిపోతున్నాయి. కొన్ని గాలికి పడిపోతున్నాయి. కొన్ని అలల తాకిడికి కొట్టుకొని పోతున్నాయి. అయినా వారు తమ ప్రయత్నాన్ని వదలిపెట్టడం లేదు. మళ్ళీ

మళ్ళీ కడుతునే ఉన్నారు. వారిలో ఒక పిల్లవాడు లేచి సముద్రానికి కొంచెం దూరంగా వెళ్ళాడు. ముఖంలో పట్టుదల తాండ్రపిస్తోంది. ఈసారి గూడును కొంచెం పెద్దగా కట్టాడు. గూడు నిలచింది. గబగబా నాలుగు గూళ్ళను కట్టాడు. అన్నీ చక్కగా నిలబడ్డాయి. అనందంగా తోటి పిల్లల దగ్గరకు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. తాను కట్టిన గూళ్ళను చూపించాడు. అందరూ సంతోషంగా అక్కడకు చేరుకున్నారు. అందరూ పట్టుదలగా గూళ్ళను నిర్మిస్తున్నారు. వాళ్ళ ఆనందం చూడాల్సిందే గాని వణించి చెప్పడం చాలా కష్టం.

“సుముఖా! చూశావు గదా! జీవితము ఇంతే. అనుకున్న కార్యాన్ని సాధించలేకపోతే నిరాశతో కుమిలిపోకూడదు. పరిస్థితులను అవగాహన చేసుకోవాలి, మనకు అనుకూలమైన దిశలోనికి మలచుకోవాలి. ఒకే ఒక లక్ష్మీ వైపు పరుగులు తియ్యకూడదు. ఒకటి కాకపోతే మరొక దానిని ఎంచుకోవాలి, ప్రయత్నించాలి. ముందుగా మన దృష్టి కోణాన్ని మార్చుకోవాలి. జీవితంలో అనేక మార్గాలు ఉన్నాయి. మరొక్క దానిని ఎంచుకో, నీకు అనుకూలంగా మలచుకో” అంటూ సర్వానందుడు తేలికగా, అర్థం అయ్యేలా వివరించారు. సముఖుని మనస్సులో ఉత్సాహం ఉరకలు వేసింది.

కం॥ పట్టిన పట్టును వీడక

గృహీగ యత్తించుచుండ కచ్చిత రీతిన్

తట్టునుపాయంబులు తల

పెట్టిన కార్యంబు నెరపి పెరుగుము బాలా!

- మధుర కవయిత్రి,
పొన్నారు ప్రౌమయతీ శాస్త్రి

స్వాపలంబన సంస్కరం

ఒక ప్రాన్న దేశస్తుదు రోడ్డు ప్రక్కన బూటు పాలివ్వే చేస్తున్న ఒక వేద కుర్రవాని చేతుల్లో డబ్బు పెట్టి పాలివ్వే చేయమన్నాడు. మిగిలిన పైసలు తిరిగిచ్చాడు ఆ బాలుడు. వద్దన్నాడా వ్యక్తి. “నా తల్లిదండ్రులు ప్రశ్నకు మించిన ఘలితాన్ని స్వీకరించవద్దని చెప్పారు” అన్నాడు బాలుడు. ఆ బాలుడే పెరిగి పెద్దవాడై ప్రాన్న దేశానికి రాష్ట్రపతి అయ్యాడు. తల్లిదండ్రులు బిడ్డలకు చక్కని సంస్కరాన్ని అందించాలి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

జీవితానికి ఆధారం సామాజిక సంబంధాలు.

సత్సాహస - సంఘర్ష ప్రకరణం

రుచేర్ఘవత ఆసక్తేరపి చార్థ సమర్థనమ్ ।
సమాధానం చ సమ్మానం బ్రహ్మవిద్యా విధావరమ్ ॥ 9

‘బ్రహ్మవిద్య’ అత్యంత శ్రేష్ఠమైనది. దానిని తెల్సుకోవాలన్న జిజ్ఞాస మిక్కిలి శ్రేష్ఠతరమైనది. ఇటువంటి ఉత్తమ ఆసక్తి, జిజ్ఞాసలు కలిగిన శిష్యుల పట్ల గురువులు అత్యంత ఆనంద మనస్సులై, చక్కబీ వివరణతో, సులభమైన ఉదాహరణలతో జ్ఞానోపదేశం చేస్తారు. బ్రహ్మ విద్యను గురించి భగవద్గీతలో, దుర్గాసప్తశతిలో విస్తృతమైన రీతిలో వివరించబడింది. భగవద్గీతలో “యుద్ధస్వ” అనే ప్రయోగం పలు సందర్భాలలో చేయబడింది. అంతర్గతమైన దుష్ట శక్తులు, కుసంస్కారాలపై యుద్ధాన్ని ప్రకటించమనే కర్తవ్యబోధ ఉంటుంది. తిమిరంతో సమరం చేయమన్న సందేశం కల్గిస్తుంది.

అనీతేః ప్రతి రోధోఽపి నీతి పక్ష సమర్థనమ్ ।
ఏకమాస్తే తథాస్యాపి మహాత్మం విద్యతే ధృవమ్ ॥ 10

అవినీతిని ప్రతిఫలచించడం, నీతిని సమర్థించడం, అనే ఏకైక లక్ష్మీన్ని తెలుసుకొని, ప్రతి నిమిషం దానిని ఆచరించే యత్నం చేయడమే మహాత్మ లక్షణంగా గుర్తించాలి. ప్రతియుగంలోను అవినీతి, ఆరాచకం జగత్తును ఆక్రమించే ప్రయత్నం చేయడం, దానివలన మహాత్ములైన మునులు, బుఘులు, దేవతలు, కష్టాలు పాలవ్యాధం భగవంతుడు అవతరాన్ని ధరించి దుష్ట శిక్షణ, శిష్ట రక్షణ చేయడం హోరాణిక, చారిత్రక సత్యం.

విధ్వంస ప్రతిఫలనా ప్రవృత్తి, విచక్షణ శక్తి, ధర్మ రక్షణ, అధర్మ శిక్షణ వంటి ప్రవృత్తులు మానవుల మనస్సులలో నిండినప్పుడు ధర్మ పోరాటం జరిగి, ధర్మ రక్షణకు మార్గం సుగమవ్యాప్తం దన్న సత్యాన్ని పిప్పులాదుడు సవివరంగా వివరించసాగాడు.

సంసారేవాంఛనీయత్వముత్తే ఏవటు విద్యతే ।
సహస్రభూతిం కుర్యాత్త న్యాయనిష్ఠాం ప్రతి సదా ॥ 11

ఈ సంసారమనే నాటక సృష్టిలో భగవంతుడు వాంఛనీయతతో (కోరతగినపి) బాటు అవాంఛనీయతను (కోరతగినపి) కూడా సృష్టించాడు. అంటే ఏవైతే కోరుకోగినవో వాటినే కాకుండా కోరుకోతగిన వాటిని కూడా సృష్టించాడు, వాటి మధ్యగల బేధాన్ని, దానికి సంబంధించిన అనుభవాన్ని, అనుభూతిని తెలుసుకొనే న్యాయ, అన్యాయ వివేచన సృష్టించి మనస్సులను పరీక్షిస్తూ ఉంటాడు. అందులో న్యాయనిష్ఠకు ప్రాధాన్యతనిచే మార్గాన్ని సూచిస్తూ, అనుక్షణం మానవులను పరిశీలించి, పర్యవేక్షిస్తూ ఉంటాడు.

సమర్థనేచతన్యాపో ప్రభరంతత్పరాక్రమమ్ ।
కర్తుంచ ప్రేరయేత్ రాత్రి రోచేత్ శ్రైష్టుం దినస్వన్ ॥ 12

ఈ విధంగా మాయను సృష్టించి, దాని ప్రభావాన్ని, పరాక్రమాన్ని మనమ్యులపై ప్రయోగించడం ద్వారా మానవ మేధస్సును పరీక్షించి, ఆ పరీక్షలో విజయం సాధించేటట్లు ప్రేరించడమే భగవంతుని లక్ష్యం. రాత్రి లేకుంటే పగలు యొక్క విశిష్టత, ప్రాధాన్యతలను ఎలా తెలియాఁ, అవాంఛనీయ మాయ లేకుంటే, వాంఛనీయమైన న్యాయ నిష్ట యొక్క ప్రాధాన్యత తెలియదు కదా!

అన్ససిత్యమనీ తేశ్వేత్ నీతేః కిం గరిమాజనేః ।
జ్ఞాయతేభర్య సద్భావే, ధర్మ సంస్థాపనేధయః ॥ 13

అవనీతి (అవినీతి) యొక్క ప్రభావం లేకుంటే నీతి యొక్క ప్రాధాన్యత ఎలా తెలుస్తుంది? అక్రమ మార్గంలో పయనించేఖరికి ఎదురుయ్య శిక్షణలు, బాధలు తెల్పినపుడే క్రమ మార్గంలోని విశిష్టత తెలిసేది. ధర్మము యొక్క గొప్పతనం తెలియాలంటే అధర్మం యొక్క చెదు ప్రభావం, పాపపుంకిలతను తెలుసుకోవాలి. రాముని ధర్మ నిరతి తెలియాలంటే రావణుని పాప పర్తనం తెలియాలి. పాండవుల సత్యమార్గం తెలియాలంటే కౌరవుల అసత్యమార్గం తెలియాలి. కాబట్టి పోలు, నీళ్ళను వేరుచేయగల హంసల వలే మానవులు ధర్మధర్మాలను తెలుసుకోగలగాలి అన్న యోజనే భగవంతుని యోచన.

యదిరోగానసంత్యేష, చికిత్సాయః తతః కథమ్ ।
విజ్ఞానస్య భవేత్సాతు స్థాపనా ప్రగతి స్తుధా ॥ 14

ప్రపంచంలో రోగాలే లేకుంటే చికిత్స యొక్క ఆవశ్యకత తెలియదు కదా! అనారోగ్యులే కెకుండా ఆరోగ్య రక్షణ పట్ల జాగ్రత్త తీసుకోలేం కదా! ఆరోగ్యం క్లీషించినపుడు పడే బాధలు తెలిసిన పుడే, ఆ అనారోగ్యం రాకుండా చర్యలు తీసుకుంటాం. కాబట్టి చీకటి ఉన్నది అని తెల్పినపుడే వెలుగు కోసం ప్రయత్నం చేస్తాడు మానవుడు. ఆ విజ్ఞాన శోధనమే అతని ప్రగతికి మార్గమవుతుంది.

అజ్ఞానస్యాభిభూతః ఆత్మానం రక్షితుంపయమ్ ।
మనీషిణః సదా జ్ఞాన సాధనాం కర్తుముద్యతాః ॥ 15

అజ్ఞానం, హాని మొదలైన విషయాలు, వాటి నుండి ఎలా రక్షించుకోవాలన్నదే జ్ఞానులు, మహానీయులు ఆలోచనా మార్గం. అజ్ఞానం జ్ఞానం, హాని-వేలు అనే విషయాలకు గల ప్రాధాన్యతలను తెలుసుకొని ముక్తిమార్గంలో పయనించడమే మేధావుల ధ్యేయం.

- కథాకథన వ్యాఖ్యానం: సాధన నరసింహచార్య

అనారోగ్యానికి మూలకారణం మానసిక కాలుప్యమే.

సద్గువనల వికాసానికి పథకాలు

దయ, కరుణ, సేవ, జ్ఞానం, సహకారం, పరమార్థం, న్యాయం, సంయుక్తమం, వివేకం, ప్రేమ మున్సుగు భావనలను జనమానసంలో మేలుకొల్పడం ఉత్సమాత్మమమైన సేవ. కారిస్యం, సంకుచితత్వం, సౌఖ్యపరత్వం ఈ విశ్వాన్ని సరకంగా మార్చాయి. ఈ విశ్వంలో స్వర్గ వాతావరణాన్ని నెలకొల్పడానికి ఒకే మార్గం మనిషి అంతఃకరణను ఉన్నతస్థాయికి కొనిపోవడం. సద్గువనా శీలురైన వ్యక్తులు దేవతలుగా పరిగణించబడుతారు. దేవతా స్వభావం కలిగిన వ్యక్తులు ఉన్నచోట స్వర్గతుల్యమైన శాంతి సమృద్ధులు వెల్లివిరుస్తాయి. సద్గువనలను మేలుకొల్పేందుకు దిగువ కార్యక్రమాలు ఉపకరిస్తాయి.

సేవా కార్యాలాలో అభిరుచి : అవసరమైన వ్యక్తులకు సహాయం అందిస్తూ ఉండడానికి, దుఃఖంలో ఉన్నవారికి దుఃఖం పోగొట్టటానికి వ్యక్తిగతంగాను, సామూహికంగాను సేవా కార్యాల నిర్వహణ జరుగుతూ ఉండాలి. త్రైస్తవ మిషన్లు పెక్కు స్థలాలలో ఆసుపత్రులు నడుపుతున్నాయి. ప్రాచీన కాలంలో బౌద్ధవిహారాలలో కూడా ఇలాంటి ఏర్పాటు ఉండేది. రామకృష్ణ మిషన్ కూడా పెక్కు స్థలాలలో ఆసుపత్రులు నడుపుతోంది. మనం “నీత్య జీవితంలో తులసి” పుస్తకం ఆధారంగా తులసి ఆకులతో కొన్ని మామూలు వస్తువులు కలిపి జోషధాలు తయారుచేయవచ్చు. వాటిని అందించి రోగులకు సేవ చేయాలి. తులసి మొక్కలను పెంచి, ఇలా తక్కువ భర్యుతో హోనిరహితమైన చికిత్స చేయాలి. సూర్య చికిత్స పద్ధతి కూడా ఎంతో ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది.

సేవా సమితులు ప్రకృతి ప్రకోపాలకు గురుయిన ప్రజలకు సేవా కార్యాలు, ఇతర విధములైన సేవాకార్యాలు నిర్వహిస్తున్నాయి. అలాగే మనం కూడా ప్రజలకు ప్రయోజనం కలిగించే ఏదో ఒక పనిచేస్తూ ఉండాలి. సద్గువనలను మేలుకొలపడంలో ఇవి సహాయకారులు అవుతాయి. వికలాంగ సోదరులకు పరికరాలు అందించే పనిని కూడా మనం చేపట్టాలి.

పనికి వచ్చే ఉపకరణాల పంపిణి : జనం తరచు ఇతరుల నుండి ఆడిగి తెచ్చుకునే ఉపకరణాలను మన సమితి తనవద్ద ఉంచుకోవాలి. పెళ్ళిళ్ళలో పనికి వచ్చే పాత్ర సామానులు, గుండిగలు, జంపళానాలు, నిచ్చెనల వంటి చిన్న చిన్న వస్తువులను సేకరించి ఉంచాలి. వాటిని నామమాత్రపు అద్దెకు ప్రజలకు ఇస్తూ ఉండాలి.

జీవకారుణ్యం : పశువులకు, పక్షులకు, జీవ జంతువులకు సేవచేసే ప్రపుత్తులకు ప్రోత్సాహం ఇవ్వాలి. పశువులు, పక్షులు కూడా మన కుటుంబంలోని సభ్యులే. వాటి మాంసం తినే అలవాటు, వాటి రక్తం త్రాగే అలవాటు వదులుకోవాలి. మాంసాహం వల్ల ఆధ్యాత్మిక సద్గుణాలు నాశనం అవుతాయి. క్రూరత్వం పెరుగుతుంది. చర్యం నేడు జీవించి ఉన్న జంతువుల నుండి వస్తోంది. ఆ చర్యాన్ని ఉపయోగించడం వల్ల పశువధ పెరుగుతోంది. చర్యంతోకాక వస్తుంతో, రబ్బరుతో తయారైన పాదరక్షలను మనం ఉపయోగించాలి. చర్యంతో తయారైన ఇతర వస్తువులను కూడా వాడకూడదు. నేడు లేడి చర్యం (కృష్ణజినం) కూడా బ్రుతికి ఉన్న లేళ్ళ నుండి తయారవుతోంది. కనుక పూజ కొరకు వాటిని వాడకూడదు. పట్టు పురుగులను బ్రుతికి ఉండగానే ఉడికించి తయారుచేసే పట్టును కూడా వాడకూడదు.

పశువుల చేత వాటి బలానికి మించి పని చేయించుకోవడం, పశువుల మీద మోయలేని భారం మోపడం, వాటిని చితక బాదడం, గాయపడ్డ, జబ్బు పడ్డ పశువుల చేత పని చేయించడం, పశువుల నుండి కృత్రిమ పద్ధతులతో పాలు పితకడం వంటి పనులకు స్వస్తి చెప్పాలి.

గోపాలన, ఆవుపాలకు ప్రాధాన్యం ఇవ్వడం వంటి ధర్మ కృత్యాల పట్ల శ్రద్ధ పహించాలి. అందువల్ల ఆరోగ్యం, సమృద్ధి, సద్గువన పెరుగుతాయి.

మంచి దుకాణాల నిర్వహణ : కత్తీలేని ఆహార పదార్థాలను సరమైన ధరలకు అమ్మే దుకాణాలను నిర్వహించాలి. ఆహార పదార్థాలలో కత్తీ క్షమించరాని నేరం. అది ప్రజల ఆరోగ్యాన్ని దెబ్బతిస్తుంది. నిజాంయతీ పరుదైన వ్యక్తులు ఇందుకు ప్రత్యామ్నాయం చూపాలి. అందువల్ల అతడికి బ్రతుకుదెరువు ఏర్పడుతుంది. ప్రజల అవసరము తీరుతుంది. బియ్యం, పప్పు, గోధుమ పిండి, నూనె, నేయి, పాలు, తేనె, బెల్లం, ఎండు పండ్లు, మసాలా దినుసులు, జోషధాలు, ఆవిరిమీద ఉడికించే కుక్కరు, వ్యాయామ సాధనాలు, సాహిత్యం, పూజా సామాగ్రి, ఇతర నిత్యావసర వస్తువులు సరసమైన ధరలకు అందించే వ్యాపారస్థుడు ఈనాటి పరిస్థితిలో సమాజ సేవకుడే అవుతాడు.

సమ్మేళనాలు, గోప్తలు : సద్గువనలను మేలుకొల్పడానికి చిన్న

సమస్యలను పరిష్కరించుకోవడానికి ఉత్తమమైన జీవన విధానం అవసరం.

పెద్ద సమ్మేళనాలు, గోప్యలు, సత్యంగాలు నిర్వహించాలి. సమ్మేళనాలలో మన భావాలను వ్యక్తం చేయడంలో సౌలభ్యం ఉంది. అందువల్ల ఉత్సాహము పెరుగుతుంది. చిన్న చిన్న గాయత్రీ యజ్ఞాల నిర్వహణ ఇందుకు ఉపయోగపడుతుంది. పెద్ద పెద్ద సభల కన్నా చిన్న చిన్న గోప్యలు మరింత ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి.

నవరాత్రులలో శిక్షణ శిబిరాలు : సద్గావనా శిక్షణ శిబిరాల నిర్వహణకు దేవీ నవరాత్రులు, చైత్ర నవరాత్రులు ఉత్తమమైనవి, ఈ నవరాత్రులలో తొమ్మిది రోజుల శిబిరాలను ప్రతిచోట నిర్వహించాలి. ఆ శిబిరాలలో ఉదయం జపం, హవసం, అనుష్ఠానం జరగాలి. సాయంత్రం గోప్యాలు, భజన, కీర్తనలు జరగాలి. రాత్రిపూట బహిరంగ ప్రవచనాలు జరగాలి. ప్రసాదంగా సత్సాహిత్యాన్ని పంచాలి. దేవ దక్షిణగా వ్యక్తులు దుర్వాసనాలను, దురాలోచనలను వదులుకునేటట్లు చేయాలి. చివరలో మహిళా గౌరవం దృష్ట్యా కన్యాభోజ్ (కన్యలకు భోజనం) ఏర్పాటు చేయవచ్చు. యుగ నిర్మాణ సిద్ధాంతాన్ని ప్రచవనాలలో వివరించ దానికి కార్యకర్తలకు తగు శిక్షణ ఇవ్వాలి. ప్రతి సంవత్సరం ఇలా రెండు నవరాత్రులలో రెండు శిబిరాలు నిర్వహించాలి. ఇవి ప్రజలలో ఉపాసనను, భావనలను పెంపాందిస్తాయి.

ధర్మ ప్రచార పాదయాత్ర : కుటుంబ వ్యవహారాలను కొద్దిరోజులు ప్రక్కనిపిట్టి కార్యకర్తల బృందాలు పాదయాత్రలు నిర్వహించాలి. నిరీత కార్యక్రమం ప్రకారం ఒకోరోజు ఒకోడ్డారిలో బసచేయాలి. రోజు ఉదయం జపం, హవసం, సాయంత్రం గోప్యాలు, రాత్రి ప్రవచనం జరపాలి. బృందం పాదయాత్ర జరిపే స్థలాలలో ముందుగానే ఆయా కార్యక్రమాలకు తగు ఏర్పాట్లు జరగాలి.

సద్వాక్యాల లేఖనం : గోడల మీద సద్వాక్యాలు పెద్ద ఖర్చు లేకుండా ప్రజా శిక్షణ జరిపే కార్యక్రమం. ఆదర్శాలను బోధించే, ప్రేరణ ఇచ్చే సద్వాక్యాలను మంచి దస్తురితో గోడల మీద ద్వాయడం వల్ల వాటిని చదివేవారు ప్రభావితులు అవుతారు. పలువురు కార్యకర్తలు కలసి గోడల మీద ఇలా సద్వాక్యాలు ప్రాస్తు, ఆ స్థలంలోని గోడలన్నీ ప్రేరణ కేంద్రాలుగా రూపొందుతాయి.

సంజీవని విద్యలో శిక్షణ : సంజీవని విద్యకు ఒక కేంద్ర విద్యాలయాన్ని ప్రతి క్షేత్రంలో ఏర్పాటు చేయాలి. ఆ విద్యాలయంలో ప్రతి సమస్యలై లోతయన అధ్యయనం జరగాలి. ఆయా సమస్యల పరిష్కారాన్కె ప్రయత్నించాలి. ఆ వ్యవస్థ, కుటుంబంలో కలతలు, ఆర్థికమైన చిక్కులు, విరోధుల ఆక్రమణ, అస్తువ్యవస్థమైన

దాంపత్య జీవితం, బాలబాలికలు భవిష్యత్తు, ఆత్మ కళ్యాణాన్కె వివిధ సాధనలు, పేదరికం, చింతలు, ఉద్యోగాలు, ప్రగతి పథంలో ఎదురుయ్యే అవరోధాలు, మున్నగు అనేకానేక సమస్యలకు వ్యక్తిగత పరిస్థితులకు అనుగుణంగా పరిష్కారం అందించగల శిక్షణము ఈ విద్యాలయాలలో ఇవ్వాలి. స్వార్థాన్ని పరమార్థాన్ని సమన్వయం చేసి మనిషి ఇహపర సుఖాలను ఎలా పొంద గలగుతాడో శిక్షణ ఇవ్వాలి. ఈ విద్యాలయాలలో మనస్తత్వశాస్త్రం, సమాజశాస్త్రం, వ్యాపారిక జ్ఞానముల ఆధారంగా సమగ్ర శిక్షణ ఇవ్వాలి. ఇందువల్ల వ్యక్తిత్వ వికాసంలో తగు దోహదం లభిస్తుంది.

దేశంలో పలు విధములైన విద్యాసంస్థలు నడుస్తున్నాయి. కానీ జీవించే కళను నేర్చే ఏర్పాటు ఎక్కడా లేదు. మనం ఈ లోటును భర్తి చేయాలి. గాయత్రీ శక్తిపీఠాలు ఇలాంటి శిక్షణ కేంద్రాలు అవ్వాలి. మధురలోని గాయత్రీ తపోభూమిలో, హరిద్వారలోని శాంతికుంజలో ఇలాంటి శిక్షణ ఇవ్వబడుతోంది. కార్యకర్తలందరూ ఈ శిక్షణ నుండి ప్రయోజనం పొందాలి.

చిన్న చిన్న స్థానిక శిక్షణ కేంద్రాలు : మధురలోని గాయత్రీ తపోభూమికి, హరిద్వారలోని శాంతికుంజకు వెళ్ళి శిక్షణ పొందడం కొండరికి సాధ్యపడకపోవచ్చు. అందువల్ల ప్రతి కేంద్రంలో శిక్షణ శిబిరాలు నిర్వహించాలి. జీవన విద్య పార్యగ్రంథాలు ఆధారంగా సమస్యలను పరిష్కరించే జ్ఞానాన్ని కార్యకర్తలు ఈ శిబిరాలలో పొందాలి. సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష, జీవించేకళ, ఆరోగ్యం మెరుగుపరచుకునే పార్య ప్రణాళికలు నిరంతరం అమలు జరగాలి. ఈ శిబిరాల ద్వారా యుగ నిర్మాణానికి అవసరమైన సంజీవని విద్య ఎక్కువ మందికి అందుతుంది.

సద్గావనలను పెంచడానికి కొన్ని కార్యక్రమాలు ఈ వ్యాసంలో ఇవ్వబడ్డాయి. పరిస్థితులకు అనుగుణంగా మరిన్ని కార్యక్రమాలను రూపొందించుకొని ఉత్సాహపూర్వకంగా నిర్వహించాలి.

**యోగోద్వాయేత్త
మాస పత్రిక చదవండి !
చించివించండి !!**

జీవితం పనుల సమాపోరం.

ప్రజాసేవకు తంత్ర విజ్ఞానం

పాత అభండజ్యోతి సంచికలు చూస్తే అందులో గురుదేవుల కొన్ని రహస్యాలు బయటపడతాయి. వాటిల్లో గురువుగారి యొక్క ‘జన్మ కర్మ చ మే దివ్యం’ యొక్క ఉధారణలు కనిపిస్తాయి. 1940 ఏప్రిల్, జూన్ అభండ జ్యోతి సంచికల్లో ఇలాంటి ఒక రహస్యము ప్రసంగం ప్రస్తావించబడింది. ఆ రోజుల్లో గురువు గారు ‘ఆనంద ప్రతిష్ఠాన్’ అనే పేరుతో ఒక సంస్థను స్థాపించారు. తంత్ర విజ్ఞానానికి సంబంధించిన సాధన, శిక్షణ, వాటి విభూతులు, వాటి ద్వారా సాధించిన సాఫల్యాలతో ప్రజాసేవ చేయాలనే సంకల్పంతో ఈ సంస్థ స్థాపించబడింది. పరమపూజ్య గురుదేవులు ఒక మహాయోగి, తంత్ర విద్యలో గొప్ప ప్రాచీన్యాలు. 1940 జూన్ అభండ జ్యోతి పత్రికలోని పేజీలు అయిన ఆచార్యత్వాన్ని నిరూపించే దస్తావేజులు.

సామాన్య వ్యక్తిగత చర్చలలో అప్పుడప్పుడు ఈ తంత్ర విద్యకు సంబంధించిన రహస్యాలు కొన్నిటి గురించి ప్రస్తావించేవారు. దుర్భభ్యునటువంటి తంత్ర విజ్ఞానంలోని కొన్ని కోణాలలో తమ గురువుగారు శిక్షణ ఇచ్చారని ఒకానోక సందర్భంలో చెప్పారు. కొన్ని యుగాల క్రితం విశ్వామిత్ర బ్రహ్మర్థి ద్వారా బహిర్గతం చేయబడ్డ ఈ సాధనలు కాలాంతరంలో లుప్తమైయాయి. ఈ తంత్ర విద్య యొక్క రహస్య విజ్ఞానాన్ని బ్రహ్మర్థి విశ్వామిత్రులవారి కారణసత్తా నుండి వారి గురువుగారు (దాదా గురుదేవులు) పొందారట. ఆ తరువాత సరైన సమయ మొచ్చినప్పుడు వారి సుయోగ్య శిష్యుడు, మనందరి గురువుగారు అయిన శ్రీరామశర్మ ఆచార్యగారికి అప్పగించారు. ఎన్నో సంవత్సరాల కళోర సాధన తరువాత వీటిలో ప్రాచీన్యం సంపాదించారు. ఎన్నో విద్యలు, సాధనలకు ఆచార్యులైన వీరు ఈ తంత్ర విజ్ఞానానికి కూడా సుప్రసిద్ధ ఆచార్యులైయ్యారు. ఆనంద ప్రతిష్ఠాన్లో వారి తంత్ర విద్య యొక్క సాధన వెల్లడయింది.

ఉత్తరపదేశ్శలోని ఆగ్రా నగరంలో ఫ్రీగంజ్ అనే ప్రాంతంలో ఈ ఆనంద ప్రతిష్ఠాన్ స్థాపించబడింది. ఇది తంత్ర విద్యను ఉపసించే కేంద్రం. ఇందులో గురుదేవులు, మరియు వారి ద్వారా శిక్షణ పొందిన కొందరు సాధకులు తంత్ర విజ్ఞానానికి సంబంధించిన క్రియల ద్వారా పొందిన శక్తిని ప్రజాసేవకై వినియోగించేవారు. గురుదేవులు ప్రచారం చేసిన ఈ సాధనలు,

ప్రక్రియలు అత్యంత సూక్ష్మమైనవి. తదనుసారంగా వాటి ప్రభావం సుదూరాల్లో వ్యాపించి, దీర్ఘకాలిక ఫలితాలు కలిగించేవి. ఈ నిగూఢ క్రియల ద్వారా ఉత్పన్నమైయే సూక్ష్మ కంపనలు ఎంతో శక్తివంతమైనవి. వాటి ప్రభావం దగ్గరున్నవారి మీద ఎంతగా ఉండేదో వేల మైళ్ళ దూరంలోని వారి పైన కూడా అంతే ఉండేది. ఇదేదో క్షణకాలపు మెరుపులాగా కాక చికిత్స చేయబడే వ్యక్తి యొక్క మనస్సు, శరీరాలపై మంచి ప్రభావాన్ని చూపించి ఆశ్చర్యకరమైన, చమత్కారమైన మార్పులు తెచ్చేది.

తమ కలిన సాధన ద్వారా పొందిన శక్తిని పీడితుల సేవ కోసం వినియోగించి, గొప్ప పేద భేదం లేకుండా ఎవరి దగ్గర నుండి కూడా ఏదీ స్వీకరించలేదు ఆనంద ప్రతిష్ఠాన్. అంటే ప్రజల కష్టాలను ఉచితంగా తొలగిస్తారు. అయితే లాభం పొందిన వారు తృప్తితో ఏదైనా ఇస్తే అది సాధకుల జీవన నిర్వహణకు వాడేవారు. ఈ తంత్ర విద్య ద్వారా ఎన్నో అతి కలిన శారీరిక, మానసిక రుగ్గుతలు, చెడు అలవాట్లు, సంతాన సమస్యలు, గృహ కలహాలు, అనిష్ట నివారణ, భూత బాధ, అశాంతి మొదలైన వాటిని తేలికగా నయం చేసేవారు. ప్రాణాంతకమైన రోగాలతో బాధపడే వారికి యుద్ధప్రాతిపదికతో చికిత్స చేసేవారు. అసాధ్యమైన శారీరిక రోగాలే కాక జ్ఞాపక శక్తి లోపాలు, చింత, ఉద్యోగం, న్యానతా భావం, చెడు ప్రవర్తులు, కోపం మొదలైన మానసిక వ్యధలను కూడా ఇక్కడ బాగు చేసేవారు.

అభండ జ్యోతిలో గురుదేవులు ఇలా ప్రాశారు. ‘తంత్ర విజ్ఞానం యొక్క అద్భుత శక్తితో మీ కష్టాలను తొలగించుకోవడానికి మా సేవలను వినియోగించుకోండి. ప్రాణాంతక రోగాలతో బాధపడే వారు మాత్రమే మమ్మల్ని సంప్రదించండి. సాధారణ రోగాలకు డాక్టర్ ద్వారా చికిత్స పొందవచ్చు. ఒక విషయం స్ఫోటంగా తెలియపరుస్తున్నాం. మారణ్, మోహన్, ఉచ్ఛాటన్, వశికరణం, స్తంభనం వంటి పాప క్రియలు ఎవరికి అనుకూలంగా కాని, వ్యతిరేకంగా కాని ప్రయోగించము. ఇటువంటి వాటి కోసం ఎవరూ ఉత్తరాలు రాయవద్దు. త్వరగా లాభాలు పొందడం, లంక బిందెలు, రహస్య నిధులు వంటి విషయాలు కూడా ఇక్కడ చెప్పబడవు.’

ఘర్షణలతో సమస్యలకు పరిష్కారాలు సాధించలేదు.

తంత్ర విజ్ఞానం ద్వారా ప్రజాసేవ చేయటమే ఆనంద ప్రతిష్ఠోన్ యొక్క ఉద్దేశం. శారీరిక, మానసిక, సామాజిక వ్యధలతో భాధపడే వారికి చికిత్స చేసే ఈ ప్రయత్నం పూర్తిగా వైజ్ఞానికమైనది. అందుకు గురువుగారు మరోమాట ప్రాసారు, “ఎటువంటి మూడు నమ్మకాలను, భ్రమలను, కపటాన్ని మేము ప్రచారం చేయటం లేదు. మేము ఎవ్వరి దగ్గర నుండి ఎలాంటి ఫీజు తీసుకోనప్పుడు, ఏ విధంగాను డబ్బులు హరించనప్పుడు మేము చేసేది మోసం, కుటు అయ్యే అవకాశం ఎలా అవుతుంది?” ఇక్కడి వారిని చికిత్స కోసం సంప్రదించే పద్ధతి చాలా సులభం. రోగికున్న కప్పాన్ని ఉత్తరంలో ప్రాసి పంపించాలి అంతే. అయితే చికిత్స సులభంగా, త్వరగా అవడం కోసం నాలుగు వస్తువులు అవసరం. 1) రోగానికి కారణం, ప్రస్తుత పరిస్థితి, రోగి యొక్క పూర్తి వివరాలు 2) రోగి ఫోటో (ఐదేళ్ళకన్నా పాతది అవకూడదు), 3) రోగి యొక్క శిఖా స్థానంలోని 11 వెంట్లుకలు, 4) బ్లూటీంగ్ పేపర్ మీద రోగి ఎడమ బొటన వేలు నుండి తీసిన ఒక బొట్టు రక్తం. ఈ నాలుగు వస్తువులు ఉంటే చికిత్స చాలా సులభంగా, త్వరగా జరిగేది, అంతేకాక నిశ్చితమైన పరిణామాలను కూడా ఆశించవచ్చు.

రకరకాల రోగాల చికిత్సతో పాటు ఆధ్యాత్మిక విద్య, తంత్ర విద్యల శిక్షణ కూడా ఇక్కడ ఇవ్వబడేది. తమ ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి కోరుకునే వారికి, ఇతరులకు చికిత్స చేయడలచిన వారికి ఇక్కడ శిక్షణ ఇవ్వబడేది. ఇందులో భాగంగా అలోకికమైన, రహస్యమైన విషయాలు తెలుసుకునే శిక్షణ కూడా ఇవ్వబడేది. ఈ శిక్షణ కూడా ఇక్కడ ఉచితంగానే ఇవ్వబడేది. కాకపోతే ఇక్కడికొచ్చిన సాధకుడు ఈ విద్యను పరోపకారానికి మాత్రమే ఉపయోగిస్తాననే సంకల్పం తీసుకోవాలి. గురువుగారు తమ దివ్యదృష్టి ద్వారా ఇటువంటి సాధకులను పరిశీలించేవారు. “తమ తుచ్ఛమైన కోరికల కోసం, స్వార్థం కోసం ఈ విద్యను ఉపయోగించడలచిన వారు మా నుండి ఎటువంటి శిక్షణాని ఆశించరాదు” అంటూ స్పష్టంగా చెప్పారు.

రోగుల చికిత్సకు, సాధకుల శిక్షణకు అయ్యే ఖర్చు గురువుగారే పూర్తిగా భరించేవారు. అమూల్యమైన రామబాణం వంటి మందులు, రసాయనాలు, మూలికలు, సాధనా యంత్రాలు, కపచాలు, రక్కా విధానాలు మొదలైనవి ఎన్నో వస్తువులు అనంద ప్రతిష్ఠోన్ నుండి ఉచితంగా రోగులకు పంపబడేవి. కాకపోతే రోగులు వాటి పోస్టు ఖర్చులు భరించాలి. ఈ అద్భుత కేంద్రం నుండి గురువుగారు చాలా సంవత్సరాలు ప్రజాసేవ చేసారు. తంత్ర

విజ్ఞానం యొక్క వైజ్ఞానికతను నిరూపించారు. లెక్కలేనంత మంది, అసాధ్యమైన రోగాల నుండి కూడా చికిత్స పొందారు. ఎందరివే దుఃఖాలు, నిష్పురు పటాపంచలై ఆనంద సూర్యోదయం జరిగింది. కార్యభారం పెరగడం వల్ల ఈ ప్రతిష్ఠానాన్ని మూసేయవలసి వచ్చినా, నేటికీ ఆయన జీవిత పుస్తకంలో సువర్ణ అధ్యాయంగా ప్రకాశిస్తూనే ఉన్నది.

- అఖండజ్యోతి, జూలై 2002

అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

లాల్బహదూర్ శాస్త్రిగారు యొక్క కుటుంబ శిక్షణ

అప్పట్లో లాల్బహదూర్ శాస్త్రిగారు ఉత్తరప్రదేశ్లో గృహ మంత్రిగా ఉండేవారు. ఒకనాడు కొందరు గవర్నర్మెంటు ఉద్యోగులు వారి ఇంట్లో కూలర్సి ఏర్పాటు చేయడానికి వచ్చారు. ఈసారి ఎండబాధ ఉండడని పిల్లలు చాలా సంతోషించారు. ఇంతలో శాస్త్రిగారు వచ్చి, వారికి తన అభ్యంతరాన్ని తెలియజేశాడు. ఏ సౌకర్యమైతే కోరకుండా లభించిందో దానిని నిరాకరించవలసినదే మున్నదని భార్య ప్రశ్నించగా దానికి శాస్త్రిగారు “జిది అవసరంకాదు, విలాసం. నేను ఎప్పుడూ మంత్రి పదవి లోనే ఉంటానని అనుకోవటానికి వీలులేదు. విలాసంతో కూడిన ఈ సౌకర్యాల వలన పిల్లలు తర్వాత బాధలు పడతారు. ముఖ్యంగా వివాహాలుచేసి అత్త వారింటికి పంపవలసిన ఆడపిల్లలకు అక్కడ ఈ సౌకర్యాలు లభించనినాడు అసంతృప్తికిలోనై అభిప్రాయబేధాలు చోటు చేసికొని జీవితాలు దుర్భరంగా తయారపుతాయి” అని తెలియజేశారు.

ఇలాంటి శిక్షణ శాస్త్రిగారు తన తల్లి వద్ద నుండి నేర్చుకొన్నారు. ఏ శిక్షణతే తనను అంతగొప్పవాణిచేసిందో అదే శిక్షణను ఆయన తన కుటుంబ సభ్యులకు కూడా ఇవ్వడం జరిగింది. తండ్రుల పదవులను అడ్డు పెట్టుకొని సౌకర్యాలకు అలవాటు పడటంగాక, ఎలాంటి పరిస్థితుల లోనూ చలించకుండా నిలబడగల సద్గుణ సంపన్మూలైన సంతానాన్ని సమాజానికి అందించాలనేది మహామానవుల ఆకంఙ్.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

సమన్వయం ప్రశాంత వాతావరణంలో పరిష్కరించుకోవాలి.

గూడచర్యం వైదిక బుమల ఒక పరమ పావనమైన వరం

సృష్టిశంఖము నుండే మానవుని జిజ్ఞాస మరియు ఆత్మరక్షణ అనే ప్రబల భావన అతనిని తన ప్రతిపక్ష వ్యక్తులు, శత్రువులు గురించిన విషయ సేకరణ చేసే దిగుగా ఉంగిల్పింది. ఈ జ్ఞాన పిషాస గుప్తచర్య వ్యవస్థ అనే సంస్కు జన్మనిచ్చిందని చెప్ప వచ్చును. అంగేయులు ఈ పద్ధతిని ‘స్నేయింగ్’ అని, దీనిలో పనిచేసే వారిని ‘స్నే’ అని పిలుస్తారు. ఈ స్నే శబ్దము సంస్కృతము లోని ‘స్పృహ్’ శబ్దమునకు సమానార్థకమైనది. దాని అర్థము చూచేవాడు మరియు నిరంతర అప్రమత్తత. ఈనాటి గూడచారి వ్యవస్థ ప్రాచీన భారతభూమి ఇచ్చిన కానుక అన్నది సుస్ఫోద్రము. పూర్వకాలములో కొంతమంది వ్యక్తులు ప్రతి ఒక్క వ్యక్తి క్రియా కలాపములు, నిత్యజీవిత గమనము మీరు దృష్టిని ఉంచేవారు. కాలాంతరములో ఇదే ఒక వ్యవస్థగా సమన్వయ ప్రణాళికా రూపంలో వికసించినది. అదే గుప్తచర్య కళకు జన్మనిచ్చింది.

దీని చరిత్ర అతి ప్రాచీనమైనది. బహుశః మానవోత్పత్తితో పాటే ఈ విధానము కూడా ఆవిర్భవించినదేవో! ఆది మానవులు తమకు తాము ఏకాకులుగా మరియు రక్షణలేనివారుగా భావించు కునేవారు. అంటే వారు ఆత్మరక్షణ కొరకు సంఘర్షించవలసిన అవసరము తలెత్తింది. బహుశః అప్పటినుండే తమ విరోధులు, శత్రువుల గురించి ఆరాతీయడం అనేది జీవితంలో ఒక గొప్ప అవసరముగా రూపుదాఖి ఉంటుంది. తరువాత తరువాత కాలాంతరములో ఈ అవసరము సమాజ వ్యవస్థలో ఒక అవిచ్చిన్న అంగంగా మారిపోయింది. రాజకీయ కూటమిల అవిర్భావంతో పాటుగా గూడచారీ సంస్క యొక్క వ్యవస్థకృతరూపం సమాజము ముందుకొచ్చింది. మనిషి, సమాజము, దేశముల అప్రతిష్ఠాత్మమైన వికాసము, అభివృద్ధికారక దీనిని విస్తృత రూపంలో ఉపయోగించుట ప్రారంభమైనది. బుగ్గేడకాలం వరకు ఈ తంత్రము బాగానే వృద్ధిచెందినది. వైదిక బుక్కులు దీనికి ప్రమాణంగా నిలుస్తున్నాయి.

సహస్రధారేశు వ తే సమస్వరం దివో
నాకే మధుజిహ్వ అసశ్వతః ।
అస్య స్పృశో న ని మిషుతి భూర్భయః
పదే పదే పాశినః సంతి పేతవః ॥ (బుగ్గేడం)
అనగా ‘అతి వేగంగా చరించేవారు, దుష్టులను బంధించే

గుప్తచారులు ప్రతిస్థానంలోనూ ఉన్నారు, వారి కనురెప్పులు ఎప్పుడూ మూతపడవు. మధురభాషణ చేసే, ఎవ్వరితో కలవని ఆ గుప్తచారులు దేశంలోని అసంఖ్యాక మానవులను రక్షిస్తూ ఉంటారు, వివిధ వ్యవహరాలు సలిపే ముఖ్యకేంద్రాల పసులకు అటంకములను కలిగిస్తూ తిరుగాడే దుష్టులను అణచివేస్తారు.’

దీనివలన ఒక విషయము స్పష్టమౌతున్నది. రక్షణ, సువ్యవస్థ మరియు ప్రగతికి సంబంధించిన ఈ తంత్రవ్యవస్థ వైదిక కాలంలోనే ఉనికిలోకి వచ్చింది. ఆర్థగంధముల అధ్యయనము చేత ‘ప్రాచీనకాలంలోనే రాజ్యం యొక్క సమగ్ర స్వరూపము వికాసం చెందినది’ అనేదానికి గట్టి ఆధారాలు, సాక్ష్యాలు లభ్యమౌతాయి. ఇందువలన రాజ్యంలో శాంతి, సువ్యవస్థల కొరకు ఒకవేళ గుప్తచర వ్యవస్థవంటి ప్రణాళిక ఏదైనా ఉండి ఉంటే అందులో ఆశ్చర్యపడవల్సిన విషయమేమీ లేదు. ఆర్థ వాజ్యయములో వరుణుని స్వరూపంలో ప్రపథము సాహ్రాట్టు వర్షన లభిస్తుంది. కాలంతోపాటు వైదిక దృష్టి కలిగిన రాజులు కేవలము వరుణుని గుణ - స్వరూపాలను, అధికారాలను వరించటమేకాక, సమాజ వ్యజిరేక తత్త్వముల యొక్క పసులమీద దృష్టినుంచి, వారిని దండించే అధికార బాధ్యతను కూడా చేపట్టరు అన్నది పై విషయం వల్ల స్పష్టమౌతున్నది.

వైదికసంహితలలో సమాజపు అసురక్షణి (without protection) యొక్క విపుల వర్షన కూడా లభిస్తుంది. ఈ అసురక్ష విపత్తుర పరిస్థితుల నుండి రక్షించమంటూ, ‘దేవతాగణములారా! మీరు కేవలము ఆర్య సమాజమును ప్రాకృతిక ప్రకోపాలు మరియు దుర్భటునల నుండి కాక, దస్తులు, అనార్యులు మరియు అరాచక తత్త్వాలనుండి కూడా ఈ భూమిని ఎల్లపుడూ కాపాడండి’ అని దేవతా గణమును ఉద్దేశించి చేసిన ప్రార్థనలు కనిపిస్తాయి. వైదిక కాలం ముందు, ఆ తరువాత కాలంలో నగర నిర్మాణ వికాసంతో పాటు, ఆర్యులకు సంస్కరహితములు, అర్థవికసిత సభ్యత గలవారు మరియు దుండగులు అయిన మనుషుల వలన ముఖు ఏర్పడినది. వారి నిరంతర ఆక్రమణాలు, అణచివేతల వలన పరంపరాగతమైన సమాజంలో విశ్వంభులత వ్యాపించసాగింది. సమాజము, జీవితము మరియు సంపత్తిని దోచుకునే అపరాధుల సంఖ్య గణనీయంగా వృద్ధి చెందిన

పంతాలు పట్టింపులు మానవ సంబంధాలను దెబ్బతిస్తాయి.

కారణంగా వైదిక జనులు భయగ్రస్తులై అశాంతితో జీవితమును గడుపసాగారు. అటువంటి స్థితిలో భారతీయ మనీషులు ఒక తంత్రమ్యవస్తును రూపొందించారు. తద్వారా పైన చెప్పిన అరాచతత్త్వముల నుండి మానవులను, సమాజమును రక్షించుట, అంతేకాక వారి అభ్యుదయమునకు సైతము ఒహూ మూల్యమైన కృషిసలుపుట. దీనికొరకు రాజ్యంలో విభిన్న స్థాయిలలో గుప్తచారులను నియమించే ఏర్పాటు ఉండేది. తదనుసారంగా గూఢచారుల పని, అధికారాలలో భేదం ఉండేది. పనిలో ఉండే తేదానుబట్టి వారికి వేర్పేరు సంకేతపదాలు కూర్చబడ్డాయి. మహాభారతము, రామాయణము, మనుస్సృతి, కామండకము, శుక్రసీతి, కిరాతార్థుసీయము, ముద్రారాక్షసము, ఉత్తరరామచరిత నాటకము, ముక్తికల్పతరువు, కౌటిల్యుని అర్థశాస్త్రము మొదలగు గ్రంథాలలో ఈ పేర్లు ప్రస్తావించబడగా, స్నేహి సాహిత్యములో ఈ పేర్లు అక్కడక్కడ కనబడతాయి. గూఢచర్యానికి సంబంధించి ప్రయోగించబడిన సంకేతపదాలు వరుసగా చర్చ, ప్రణిధి, ప్రహిత్త, అపసర్ప, సంచార్ పురుష, గూఢపురుష, ఆణ్ణ, ప్రత్యాయిత, పథిక్, ఉత్సవిక్, ఉపనిషత్, ఉభయవేతన్, కాపణిక్, ఉదాశ్మిత్, గహపతిక్, వైదేహిక్, తాపస్, సత్రిన్, తీక్ష్వ రసద్, భిక్షుకి, కర్మజేక్, సూచక్, ఛాత్ర, కిరాత్, యుషపట్టిక్, అహితుణిక్, శాండిక్, శాభిక్, పాటచ్చర్, విట్, విదూషక్, హీరమర్మ, వైతాళిక్, గణక్, శకునిక్, భిషగ్, నైమిత్తిక్, సూద్, ఆరాలిక్, సంవాహక్, జడ్ మొదలైనవి.

పాణిని రచించిన ‘అస్మాద్యాయ’ అను గ్రంథంలో గుప్తచారుల గురించి కొన్ని విషయాలకు ప్రామాణికాలు లభిస్తాయి. ఈ వ్యవస్త కౌటిల్యునికంటే ముందునుండే పాలనా రంగంలో ఒక మహాత్మ పూర్వమైన అంగం రూపంలో ప్రతిప్రితమై ఉన్నది. కౌటిల్యుడు చెల్లాచెదరైన ఈ జ్ఞానమును కేవలము సువ్యవస్త్రకృతము, సుసంఘటితము కావించారు. ఈ పద్ధతి ఏదో ఒక వ్యక్తి లేక యుగు అన్వేషణ కానేకాదు, పైపెచ్చు అనేక యుగాల పరిణితి. విడిపోయిన ముత్యాలను ఏరి దారంలో గ్రుచ్చినట్లు కౌటిల్యుడు తన అర్థశాస్త్ర గ్రంథంలో గూఢచర్య వ్యవస్త యొక్క చెల్లాచెదరైన జ్ఞానమును ఒకచోటున సూత్రబద్ధం కావించాడు. ప్రస్తుతము ఉన్న జ్ఞానమునకు పూర్వం నుండి నిరంతరము ప్రవహిసున్న అనంత జ్ఞానధారలను కాలానుగుణంగా తిరగరాసి ఒక వక్కుని రూపనిచ్చాడు. దీనికి పలు ఉన్నత ప్రమాణాలు కాలానుగుణంగా పరివర్తన చెందుతున్న శతాబ్దాలలోను మరియు పూరాణాలలోను, భాసుడు, కాళిదాసు, మాఘుడు, బాణభట్టు చేసిన రచనలలోను, దక్షిణ దేశానికి చెందిన తమిళసాహిత్యములోను లభ్యమోతాయి. ఈ పనిలో కౌటిల్యునికి అపరిమిత సాఫల్యము లభించినది. ఆయన రచనమైన అర్థశాస్త్రంలో కౌటిల్యుని దూరధృష్టి, సమస్యల ఆకలింపు శక్తి నిశ్చయంగా విస్మయకరమైనదే! దీని ప్రాయోగిక

ఉపయోగమునకు, నిరంతర మరియు సూక్ష్మతమైన విధానాలకు ఇచ్చిన స్వప్తత అభూతమ్యవైనదే! ప్రజాభిప్రాయమును తనవైపుకు త్రిపుకొనుట, మిత్రమండలిలో భేదాభిప్రాయమును స్వప్తించుట ఇత్యాది విషయాలకు సంబంధించి కౌటిల్యునిచే ప్రణీతమైన ప్రక్రియలు మనలను ఆధునాతన గుప్తచార వ్యవస్తకు 2000 సంవత్సరాలకంటే ముందుండే కాలానికి తీసికెళతాయి. విశిష్టవ్యక్తుల రక్కణ విషయానికి సంబంధించి కౌటిల్యుడు ప్రతిపాదించిన మార్గదర్శక సిద్ధాంతాలు, ఇప్పుడు కూడా వాటిలో వివిధమైన సవరణలు లేకుండా సమగ్రతా స్వరూపం కలిగి విజయవంతంగా ఉపయోగించుకోతగినవి.

మానవ సభ్యతకు ఆది గ్రంథమైన బుగ్గేదంలో ఈ తథ్యము ఖండించలేని రీతిలో ఉపలభమౌతున్నది. గుప్తచారవ్యవస్త ఆర్య బుముల పరదానము, గొప్ప కానుక. ఆ గ్రంథంలో ఇంద్రుడు వరుణుల ద్వారా తమ సర్వవ్యాపి దూతలు లేక గుప్తచరులను ఉపయోగించుట, ‘సరమా’ ద్వారా అపరాధులను అన్వేషించుట మున్గు విషయాల కూలంకప్పున వర్ధన లభిస్తుంది. నేడు ఈ విద్యకు సంబంధించి అమలులో ఉన్న నీతి నియమాలు కౌటిల్యుని చేతలో మార్పు చేర్చుకు లోనై, వృద్ధిచేయబడినవే అని చెప్పక తప్పదు. ప్రస్తుతము ఈ రంగంలో యంత్రోపకరణములను కూడా ఉపయోగిస్తున్నారు. కానీ ఆనాడు కేవలము బుద్ధి, చాతుర్యముల ఆధారంగానే సమస్తం నిర్వహించబడేది, గ్రహించబడేది. దీనిని ఆ యుగపు విశిష్టత, గొప్పదనమని చెప్పక తప్పదు.

గూఢచారీ వ్యవస్త యొక్క మూల ఉద్దేశ్యము, లక్ష్యము శాంతి, సువ్యవస్త, ప్రగతిల యొక్క సంరక్షణ చేయుట. ఈ వ్యవస్త యొక్క లక్ష్యము సంపూర్ణంగా దోషరహితమైనది. అనగా లక్ష్యము ఉన్నతమైనది. ఇందులో నిక్కుచ్చి, నిఖ్టార్పిన మనిషిని దండించే, పీడించే అవకాశము లేదు. ప్రాచీన భారతభూమిలో నష్టనివారి అణచివేతకు, అన్ని విషయాలను తన అధీనంలో ఉంచుకొనుటకు, పాలక వర్గించుల శ్రేయోభిలాపుల అభివృద్ధి కొరకు ఈ సంస్కరణ ఆవిర్పించలేదు. పైపెచ్చు నైతిక, ధార్మిక వ్యవస్తలను బలోవేతము చేయుటకు ఈ సంస్కర ఉపయోగించే వారు. ఆనాటి కాలంలో ధర్మమును సాంప్రదాయిక అర్థంలో ప్రయోగించేవారు కాదు, పైగా ఇది ఒక సంపూర్ణ ధర్మ అచరణ సంహిత, లోకహితము తప్ప దీనికి అన్న ప్రయోజనమేమీ లేదు. అర్థశాస్త్రముల దృష్టికోణములో మౌలికంగా ఈ అంతరమే కనపడుతుంది. కౌటిల్యుని ద్వారా ప్రస్తావించబడిన వ్యవస్తలో ‘రాజు అధికారమును సుదృఢము కావించుట, అఖండ రాజ్య స్థాపన వెనుక దాని చరమ లక్ష్యము లోకకళ్యాణ భావనయే’

ఆచరణ సాధ్యమైన లక్ష్యాలను నిర్ణయించుకోవాలి.

ఉన్నది. దీనిని భారతీయ ఆలోచనావిధానము మరియు దర్శనముల సర్వోపరి విశిష్టత అని చెప్పవచ్చును. ఈ విధానంలో సార్వజనిక వ్యవస్థ నిరంతరము జనహితమునకే అంకితమై ఉంటుంది. భారతీయ గూడచారుల ప్రణాళికే దీనికి ఉత్సవప్రాణి ఉదాహరణ. డిసెంబరు 13న పార్లమెంటు భవనము మీద, అంతకుమునుపు జమ్ము కాశ్మీరు అసంబీల్మీద జిరిగిన ఆత్మహత్య దాడులను గమనించండి. ఇది విదేశీ గూడచారీ వ్యవస్థ యొక్క మొదటి వ్యవస్థ నుండి విధ్వంసకరమైన ఆలోచనా విధానమునే దర్శింపజెస్తున్నది. ఈనాడు ప్రపంచమంతటా ఇటువంటి అనేక గుప్తచారీ వ్యవస్థలున్నాయి. అవి ప్రాదుర్భావకాలం నుండి వినాశనము, జనవోలింగ్ లీనమై ఉన్నాయి. అవి ఈ కళ యొక్క మూల భావన నుండి సర్వదా వ్యతిరేక భావనలే కలిగి ఉన్నాయి. గూడచారీ వ్యవస్థ మూల ఉద్దేశము సురక్ష, వికాసము, వృద్ధి. శత్రువుల ప్రగతి యొక్క రహస్యములను కనిపెట్టి, తమ అభివృద్ధి పథములో ఎదురుయ్యే దాడులను, సహాయము విఫలము కావించి తమ ప్రగతియాత్రను నిరంతరము ముందుకు సాగిస్తూ పయనించుట. అదే ఈ విద్యలో దాగి ఉన్న నిజమైన అర్దము, లక్ష్యము. ఈనాడు అది తన మూల ప్రయోజనము నుండి తిరోస్యుఖమై వినాశకరమైన సరంజామాను ప్రోదిచేసుకొనుటలో లీనమై ఉన్నది. గూడచార వ్యవస్థకు ఇంతకన్నా అవమానకరమైన అంశము మరేముంటుంది? మనుపు, శుక్రుడు, యాజ్ఞవల్యుడు, కామందకుడు, సోమదేవుడు, కౌటిల్యుడు మరియు మేధాతిథి వంటి ఆచార్యులు, వారికంటే ముందు లిఖించబడిన శైవ సాహిత్యము ప్రప్రథమముగా ఈ విధ్వను కనిపెట్టి వెలుగులోకి తెచ్చి ప్రపంచము ముందుంచినప్పుడు తర్వాతి కాలంలో ఈ కళ వినాశకరమైన లీలలను ప్రదర్శించుటలో, కుతంతములు రచించుటలో దురుపయోగమాతుంది అని పూర్వులు కలలో కూడా ఊహించి ఉండరు. ఏ తంత్రమైతే మనస్సులు, సమాజము యొక్క ఉన్నతికి దోహదపడుతుందో అది ఇప్పుడు వ్యతిరేకదిశలో, పూర్తి విరుద్ధ భావనలో మనిగితేలుతూ, అవ్యవస్థ, అరాజకత్వముల సాలెగూటిని అల్లుతోంది. ఇది గూడచారీ వ్యవస్థ యొక్క దొర్ఘన్యమనే చెప్పాలి.

ఏ కళ అయినా స్వయంగా తనకు తాను మంచిదీకాదు, చెడ్డదీకాదు. అది కర్త ‘విషమును అమృతంగా మారుస్తున్నాడా లేక అమృతమును కాలకూటవిషంగా మారుస్తున్నాడా’ అన్న అంశము మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇది సంపూర్ణంగా వ్యక్తి చింతన, నడవడి, కర్తవ్యముల మీదే ఆధారపడి ఉంటుంది. అసురత్వము ఎక్కుడ ఉనికిలో ఉంటే అక్కుడ అస్థిరతను, అశాంతిని రేకెత్తిస్తుంది. సదాశయము యొక్క గొంతు నులిమి చంపివేస్తుంది. సరిగ్గా దీనికి భిన్నంగా దేవత్వం చెడులో కూడా మంచిని

దర్శిస్తుంది, అన్వేషిస్తుంది. ట్రోణాచార్యుడు దుర్యోధనుని యొక్క విద్యా కౌశలమును పరీక్షించే నిమిత్తము అతనిని ‘ఒక సజ్జనుడిని వెతికి తెమ్మని’ ఆదేశించాడు. లక్ష ప్రయత్నాలు చేసిన తర్వాత కూడ అతనికి ఒక్క సజ్జనుడు కూడా లభ్యమవ్వేదు, పైగా అందరిలోనూ అతనికి చేదే కనిపించినది. అప్పుడు ట్రోణుడు యుధిష్ఠిరుడిని ‘ఎవరైనా ఒక్క దుర్జనుడిని వెతికి తెమ్ము’ అని ఆదేశించాడు. యుధిష్ఠిరుడు తిరిగినచోట తిరగకుండా వెతికినప్పటికి అతనికి ఒక్క దుర్జనుడు కూడా లభించలేదు. యుధిష్ఠిరునికి అందరిలోనూ సజ్జనత్వమే కనపడినది. ఈ మహాభారత కథ వాస్తవానికి రెండు భిన్నమైన ఆలోచనా విధానాలను, దృష్టికోణములను ఆవిష్కరిస్తుంది. అంతేకాక మనిషి వ్యక్తిగతమైన ఆలోచనావిధానమే ఏ వస్తువు, వ్యక్తి లేదా పద్ధతి యొక్క మంచిచెడుల నిర్దయానికి దోహదపడుతుంది అన్న అంశమును తేటతెల్లము చేస్తుంది. గుప్తచార వ్యవస్థ ఈనాడు ఈ దుష్పచింతన కారణంగానే కళంకితమాతున్నది.

గుప్తరూపంలో విషయ సమీకరణ చేసే పద్ధతి కారణంగానే దీనిని ‘గుప్తవర్యం’ అని పిలుస్తారు. ఇదోక పవిత్ర సంస్థ. సదా దీని పవిత్రతను కాపాడుకోవటంలోనే మానవ కళ్యాణము దాగి ఉన్నది. గుప్తంగా సముపార్చించిన వ్యక్తి, సమాజము, దేశాల రహస్యాలను కేవలము ఉన్నతి, ప్రగతిల శైప్రతంలోనే వినియోగించాలి తప్ప దీని ప్రయోగము ద్వేషము, పగ, ప్రతీకారముల రూపంలో సాగినట్టయితే సర్వతా హని కలిగి, హహికారాల ప్రతిధ్వనులే వినిపిస్తాయి.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2002
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

బంకించంద్ర

బంకించంద్ర ఒక ప్రభుతోద్వేగి. ఆనాటి పరిస్థితులు ఆయన చేత ఆనంద మరం” అనే పుస్తకాన్ని రచింప చేశాయి. వందేమాతరం అనే జయఫోషు తొలిసారిగా వినిపించవేసిన మహానీయుడు ఇతడే. ఈ నవల బానిసత్వపు బంధనాల నుండి దేశానికి ముక్కిని ప్రసాదించటం కొరకు ఒక సేనను రహస్యంగా తయారుచేసి, పోరాదుతూనే ప్రాణత్యాగం చేసిన దేశభక్తులైన సన్మానుల కథ. ఈ నవలలో ఉన్నటువంటి వందేమాతరం అనే జయఫోష దేశనలుమాలల వ్యాపించి విదేశీ శాసకులను గడగడలాడించింది. ఇలాంటి ప్రయత్నం ప్రభర ప్రతిభా సంపన్నులకే సాధ్యమవుతుంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

క్రమబద్ధమైన జీవితాన్ని గడవటానికి కృషి చెయ్యాలి.

గాయత్రీ సాధనతోపాటు సప్తశతి మంత్ర సాధన

ఆదిశక్తి యొక్క లీలాకథ పౌరాయణ, బ్రహ్మముల చేత మనిషి సమస్త సంకటముల నుండి విముక్తుడొండు. సప్తశతి అతని మనోవాంచితములను హస్తగతము చేస్తుంది. ఈ పాపన కథా మర్మజ్ఞాడు మార్ఘండేయమహార్షి ఆయన భగవంతుడు సదాశివుని, మాత భవానీల కృపాపాత్రుడైన వ్యక్తి. దేవాధిదేవుడు మహాదేవుని కృపయే మార్ఘండేయ మహార్షిని మృత్యుంజయుడిని చేసింది. శివుని వరదానము చేత ఆయనను మృత్యువు కనీసం స్పృశించలేకపోయింది. భగవానుడు మృత్యుంజయుని ఆశీర్వాదం వలననే మార్ఘండేయమహార్షి మృత్యుంజయుడయ్యాడు. ఆయన జీవస్యురణాల సమస్త రహస్యములను ఎరిగిన జ్ఞాని. భూత భవిష్య వర్తమానరూపంలో ఉన్న మూడు కాలభండములు అభండ రూపములో ఆయనకు కరతలామలకములు. ఆ కారణముగానే ఆ మహార్షికి కాలము మరియు దాని ప్రత్యేక కళల రహస్యజ్ఞానము ప్రాణించినది. సృష్టి యొక్క సృజనకు చెందిన రహస్యము ఆయన ఎరుగుదురు. జగన్మాత దయపలన మార్ఘండేయ మహార్షులవారు జీవజగత్తుల సూక్ష్మతతో పరిచితులు. బాల ముకుందుని కృపచేత వాటిని దర్శించుట వలన మహార్షికి ఆదిశక్తి యొక్క మాత మరియు మాయులనే రెండిటి స్వరూప జ్ఞానం బోధపడినది.

తత్త్వజ్ఞాని, మాతకు పరమభక్తుడు అయిన మార్ఘండేయ మహార్షి మాతా భగవతి కథను ప్రవచిస్తున్నప్పుడు భవానీమాతయే స్వయముగా శబ్దరూప ధరించి ప్రకటీకృతమాతుంది, వాగ్దారగా ప్రవహిస్తుంది. అటువంటి పాపన కథలో భగవతి భగవానుల రసోవైసః యొక్క పరమస్వరూపము ప్రకటీకరించబడుతుంది. ఆదిశక్తి లీలాకథ గత భాగంలో దుర్గాసప్తశతి మంత్రకావ్య ప్రథమ మంత్రోచ్చారణలో ఈ సత్యమే తెలియజేయబడినది. ఇందులో మహార్షి మరియు ఆదిశక్తి లీలాకథ యొక్క భావమయ సంబంధము స్ఫుర్తికరించబడినది. దీని తదుపరి మంత్రములో పరమజ్ఞానియైన మార్ఘండేయ మహార్షి ఇలా అన్నారు.

ప్రథమ చరితమ్

ప్రథమో అధ్యాయః (మధు-కైటభ వథ)

సాపర్చిః సూర్యతనయో యో మనుః తథ్యతేత్తప్తమః ।
నిశామయ తదుత్పత్తిం విస్తురాద్ గదతో మమ ॥ (1/1/2)
భావార్థము : మేము విపులంగా వర్ణిస్తున్న 8వ మనువు అని

చెప్పబడే సూర్యపుత్రుడైన సాపర్చి జన్మవృత్తాంతము యొక్క ఆ కథను వినుము.

ఆదిశక్తి లీలాకథ ఈ సూత్రములో అనేక పౌరాణిక సత్యములు, దార్శనిక, ఆధ్యాత్మిక రహస్యములు ఇమిడి ఉన్నాయి. వాటిని చింతన చేసినట్లయితే శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క ఈ శ్లోక మంత్రములో కొంగ్రొత్త గవాక్షములు తెరుచుకుంటాయి. సూతన ఆయామములు ఆవిష్కరింపబడతాయి. ఈ శ్లోకములో 8వ మనువు జన్మ వృత్తాంతమును విస్తారంగా ప్రవచించే విషయము చెప్పబడి ఉన్నది. మన్మంతరాధిపతిని మనువు అని పిలుస్తారు. పురాణ కథల వర్ధన ప్రకారము 14 మన్మంతరాధిపతులు 14 మంది మనువులు. పురాణాలలో ఈ 14 మంది మనువుల వివరణ ఈ విధంగా వర్ణించబడి ఉన్నది. 1) స్వాయంభవ, 2) స్వారోచిషు, 3) ఉత్తమ, 4) తామస, 5) రైవత, 6) చాక్షుష, 7) వైవస్యత, 8) సాపర్చి, 9) దక్షసాపర్చి, 10) బ్రహ్మసాపర్చి, 11) ధర్మసాపర్చి, 12) రుద్రసాపర్చి, 13) దేవసాపర్చి, 14) ఇంద్రసాపర్చి లేక మాత్య.

ముందు చెప్పినట్లుగా ఒక్కో మనువు ఒక్కో మన్మంతరానికి అధికారిగా ఉంటారు. పౌరాణిక వర్ధనల ఆధారముగా 71 చాతుర్యగములు అనగా 30 కోట్ల 67 లక్షల 20 వేల సంవత్సరముల మానవ సంవత్సరముల ఒక మన్మంతరకాలము అవుతుంది. ఇదే ఇంద్రుడు, సప్తర్షులు మరియు మనువుల అధికారిక కాలము. ప్రస్తుతము 7వ మన్మంతరకాలం నదుస్తున్నది. దీనికి రాజు లేక అధిపతి వైవస్యతుడు. ఆధ్యాత్మిక సాధన, అనుష్ఠానముల ప్రారంభకాలములో చేయబడే సంకల్ప మంత్రములో దీని వివరమంతా చెప్పబడుతుంది. ‘ఓం విష్ణుర్ప్రష్టిష్టిష్టమ్మః ॥ ఓం నమః పరమాత్మనే, శ్రీపురాణ పురుషోత్తమస్య శ్రీవిష్ణోర్జ్ఞయా ప్రవర్తమానస్యా శ్రీబ్రహ్మతో ద్వితీయపరార్థే శ్రీశ్వేత వరాహకల్పే వైవస్యతమన్మన్వరే...॥ ఈ మన్మంతర కాలములోనే మనమందరము జీవిస్తున్నాము.

దీనికి అతి పురాతన మన్మంతరకాలాధిపతిగా స్వారోచిషు మనువు ఉండేవారు. ఆయన అధికారకాలములో రాజు సురథుడు జగన్మాత ఆదిశక్తి ఉపాసన చేశాడు. తపః ప్రభావముచేత ఆయన భగవతి నుండి 8వ మన్మంతరమునకు అధిపతిగా ఉండే వరదానమును పొందాడు. ఆ వరప్రభావ కారణముచేత తరువాతి

మనోమాలిన్యం భోతిక ప్రవర్తనతో బహిర్భూతమవుతుంది.

అనగా 8వ మన్సుంతరములో ఆయన సవర్ణ గర్భమునుండి సూర్య తేజస్వుతో జన్మించి, సావర్ణి అను పేరుగ గల 8వ మన్సుంతరమునకు అధిపతి అవుతాడు.

ఇది ఒక పౌరాణిక సత్యమేకాక శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క ఈ ప్రథమశ్లోక మంత్రములో రహస్యముయ దార్శనిక, ఆధ్యాత్మిక రహస్యములు కూడ ఇమిడి ఉన్నాయి. వాటి అనుభూతిని చెందిన సాధకగణము తమ ఆత్మసాధనలో ఉన్నత ఉచ్చతర సోపానములను అధిరోహించగలరు. ఈ శ్లోకమంత్రములో రాజూ సురథునకు భగవతి కృపతో సూర్యపుత్రుడు జన్మించుటయే అన్నింటికన్నా మహాత్మపూర్వమైన విషయము. ‘సూర్య ఆత్మ జగత్పస్థపశ్చ’ అనగా సూర్యుడు ఈ సమస్త జగత్కు ఆత్మ అను వేదవాక్య విఖ్యాతమైనది. జీవాత్మ ఈ విరాట్ ఆత్మ పరమాత్మ నుండి విముఖమై పోయింది. వాటి సంబంధము త్రిగి పోయింది. అందువల్ల జీవాత్మ అజ్ఞానాంధకారములో కూరుకు పోయింది. దానిని పలురకాల కష్టములు వివిధరూపములలో ఆవరిస్తున్నాయి.

మనిషి జీవితము పరివర్తన చెందినప్పుడే ఈ విముఖత దూరమౌతుంది. మానవుడు నూతన ఆధ్యాత్మిక జీవనమును పొంది ద్విజుడోతాడు. దీనికొరకు అదిశక్తి జగన్మాత ఉపాసన చేయుట తప్పనిసరి. ఈ జగన్మాత అదిశక్తియే సూర్యజేషన్సు, వేదమాత గాయత్రి. గాయత్రి మహామంత్రము 24 అక్షరములలో చతుర్మేధములలో గానము చెయ్యబడినది. గాయత్రి ఉపాసన చేతనే జీవుని జీవితములోని చీకట్లు పటాపంచలైపోతాయి. సూతన అనుభూతులు పొంది ఆతను తనను తాను సూర్యభగవానుడు అనగా పరమాత్మ పుత్రుని రూపములో అనుభూతిచెందుతాడు. ప్రకృతి అతనిని అతని జీవనము యొక్క కాలభండమునకు అధికారిని చేస్తుంది. అయితే భగవతి కృప లేకుండా ఇది జరుగుట సాధ్యపడదు. ఆమె కృపను పొందుటకు జీవుడు తన జీవితములో అదిశక్తి లీలాకథ పొరాయణ, ప్రవణములను చేస్తూ భగవతి యొక్క మహామంత్రజపము ద్వారా ఆమెను ఆరాధించవలసి ఉంటుంది.

ప్రతి మనిషి జీవితములో ఈ సాధనాకాలమే మాత ఒడి అవుతుంది. సూర్యని తేజస్సును, గాయత్రి తపస్సును ధారణ చేయుటలో ఈ సవర్ణయే సమర్థురాలు. సవర్ణలో తప్ప ఈ సామర్థ్యము మరెవ్వరిలోనూ ఉండదు. నిజానికి ఈ సవర్ణయే సత్పువ్యత్తుల, సత్పుర్ణల మరియు గాయత్రి తపశ్చర్యకు ప్రతీక. ఏ జీవునకు ఈ సవర్ణమాత గర్భస్థానము లభించదో అతనెపుటికీ సూర్య పరమాత్మని పుత్రుడయే సౌభాగ్యమును పొందలేదు. కేవలం మంత్రోచ్చారణ చేయుట, కర్మకాండలను అచరించుటతోనే

సూర్య సాధన, గాయత్రి సాధన సంపూర్ణమువదు. దీనికిగాను సత్పువ్యత్తి మరియు సత్పుర్ణల కొరకు తపించవలసి ఉంటుంది. గాయత్రి ఉపాసనతోపాటు సాధన, ఆరాధనల సమస్త విధానములను పాటించవలసి ఉంటుంది. అప్పుడే సద్గుణముల యొక్క కృప లభిస్తుంది. సూర్యసాధకునికి సూర్యుడు లేక సవర్ణకు పుత్రునిగా అయ్యే గౌరవసూర్యకుమైన అనుభవం పొందుతాడు.

ఇది ప్రతి జీవునకు పునర్జన్మ, అతని ఆధ్యాత్మిక జీవన పుభారంభము. ఈ సూతన జీవితము ఏవిధముగా లభించినది? ఆ విస్తారగాథ యథార్థమునకు జగన్మాత గాయత్రిమహామంత్ర సాధనా కథ. అది పరమ రహస్యమైనది, పరమ గోపనీయమైనది. ఈ రహస్యములను అందరూ చెప్పలేరు, అందరూ పెసలేరు. వీటిని తెలుసుకొనుట కూడ పరమ ఆశ్చర్యకరము. ఈ తత్త్వమును బోధపరుస్తూ యోగేశ్వరుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆధ్యాత్మిక సప్తశతీరూప శ్రీమద్భగవద్గీతలో ఇలా అన్నారు.

అశ్చర్యవత్పత్యతి కశ్చిదేనమాశ్చర్యవద్వాదతి తఛైవ చాస్యః ।

అశ్చర్యవచ్ఛేనమస్యః శ్వసోతిశ్చత్వాప్మేనం వేద న చైవ కశ్చిత్ || (2/29)

ఎవరో ఒక అసామాన్యమైన మహాపురుషుడే ఈ ఆధ్యాత్మిక తత్త్వమును ఆశ్చర్యంతో చూస్తాడు, అలానే మరొక అసాధారణ మహా సాధకుడే దాని తత్త్వమును ఆశ్చర్యంతో వర్ణిస్తాడు. వేరొక విశేష పురుషార్థపరాయణుడైన సాధకుడు దీన్ని ఆశ్చర్యంతో వింటాడు మరియు మరెంతోమంది వినిప్పటికి దానిని తెలుసు కొనలేరు.

శ్రీదుర్గాసప్తశతిలో గాయత్రి సాధన యొక్క రహస్యముయ ప్రసంగాల ఈ ఆశ్చర్యకరమైన వివరణనే ఆదిశక్తి పావనలీలాకథ యొక్క మర్మజ్ఞలైన మార్పుర్దియేమహార్షి వినిపిస్తున్నారు. దీని యొక్క ఈ దార్శనిక మరియు ఆధ్యాత్మిక సత్యమేకాక ఈ శ్లోకమంత్ర మాంత్రిక సత్యం కూడ ఉన్నది. సాధనావిధాన అంతగ్గరుముగా ఈ వర్ణన చెయ్యబడినది.

సాధనా విధానము

వినియోగః ఓం అస్య శ్రీ “సావర్ణిః సూర్యతనయో” ఇతి సప్తశతీ ద్వితీయ మాస్ట్రస్య శ్రీ మార్పుర్దియే బుపిః, భగవాన్ శ్రీ సూర్యనారాయణోదేవతా, ప్రీం బీజం, జ్యోతిః శక్తిః, చిన్మషస్తా మహావిద్యా, రజోగుణః శ్రోత్రజ్ఞానేష్ట్రియం, శాస్త రసః, వాక్ కర్మస్థియం, పంచ స్వరం, భూతత్వం, విద్యాకళా, ప్రీం ఉత్సీలనం, సంజ్ఞోచ్చినీముద్రా, మమజ్ఞాన భక్తి వైరాగ్య క్షేమ

ముందు చూపుతో వ్యవహరించాలి.

స్నేర్యాయురారోగ్యభివృద్ధిరం శీ అదిశక్తి మాతా గాయత్రి రూపేణ
యోగమాయా భగవతీ మహాదుర్గా ప్రసాద సిద్ధురథం చ నమో-
యుత ప్రఊల-వాగ్మీజ-స్వా బీజ లోమవిలోమ పుటితోక్ ద్వీతీయ
మస్తజపే వినియోగః ॥

న్యాసః

కరన్యాసము	షడంగన్యాసము
ఓం ఏం శ్రీం	హృదయాయనమః
అంగుష్ఠాయాం నమః	
ఏం నమోనమః తర్జనీభ్యాం నమః శిరసేస్పాపో	
సాపద్ధిః సూర్యతనయో	శిఖామై వషట్
మధ్యమాభ్యాం నమః	
యో మనుః కథ్యతేఉ ప్షమః	కవచాయహూమ్
అనామికాభ్యాం నమః	
నిశామయ తదుత్పత్తిం	నేత్రత్రయాయ వౌషట్
కనిష్ఠికాభ్యాం నమః	
విస్తరాద్ గదతో మమ	అస్త్రాయఫట్
కరతలకరపుష్టాభ్యాం నమః	

ధ్వనం

(ధ్వేయః సదా సపిత్పమణ్ణల-మధ్యవర్తీ)

భాస్వద్-రత్నాంధ్య-మాలిః స్పృశరథర-రూచా రళ్ళితశ్చారూ కేశో
భాస్వాన్యో దివ్యతేజాః కర కమలయుతః స్పృశ్య-వర్షః ప్రభాభిః ॥
విశ్వాకాశాపకాశో గ్రహ-గణ సహితో భాతి యశ్చోదయాద్రో ।
సర్వానంద ప్రదాతా హరి-హర-నమితః పాతు మాం విశ్వ-చక్షుః ॥

మంత్రం

ఓం ఏం శ్రీం నమః సాపద్ధిఃసూర్యతనయో
యో మనుః కథ్యతేఉ ప్షమః ।
నిశామయ తదుత్పత్తిం విస్తరాద్ గదతో
మమ నమా శ్రీం ఏం ఓం ॥

1000 జపాత్ సిధిః శక్రరాతిల ఘృతేన దశాంశ హామః
గాయత్రి మహామంత్రజపం 10,000
గాయత్రి విధానేన దశాంశ హామః ।

10 మాలల గాయత్రి, 1 మాల సప్తశతీమంత్రము ।
ఈ విధంగా పదిదినములు అనుష్టించి తరువాత ప్రతి ఒక్క
దానికి దశాంశముతో హామము చేయాలి.

ఆధ్యాత్మిక ఫలశ్రుతి : సాధనా జీవన ప్రారంభము అనగా
ఆధ్యాత్మిక సమయము ప్రాప్తి

లాకిక ఫలశ్రుతి : సంతానప్రాప్తి

అదిశక్తి గాయత్రీమాత యొక్క లీలాగాధను చదువుతూ,
శ్రవణము చేస్తూ ఉన్న శక్తిసాధకులు ఈ కథాక్రమములో మాత
గాయత్రి రహస్యాత్మక సాధనాకోణములను నిరంతరము
అనుభూతి చెందుతుంటారు. దీనితోపాటు వారు సప్తశతి
మంత్రాలలో వేదజనని గాయత్రి యొక్క చమత్కారపూర్వితమైన
శక్తులను అనుభూతి చెందుతారు. అనుభవజ్ఞులైన సాధకులకు
కామనతో కూడిన సాధనలలో విధివిధానమునకు విశేష
మహత్వమున్నదని తెలుసు. సప్తశతి మంత్రములు గాయత్రీ సాధన
సుయోగము, సంయోగమును పొంది విశేషమైన ప్రభావశాలి
మంత్రములుగా రూపొందుతాయి. కామనతో విధిపూర్వక
అనుష్టాంధ్యం చేసినప్పుడు కూడ అనుకున్న కోరిక ఫలించక
పోవటమును మనము పలుమారులు చూస్తునే ఉంటాము.
ప్రబలమైన ప్రారథం వలన ఇలా జరుగుతుంది. అటువంటి
స్థితిలో జగన్మాత సాధకులు, తసాధకురాంప్ర అయిన సంతానము
తమ సాధనా ప్రయాసమును విడువరాదు. పైగా ఈ దిశలో
నిరంతర ప్రయత్నము చేస్తూ వుండాలి.

- అఖండజ్యోతి, జనవరి 2009
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

1 + 1 = 11

మహారాష్ట్రలో జమీందారు భావు రఘునాథ. రాకూర్కు
13 సంవత్సరాల వయస్సులో మూడు సంవత్సరాల బాలికతో
వివాహం జరిగింది. వారు పెద్దయిన తర్వాత బాల్య వివాహాలు
వృత్తిరేకించారు. వారు తమ పుత్రిక సరళను యం.ఎ. వరకు
చదివించారు. ఆమె మహిళా జాగ్రత్తికై పనిచేయడానికి
నిశ్చయించుకున్నది. మహార్షి కర్వ్య మహిళా విశ్వ
విద్యాలయంలో ఆధ్యాత్మిక విధానికి చేర్చించి, వివాహం గురించి
ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు మహిళా విద్యకు సహకరించే వారినే
పెండ్లాడుతానని పరతు పెట్టింది. అద్విత్తమాన ఇండోర్కు
చెందిన ప్రేమ్మనాయకతో వివాహం జరిగింది. ఇద్దరు కలసి
మహిళా జాగ్రత్తికి 30 కన్యా విద్యాలయాలు ప్రారంభించారు.
వీటిలో 22000 మంది కన్యలు చదువుకున్నారు. దీనినే ఒకటి
జకటి కలిస్తే పదకొండు ఆవటం అని అంటారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

చెయ్యువలసిన పనులను పథకం ప్రకారం చేసుకోవాలి.

భూకంపాలు ఎందుకు, ఎప్పుడు వస్తాయి?

జడమయంగా కనిపించే ఈ జగత్తు యొక్క రహస్యము అద్భుతమైనది, ఆశ్చర్యకరమైనది. దీని ప్రతి ఒక్క క్రియాకలాపం విస్మయకరమైనదే! దీని రహస్యములు దుర్భేధ్యములు! అయితే ప్రకృతిని తల్లిగా భావించి పెరిగి పెద్దవారైన బుమలు, మంత్రద్రవ్య వేత్తలు దీని లోతుల లోలోపలి చరమసీమలను గురించి కొన్ని గంభీరమైన విషయములు తెలుసుకున్నారు. ప్రకృతిమాత గర్జుం నుండి జన్మించి, పోషించ బడి, ఉచ్చస్థితిని సాధించిన బుమలు దీనిని గూర్చి కొన్ని అంశములను అవగాహన చేసుకున్నారు. వారి ఆ అంతర్బోధే బుగ్గేదంలోని బుక్కులు, ఉపనిషత్తులలోని మంత్రములు, దర్శన శాస్త్ర సూత్రములు, జ్ఞానవిజ్ఞానమునకు చెందిన అనేక గ్రంథముల యొక్క లెక్కకుమీరిన పుటులలో, పుస్తకాలలో దర్శనమిస్తా కాంతులీసుతున్నాయి. జీవజగత్తుల సమస్త రహస్యములను వారు సూత్రసంకేతాల ద్వారా వ్యక్తం చేశారు. ఈ క్రమములోనే వారు భూకంప విషట్టు, అపదల గురించిన సమాచారమునంతా గ్రహించుటలోను, జటిలమైన, ఆకస్మికంగా సంభవించే సంఘటనలతోనూ సుపరిచితులే! వీటన్నటి గురించి కూడా వారికి పూర్తి అవగాహన, జ్ఞానము ఉన్నది.

అతి ప్రాచీనకాలంలో కదలలేని, భీమకాయములు కలిగిన పర్వతములు అనంతాకాశంలో ఆనందహర్షకంగా ఎగురుతూ, చరిస్తూ ఉండేవి. అంతేకాక స్వేచ్ఛావిషోరమును హూర్తిచేసుకొని తిరిగి మరల తమ స్వస్థానములలో ప్రతిప్రితమయ్యేవి. అయితే అవి అప్పుడప్పుడు ఎగురుతూఎగురుతూ భూమి మీద పడిపోయేవి. తత్త్వారథముగా అపారమైన బరువుచేత భూమి కంపించేది. భూవ్యవస్థ భిన్నాభిన్నమయ్యేది. వృద్ధి యొక్క కలతతో కూడిన వినిష్ట ప్రార్థనను ఆలకించిన ప్రజాపతి బ్రహ్మ ఇంద్రుడిని ‘పర్వతాల రెక్కలను ఖండించుము!’ అని ఆదేశించాడు. ఇంద్రుని చేత రెక్కలు ఖండించబడిన పర్వతరాజములు ఎగురుటకు అసమర్థములు, శక్తిహీనములై తామున్నచోటుననే స్థిరంగా నిలిచి పోయాయి. అయినప్పటికి అవి వాయువు, అగ్ని మరియు జలములతో కలసి భూమిని కంపింపజేస్తూనే ఉన్నాయి. బుగ్గేద బుక్కులలో భూకంపముల యొక్క వైజ్ఞానికతను గురించిన సంకేతములు లభిస్తాయి. ఈ బుక్కులలో నిహితమై ఉన్న సంకేత సూత్రాల వలన మన ప్రాచీన బుమలు కేవలం అంతర్యాత యొక్క అధ్యాత్మజ్ఞాన ప్రశ్నీతలేకాదు, మీదుమిక్కిలి వైజ్ఞానిక

స్పృజేతలు కూడా!’ అనే విషయము తేటతెల్లమౌతున్నది. వారికి భూకంపముల గురించి లోతైన జ్ఞానమున్నది.

ఈ సందర్భంలో బల్లూల్నేని రచించిన ప్రభ్యాత గ్రంథము ‘అద్భుతసాగర్’లో ‘ఇంద్ర, అగ్ని, జల, వాయువులు ధరిత్రిని తమ శక్తులచేత సంపూర్ణంగా ప్రభావితము చేస్తాయి. వరుసగా తూర్పు, దక్షిణ, పడమర, ఉత్తర దిశలలో కంపనములు రేక్తిస్తాయి’ అనే వర్ణన మనకు లభ్యమౌతున్నది. పరాశర మహర్షి కూడా ఈ తథ్యమునే స్వప్షంగా వెల్లడించారు. ఈ బుమి గ్రహణములు, అంతర్భిక్ష అలజడులతో పాటు భూకంప ఉత్సత్తు అనగా భూకంపనము ఎలా పుడుతుంది అనే సిద్ధాంతమును కూడా ఆవిష్కరించారు. ఈ రకంగా ప్రాచీన గ్రంథాలలో కాలగతి మరియు ఆనాటి నక్కల సంరచనను ఆధారంగా చేసుకొని పేర్కొన్న నాలుగు రకములైన భూకంపనముల వర్ణన లభ్యమౌతున్నది. అశ్వని, మృగశిర, చిత్త, హస్త, పునర్వసు, స్నాతి, ఉత్తరఫల్గుని నక్కలములు ఉన్నప్పుడు రాత్రియొక్క చివరిజాములో లేదా ప్రాతః కాలపు వెదుటిజాములో ఉత్తరదిశలో భూకంపనము వచ్చినట్లయితే అది వాయుమండలీయ భూకంపనము అని పిలువ బదుతుంది. అద్భుతసాగర్ పుస్తకంలో ఇదేవిధమైన వర్ణన లభిస్తుంది. ఈ గ్రంథవర్ణన ప్రకారం దక్షిణ, తూర్పు, పశ్చిమ దిశలలో పుట్టిన భూకంపములు వరుసగా అగ్ని, ఇంద్ర, వరుణ మండల కంపనములుగా విభజించబడినవి.

ప్రాచీన భారతీయ గ్రంథాలలో భూకంపం యొక్క ఈ మండలీకరణ లేదా విభజన గొప్ప వైజ్ఞానిక పద్ధతిలో ప్రతిపాదించ బడినది. వీటి సూక్ష్మ అధ్యయనము, అన్వేషణలతో విభిన్న రకాలైన భూకంపములు వేర్చేరు క్షేత్రాలలో వస్తాయి అనే విషయము తెలుస్తుంది. బృహత్తసంహిత ప్రకారము సారాప్త, కురు, మగధ, దశార్థము, మత్స్య ప్రాంతములు వాయుమండల ప్రాంతాలు, యవన, దండక, సాశ్వత, సౌవర్ణ, పులింద, విదేశ, నల, దరద, అంగ, వంగ, అవంతి, మాలవ్య, త్రిగ్రత, సౌపీర, యోధేయ, క్షుద్రక, శివిక, మద్రక, శక, కాంధోజ, బాహీల్క, గాంధార, కళింగ, శబర, మయ్యెద్ద, తంగజలు అనుసవి వాయు మండల ప్రాంతాల పేర్లూగా అద్భుతసాగర్ పుస్తకంలో చెప్పబడ్డాయి. బృహత్ సంహితలో అశ్వకము, అనగ, బ్రాహీలకము, తంగణ, కళింగ, వంగ, ద్రవిడ, శబరలు, అద్భుతసాగర్ కావ్యంలో పులింద, యవనము, ఓద్ర, అవంతి, ఇక్కొకు, కులూత, తుపార,

పనుల ప్రాధాన్యతలను ముందే నిర్ణయించుకోవాలి.

శివిక, త్రిగ్రత్త, విదేశ, సౌరాష్ట్ర, మధ్యదేశము మరియు దాతార్థములు అగ్ని మండల ప్రాంతాలుగా గుర్తించబడ్డాయి. బృహత్ సంహితలో కాశి, యుగాంధర, పైరావ, కిరాత, కీరా, అభిసార, హల, మద్ర, అర్ఘుద, సౌరాష్ట్ర మరియు మాళవ ఇంద్ర మండల క్షేత్రాలుగా చెప్పబడ్డాయి.

ఈప్రకారంగా భూకంపనముల వర్గీకరణ జరిగిన తదుపరి పురాతన భారతీయ విద్వాంసులందరు ఒక విషయములో ఏకాభిప్రాయమున కొచ్చారు. అదేమిటంటే 'భూకంపము ఒక అతిధివలె ఎప్పుడైనా, ఎక్కుడైనా, ఏ సమయములోనైనా రావచ్చను. అందువలన అన్నిరకాల భూకంపనములు అంటే అన్నిటి సమ్మిళితమైన కంపనము కూడా సంభవమే?' పరాశరుడు ఇలాంటి సమ్మిళిత భూకంపముల గురించి ప్రస్తావించాడు. అపి 1) వాయు-అగ్నిమండల, 2) వాయు-ఇంద్రమండల, 3) వాయు-వరుణ మండల, 4) అగ్ని-ఇంద్రమండల, 5) అగ్ని-వరుణ మండల, 6) ఇంద్ర-వరుణ మండల.

వాయు-అగ్ని మండలములు అనేవి కురు, సౌత్యము, మత్స్య, నిషాధ, పుణద, ఆంధ్ర, కళింగ, వింధుతలో చోటు చేసుకుంటాయి. వాయు-ఇంద్రమండల కంపనములు ప్రాయ్, శక, షైనా, పహలవా, యోధేయ, యవన, మగధలలో కనపడతాయి. వాయు-వరుణ మండల క్షేత్రములు అవంతిక, పులింద, విదేహ, కాశీరము, దరద్. అగ్ని-ఇంద్రమండల ప్రాంతములు ఇక్కొకు, పాటచరం, ఆమీరం, షైనా, మరుకచ్చలు. అగ్ని-వరుణమండల కంపనములు గోన్నార్, అంగనారాజయ, తటియ భూభాగాలలో పెచ్చరిల్లుతాయి. ఇంద్ర-వరుణమండల ప్రాంతాలు కాశీ, అభిసార, అత్ముత, కచ్చద్విపాలు.

1025వ సంవత్సరములో చాళుక్యరాజు జయసింహుడు ఈ విషయమునే ప్రస్తావిస్తూ చాముండరాయులు రచించిన 'లోకోపకారము' అను కన్నడ పుస్తకమును చదివాడు. ఈ దుర్గభ గ్రంథములో రచయిత 8 శ్లోకాలలో 4 రకాల భూకంపనములను గురించి వివరిస్తూ వాటి వివేచన చేశాడు. ఈ విశ్లేషణను అనుసరించి వాయుమండల భూకంప ప్రభావక్షేత్రాలుగా కురు, మగధ, ద్రవిడ, కుంతల ప్రాంతాలు వస్తాయి. చాముండరాయుల భావానుసారము ద్రవిడభూమి తమిళదేశం అని చెప్పబడినది. అగ్నిమండల భూకంపములు కేవలము అంగ, వంగ, కళింగ, కేరళ, బాహీక, ద్రవిడ క్షేత్రాంతర్గత ప్రాంతాలలో చోటు చేసుకుంటాయి. ఈవిధంగానే ఇంద్రమండల భూకంపములు కేవలము సౌరాష్ట్ర, అభిసారములకు మాత్రమే పరిమితమై

ఉంటాయి. వరుణమండల కంపనాలు విదేహ, గోవర్ధన, నిషాధ మరియు బీహోరులలో ఉత్సవమౌతాయి.

భారతీయ విద్వాంసులు భూకంపముల యొక్క విస్తృత వినాశకరమైన ప్రభావం గురించి కూడా ప్రాశారు. ఈ ప్రభావము చేత వేర్పేరు మండలాల యొక్క భూకంపాలు వేర్పేరుగా ఉంటాయి. వాయుమండల భూకంపాల కారణంగా భవనాలు, విషాధ ప్రాంతాలు, మందిరములు, గృహములు, ద్వారములు మరియు కోటలు సర్వాశనమౌతాయి. భూకంపనము పొడసూపే వారం రోజుల కంటే ముందే వచ్చే పెను తుఫానులు ఈ భూకంపనములు సంభవిస్తాయి అను విషయమును సూచిస్తాయి. ఈ ప్రకారంగానే అగ్నిమండల భూకంప ప్రభావము నగరాలు, పట్లెలలో కనపడుతుంది. తత్కారణంగా విస్తృతరూపంలో చెలరేగి వ్యాపించే మంటల గురించి, నదులు, ఇతర జలప్రాంతాలు ఎండి పోతాయి అనే విషయము గురించి చెప్పబడినది. ఇంద్ర మండల భూకంపములతో వర్షములో పొచ్చుతగ్గులు పొడ సూపుతాయి, క్రిమి కీటకాదుల నివాసములు నాశనమవుతాయి. వరుణ మండల భూకంపములు నదులు, సముద్రతీర ప్రాంతాలలో నివసించే మానవుల జీవితములో భీకర రీతిలో విధ్వంసమునకు కారణ భూతమౌతాయి.

భార్యవీయ మను పేరు గల అతి ప్రాచీన గ్రంథములో భూకంప తీవ్రత గురించిన సంకేతాలు ఇప్పబడినవి. భూకంప తీవ్రత అనేది భూకంప వర్గీకరణకు మూలార్థారంగా తీసుకొన బడినది. ఈ గ్రంథ వివరాల ప్రకారం వాయుమండల భూకంపనముల ప్రభావము 200 యోజనముల వరకు ఉంటుందని చెప్పబడినది. అగ్ని, ఇంద్ర, వరుణమండల ప్రభావ క్షేత్రము వరుసగా 90, 80, 70 యోజనములు ఉంటుందని భావిస్తారు. వరాహమిహిరుని ప్రకారము భూకంప తాండవస్తుత్య ప్రభావ క్షేత్రములు ఇంతకంటే ఎక్కువగానే ఉన్నాయి. ఆయన లెక్కల ప్రకారము వాయుమండలము 200 యోజనాలు, వరుణ మండలము 180 యోజనములు, ఇంద్రమండలము 160 యోజనములు మరియు అగ్నిమండలము 110 యోజనములు వ్యాపిస్తుంది. ఒక యోజనము=3 మైళ్ళు లేదా 9.6 కి.మీ.కు సమానము. ఈ ఆధారంగా వాయుమండల భూకంప ప్రభావక్షేత్ర వ్యాసార్థము 1920 కి.మీ లుగా భావించవచ్చను. 1896లో అస్సము, 1934 లో బీహోర్లో సంభవించిన భూకంప ప్రభావ క్షేత్రములు వరుసగా 1440, 1280 కి.మీలుగా గుర్తించబడ్డాయి. అందువలన పురాతన గ్రంథాలలో వర్ణించబడిన వాయుమండల భూకంపముల తీవ్రత రెక్కర్సెన్స్ అనగా భూకంప సూచిక మీద

ప్రతి ఒక్కరు తమ కాలం ఎక్కడ ఎలా వ్యధ అయిపోతున్నదో సూక్షంగా పరిశీలించాలి.

6.8 తో సమానము. ఆధునిక వైజ్ఞానికుల అభిప్రాయము కూడా 5 లేక అంతుకుమించిన భూకంపము వల్లనే అపార జన, ధన నష్టములు వాటిల్లతాయి అనే విషయమునే బలపరుస్తాడి.

ఆధునిక భూకంప విజ్ఞానము ఒక్కసారిగా, అకస్మాత్తుగా విరుచుకుపడే ఈ విషట్టుని గురించి ముందుగా చెప్పే కపోతున్నది. అయితే మన పరమహృజ్య మనీఘులు చెప్పినవి, అలాగే ధర్మ గ్రంథాలలో వీటిని గురించిన భవిష్యవాణల సుస్పష్ట సంకేతాలు కానవ్సాయి. వాటిని అనుసరించి భూకంపము, భవిష్యగర్భంలో దాగి ఉన్న భీషణమైన దుర్భటను వెలుగులోకి తెస్తుంది అనే విషయం ఆర్థరూతుంది. బుఘులకు వీటి భవిష్య దర్శనము జరుగుతుంది. పురాతన వివరణలలో భూకంపాలను రాజు యొక్క మృత్యువు, యుద్ధము, మహామూర్ఖి యొక్క భీషణ విన్యాసముల యొక్క అవశకునముల రావంలో చిత్రికరించారు. వరాహామిహిరుడు బృహత్తసంహిత చతుర్థ అధ్యాయములో స్పష్టంగా ఇలా చెప్పారు. ‘చంద్రుని బాహ్య పరిధి దక్షిణ ఉత్తర దిశలో వ్యాపించి ఎద్దుబండి జరుసు లేక కాడి ఆకారంలో దర్శన మిచ్చినట్టయితే భూకంపము వస్తుంది.’ ‘ఒకవేళ గ్రహణ సమయములో తీవ్రగాలులు చెలరేగితే, ఉల్లాప్రాతము జరిగితే, ధూళితో కూడిన తుఫాను విరుచుకుపడితే, గాధాంధకారము అలముకుంటే, ఆకాశంలో మెరువులు కనిపించి పిడుగులు పడితే భూకంపము వస్తుందనే విషయమును అవి సూచిస్తాయి’ అని ఆయన పంచమాధ్యాయములో వర్ణించారు. పురాతనంగా ఉన్న బుఘులు అభిప్రాయమును అనుసరించి 24 నెలలలోపు చోటు చేసుకునే రెండు గ్రహణాల మధ్యలో ఒకటి లేదా రెండు భూకంపములు వచ్చే అవకాశం ఉన్నది.

పరాశరమహర్షి అభిప్రాయమును అనుసరించి 5000 సంవత్సరాల కాలవ్యవధిలో కనపడే చలకేతు అను పేరుగల తోకచుక్క భూమిమీద కంపనమును ఉత్సృతిచేసి, మధ్యదేశములోని జనసాంద్రత అధికంగా గల ప్రాంతాలను నాశనము చేస్తుంది. ఇదేవిధంగా ‘ఫలానా సమయము అని నిశ్చయంగా చెప్పలేని లేక అనిశ్చిత వేళలో ప్రకటితమయ్యే తోకచుక్క కూడా భూకంపమునకు కారణమౌతుంది’ అని ఏనాడో చెప్పారు. ఐదవ పురాణము అని చెప్పబడే మహాభారతములోని ఉద్యోగపర్వము, ద్రోణపర్వము, శల్యపర్వము మరియు సభాపర్వములలో కూడా భూకంపముల గురించిన భవిష్యవాణి సంకేతాలు లభ్యమౌతాయి. ఈ విషయమును గురించి ఆధునిక విజ్ఞానమునకు ఏమీ తెలియదు. భూకంపదేశము అని చెప్పబడే జపాన్లో వీటిని గూర్చి భవిష్యవాణి చెప్పటకు ‘ఎర్కేస్క్ ఎనెన్మెంట్ కమిటీ’ అనే ఒక

సంఘము ఏర్పడినప్పటికి అది పెద్దగా ఏమి ఉపయోగపడలేదు. లేకపోతే పెద్దవి మరియు సుదీర్ఘమైన భూకంపముల యొక్క చారిత్రక విషయములను ప్రక్కన పెట్టినప్పటికి గడచిన దశాబ్ద కాలంలో లాతూర్, ఉత్తరకాళి, ఇరాన్, చెమాలీ, జబల్పూర్ మరియు భుజ్లలలో వెల్లువెత్తిన భూకంపాలలో కొన్నిటిని అప్రమత్తతతో ఉంటే ఎదుర్కొనగలిగేవారమే. కానీ ఈ ప్రాకృతిక ఆపదలు ఎలా కలుగుతాయి అనే రహస్యాలను ఆధునిక విజ్ఞానము తెలుసుకొనలేకపోయింది. అలాగే ఆధునాతన మానవీయ మనస్సు గ్రహించలేకపోయింది. వీటిని గూర్చి తెలుసుకొనుటకు మన ప్రాచీన బుఘులు, మనీఘుల సూత్ర, సంకేతాల రహస్యాలను సరియైన రీతిలో చేందించినప్పుడే మనకు ఏదైనా సహాయము లభ్యమౌతుంది.

‘మత్తోఽహం పృథివ్యా’ అనే వేదమంత్రమును హృదయంగమము చేసుకుంటే ఈ ప్రాకృతిక ఆందోళన, ప్రశ్నయ భయంకరమైన దుర్భటన నుండి మనము సురక్షితంగా బయట పడగలము. దీనికారకు మనము ప్రకృతిమాత ఒడిలో ఆమె సంతానమువలె ఒదిగిపోవాలి. భూమాత కప్పుకున్న పచ్చని తివాచిని, స్వచ్ఛమైన వాతావరణమును తిరిగి దివ్యంగాను, పవిత్రంగాను నిర్మించుటకొరకు సర్వస్ఫుమును సమర్పణ కావించు కొనవలెను. ఈ ప్రయత్నము, పురుషార్థముల చేత మనిషి భూకంపము అనే ఆపద నుండి తనను తాను రక్షించుకొనగలడు.

- అఖండజ్యోతి, మే 2003
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

ధర్మం

రావణుని మిత్రుడైన వాలి యొక్క పుత్రుడు అంగదుడిని రాముడు తన దూతగా లంకకు వంపడం జరిగింది. రావణుడు “అంగదా! నీ తండ్రిని చంపిన వానికి సహాయం చేస్తూ నీ తండ్రి మిత్రుడను, పిత్రు సమానడను అయిన నాతో ఏరోధిస్తున్నావా?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. దానికి అంగదుడు పక పక నవ్వి రావణా! అనిలైన ధర్మానికి నిర్వచనం అధర్మంతో పోరాడి దానిని నిర్మాలించడమే. ధర్మ స్వరూపుడైన శీరాముడు ధర్మ విహీనులైన వారితో పోరాడక తప్పదు. నా తండ్రె అయినా, తండ్రిలాంటి తండ్రి మిత్రుడవైనా, ధర్మ విహీనులై నప్పుడు వ్యతిరేకించక తప్పదు కదా! అని ఆవేశంతో పలికి సరికి రావణుడు భిన్నడై బదులు పలకలేకపోతాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవడానికి నిర్విరామ కృషి చెయ్యాలి.

గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర-1

ముందుమాట

విప్రిల్ 10, 1984 శ్రీరామనవమి.

గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

పూర్తి ఏకాంతములోకి వెళ్ళారు. ప్రజలను కలుసుకోవటం నిలిపివేశారు. సాధకులు మరియు కార్యకర్తలు (స్వచ్ఛంద సేవకులు) అప్పటివరకు గురుదేవులను భౌతికంగా కలసికొని ప్రేరణ పొందెది అవకాశం ఆగిపోయింది. ఊహించని గురుదేవుల ఈ నిర్ణయం మమ్ములనందరిని మూగవారిని చేసింది. అప్పటివరకు ఎడతరపి లేకుండా శక్తికొలది గాయత్రీ విగ్రహం ప్రాణప్రతిష్ఠ కార్యక్రమాలతో దేశమంతటా ప్రయాణిస్తూ ఉన్నారు గురుదేవులు. వెంటనే ఈ ఏకాంతం తరువాత ఏమి జరుగుతుంది? అని అందరిలో ఉత్సంర. “మానవులలో దేవత్వం ఉదయింపజేయుట మరియు భూమిపై స్వరూపతరణ సాధనకై ఏ గురువు దిశానిర్దేశంలో కనుసన్నలలో అప్పటివరకు సాధన చేస్తున్న మేమందరం ఆయన భౌతిక సంపర్కంతో పొందే స్వర్గానుభూతికి దూరము అయించాము. ఆయన మార్గదర్శనం మాకెలా లభిస్తుంది? భౌతికంగా ఆయనకు దూరమై మేము ఏమి చేయగలం? కాని ఈ సందిగ్గావస్థ ఎక్కువ కాలం కొనసాగలేదు. ఆ సందిగ్గావస్థ ఉన్నంత కాలం మేము భయంతో కాలం గడిపాం. తన ఏకాంతానికి గురుదేవులు కారణం చెప్పినందున మేము ఎంతో ఉద్ఘాగ్నికి లోసైనాం. అప్పుడు మా అందరికి ఛైర్యాన్ని, మార్గదర్శనాన్ని అందిస్తూ గురుదేవులు ఒక సందేశాన్ని పంపారు. ఆ సందేశసారం “అప్పటివరకు భౌతికంగా పనిచేసిన గురుదేవులు, క్రమక్రమంగా సూక్ష్మ శరీరధారులు అవుతారు. వారి భౌతిక శరీరం - సూక్ష్మ రూపం దాల్చుతుంది. రానున్న ఈ మార్పులకు భయపడవలసిన లేక నిరుత్సాహపడవలసిన అవసరం లేదు. భౌతిక శరీరంతో చేయగల పని కన్నా వెయ్యి రెట్లు అధిక ప్రమాణంలో సూక్ష్మ శరీరంతో చేయగలరు”. ఈ అభయం ఇచ్చినది ఒక సామాన్య వ్యక్తి కాదు. ఒక మహాపరిణితి చెందిన సిద్ధ పురుషుని నుండి వచ్చినది, కోటానుకోట్ల మందిని ప్రేరేపించిన మహా మనీషి నుండి వచ్చింది.

ఆసాధ్యముగా కన్నిస్తున్న యుగపరివర్తన ప్రక్రియ, సూక్ష్మకరణ సాధన ప్రయోగంతో సుసాధ్యం కాగలదనే భరోసాను మా అందరికి అందించారు పూజ్య గురుదేవులు. మహాశివుని ప్రథమగణాలకు ప్రతిరూపాలైన పంచవీరభీటులు ఈ సూక్ష్మకరణ

సాధనతో ప్రత్యక్షమయ్యేదరు, వశమయ్యేదరు. పురాణ గ్రంథాల వర్ణన ప్రకారం, పంచవీరభీటులు శివుని 5 రూపాలకు ప్రతీకలు మరియు శివుని సర్వశక్తులను కలిగి ఉన్నవారు. గురుదేవులు చెప్పాచున్న సూక్ష్మకరణ సాధన ద్వారా పంచ వీరభీటుల సాక్షాత్కారింపజేసికొనుట అనేది ఒక మానసిక చేతనత్వ ప్రక్రియ. గురుదేవులు సామాన్యులుగా కన్నిస్తున్న సాధకులు మరియు కార్యకర్తలకు అసామాన్యమైన ప్రతిభాపాటవాలను అందించి, యుగపరివర్తన లక్ష్మీలను సాధింపజేస్తారు. ఈ భరోసాను గురుదేవులు తన ప్రవచనాల ద్వారా మరియు వ్యాసాల ద్వారా పరిజనులకు అందించారు. పరిజనుల అంతఃచేతన గురుదేవుల సందేశాలను నేరుగా అందుకొనే స్థాయికి ఎదుగగానే బాహ్యమైన గురుదేవులు మార్గదర్శనంతో కాని లేక వారి భౌతిక స్వర్ఘతో కాని పనిలేదు.

కొన్ని ప్రత్యేక సందర్భాలలో తప్ప గురుదేవులతో నేరుగా సంప్రదించుట నిషేధించడమైనది. ఇట్టి సమయంలో తాంత్రిక విద్యలో నిష్పాతుడైన ఒక తాంత్రికుడు గురుదేవుల ద్వారా మంత్ర దీక్ష పొందుటకై శాంతికుంట వచ్చారు. గురుదేవులు తమ హోన్ని విడచిపెట్టగానే వారిని దర్శించు కొనవలనని ఎదురు చూస్తున్నాడు. అతని స్వానుభవం విలక్షణంగా ఉంది. మాటల సందర్భంలో గురుదేవులు సాక్షాత్కారు శివుని ప్రతిరూపమేనని తన అనుభవాన్ని వెల్లడించారు. “మీరు ఇంకేమి చూశారు? అనుభవంలోనికి తెచ్చుకున్నారని అడుగగా” నేను కలసిన నిజమైన యోగులందరు గురుదేవుని గురించి గొప్పగా చెప్పారు” అన్నాడు ఆ సాధకుడు. “నా అంతరాత్మ నాకు చెప్పాచున్నది. ఇట్టి గొప్ప చైతన్యవంతమైన అవతార ఆత్మలు భౌతికస్తుతిలో కన్నా, సూక్ష్మరూపములో అనేక రెట్లు పనిని చేయగలవ. “ప్రసుతం యుగపరివర్తన ప్రక్రియ ప్రారంభమైనదని బహు కొద్దిమందికే తెలుసు. కొద్ది సంతుష్టాలలోనే గురుదేవుల శక్తి ఎంతో వేగంగా దైవిశక్తితో కూడిన విద్యుత్తు ప్రవాహంగా మారి యుగపరివర్తన ప్రక్రియ వేగాన్ని పుంజుకుంటుంది. గురుదేవుల స్థాల శరీరాన్ని విడిచిన తదుపరి మాత్రమే దీని ప్రభావాన్ని భౌతికంగా చూడగలం. వేలకొలది సామాన్య పరిజనులు అసామాన్యరీతిలో పనిచేయుట ప్రారంభిస్తారు. వీని ఫలితాలు సమాజాన్ని మరియు దేశాన్ని బలోపేతం చేస్తాయి. ఊహకందని అభిపృష్ట పథంలో పయనింపజేస్తాయి. గాయత్రీ జయంతి జాన్ 2, 1990 గురుదేవులు తన

నిరశావాదులు తమ శ్రమను ఇతరులు దోచుకుంటున్నారని భావిస్తారు.

భౌతిక శరీరాన్ని విడిచిపెట్టారు. గురుదేవుల పార్థివ కాయానికి శ్రద్ధాంజలి ఘటించు నిమిత్తం దక్షిణ భారతదేశం నుండి వచ్చిన ఒక సిద్ధ పురుషుడు గురుదేవుల గురించి “రానున్న యగానికి ప్రథాన నాయకుడు” అని ప్రస్తుతించారు. దీనిని మీరు ఏ ఆధారంతో చెప్పున్నారని ప్రశ్నించగా “ఇచ్చట గుమికూడిన ప్రజాసంబున్న ఆధారంగా చేసుకొని ఆయన ప్రాబల్యాన్ని అంచనా వేయరాదు. రానున్న కాలములో కోట్ల మంది ప్రజలు ఆయన ఆలోచనలను, గ్రంథాలను, పనులను ఆదరించెదరు. వారి బోధనలను తమ జీవితాలలో అనుకరిస్తారు” అన్నాడు. 1986-1990 మధ్య కాలంలో గాయత్రీ పరివార్ ఎదుగుదలను గమనిస్తే సాధకుని భవిష్యవాణి నిజమేనని అనిపించక మానదు. గత 5-6 సంవత్సరాలలో జరిగిన అభివృద్ధికరమైన పనులు వారికి తెలిసి ఉండకపోవచ్చ. ఆయన తన అంతః చేతనత్వముతో దర్శించి భవిష్య వాణిని విన్నించాడు. ఈ కాలంలో జరుగుచున్న పరివర్తనకు గాయత్రీ పరివార్ సజీవ ఉదాహరణ.

గురుదేవులు తన భౌతిక శరీరంతో ఉన్న సమయం 1988లో ప్రారంభించిన యుగసంధి మహావరశ్వరణ సాధన ద్వారా అనేక మంది పరిజనులను యుగ సాధనలో పాల్గొనేలా చేశారు. గురుదేవులు భౌతిక శరీరాన్ని విడిచిపెట్టిన తరువాత వందనీయ మాతాజీ నంస్త కార్యకలాపాలను తన అధీనంలోనికి తీసుకున్నారు. తదుపరి సంవత్సరాలలో నంస్త సాధించిన విజయాలను అవలోకించి, ఆప్సోనమున్న లేకున్న అనేక మంది భక్తులు దేశవిదేశాల నుండి శాంతికుంటకు విచ్చేయుటను గమనించవచ్చ. గురుదేవుల మహాప్రయాణం చేసిన సంవత్సరం కాలంలో వారు సూక్ష్మశరీరం ద్వారా ఆశ్వర్యాన్ని గొలిపెడి ఈ క్రింది పనులను అత్యంత ప్రతిభావంతంగా పరిజనులతో చేయించారు. దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలలో 6 దీపయజ్ఞాలు శ్రద్ధాంజలి సమారోహం (గురుదేవులక్రించే శ్రద్ధాంజలి ఉత్సవం) మరియు ప్రతిజ్ఞ తీసికానే ఉత్సవం రెండూ శాంతికుంటలోనే జరిగాయి. 1992 నుండి అశ్వమేధ యజ్ఞాల పరంపర ప్రారంభం, వీనిలో ప్రజలు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొనుట వగైరాలను ఉదాహరణలుగా పేర్కొనవచ్చును. వీటన్నింటిలో గురుదేవులు భౌతికంగా పాల్గొని గాయత్రీ పరిజనుల పనులను, శక్తిపీఠాలను, ప్రజ్ఞా సంస్థానాలను ఉత్సాహపరుస్తా సంస్కరణలో ఉత్సాహంగా పాల్గొనేలా గురుదేవులు దగ్గరుండి చేసున్నట్లు పరిజనులు అనుభూతి పొందారు. పైవస్తీ ఈ గ్రంథ రచయితలతోపాటు అనేకమంది పరిజనుల మనోభావాలు కూడా.

గురుదేవుల యొక్క ఈ మహాత్మపూర్వమైన కార్యక్రమం ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ప్రారంభమయిందో చెప్పడం చాలా కటినమైన

పని. ఉదాహరణకు గాయత్రీ మంత్ర దీక్షను బహిరంగంగా ఇచ్చట అంటరాని స్త్రీకి తన గ్రామంలో శుశ్రావ చేయుట, జబ్బపడిన గోవుల సంరక్షణ చేయుట, 15 సంవత్సరాల లేత వయస్సులో మహావరశ్వరణ క్రియను చేపట్టట, ప్రేరణాత్మక గ్రంథాల రచన, యజ్ఞపరంపర ప్రారంభించుట, గాయత్రీ పరివార్ సంస్కరు ప్రారంభించుట, మహా పురశ్వరణ పూర్తియైన తదుపరి మధురలో 1008 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞాన్ని చేపట్టట, మున్నగునవి వేనికవే గొప్ప ప్రారంభాలుగా కన్నిస్తాయి. కాని ఇవేషి ప్రారంభ ఘట్టాలని మేము భావించడం లేదు. గత 2500 సంవత్సరాలు అంతకన్నా ఎక్కువ కాలం నుండి నిర్విరామంగా కొనసాగుచున్న కాలమనంలో ఇవి మైలురాళ్ళ వంటివి.

గ్రంథ రచనాపరంగా ఆచార్య గురుదేవులు ప్రాసిన గ్రంథాల సంఖ్య 3000 సంఖ్య దాటింది. జనవరి 1940 నుండి నెలకు ఒక పుస్తకం చొప్పున అఖండజ్యోతి ద్వారా ప్రాసి అందించారు. ప్రాచీన మత గ్రంథాలకు ప్రాచుర్యాన్ని కల్పించిన ఆయన తీరు పండితులను మొట్లమెదుదట ఆకర్షించింది. నులభకైలిలో వ్యాఖ్యానాలు, నాలుగువేదాలు, వద్దెనిమిది పురాణాలు, సూటు ఎనిమిది ఉపనిషత్తులు, ఇరువది స్నేహులు, ఇర్వైనాలుగు గీతలు హిందీలోనికి తర్వుమా వగైరా పనులు నిర్వర్తించి, వీనిని సామాన్య జనులకు అందుబాటులోనికి తెచ్చుటయే ఒక మహాకార్యం. పైగొప్ప పనులు గురుదేవులను గొప్ప సాహితీవేత్త స్థానంలో నిలుపుతాయి. సనాతన ధర్మం ద్వారా, విశ్వమానవాళి ఆధ్యాత్మిక దాహన్ని తీర్చుటకై గాయత్రీ పరివార్ను స్థాపించుట అనే ఒక భూభారమంతటి కార్యాన్ని గురుదేవులు చేపట్టారు. సాధకులైన శైవులు, వైష్ణవులు, శక్తి ఆరాధకులు మున్నగు వారెందరో తరతమ భేదాలు మరచి దీనిలో చేరారు. మధురలో గాయత్రీ తపోభూమి స్థాపన ద్వారా తీర్థముల వ్యవస్థాపనకు శ్రీకారం చుట్టారు. ఇది కొనసాగుతూ ఉంది. వేలకొలది దేశమంతటా చేసిన గాయత్రీ యజ్ఞాలు, ఆచార్యులవారి దిగ్విజయ యాత్రకు ప్రతీకలు. 1971లో గురుదేవుల సారథ్యంలో నిర్వహించిన 5 సహస్రకుండీ యజ్ఞాలు, అయి ప్రాంతాలలో ధర్మానికి విజయంగా పరిగణించవచ్చ.

సాధనకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిచ్చి, గురుదేవులు శాంతికుంటను 1971 నుండి తన పనులకు కేంద్రచిందువుగా చేసుకుని సాధనలను వివిధ స్థాయిలలో నిర్వహించారు. వారి వారి ఆంతరంగిక (అంతఃచేతన) ఎదుగుదలను బట్టి వేల మంది సాధకులకు గురుదేవుల మార్గదర్శనం లభించేది. సిద్ధ పురుషుల స్థాయికి ఎదిగిన సాధకులు అనేకమంది ఉన్నారు. వారి సిద్ధులను

ఇతరులు తమను గౌరవించడం లేదని క్రుంగి పోకూడదు.

ప్రదర్శించరాదని గురుదేవులు వారిపై ఆంక్షలు విధించారు.

తర్వం, గణాంకాల మరియు తార్మాణాల ఆధారంగా ఈ యుగం నడుస్తున్నది. మతము మరియు ఆధ్యాత్మికతపై వానిని మన్మిస్తూ / సంతృప్తిపరుస్తా మనగలగాలి అనేది గురుదేవుల ఆకాంక్ష. దీనికారక్తి 1979లో “బ్రహ్మవర్ణన శోభ సంస్థన” అనే పరిశోధనా సంస్థను హరిద్వార్లో ప్రారంభించి ఆధ్యాత్మికత కూడా శాస్త్రబుద్ధిమైనదే అని నిరూపించుటకు గురుదేవులు బీజాలు నాటారు. ఆనాడు నాటిన చిన్న బీజము నేడు మరిచెట్టులా ఎదిగింది. దాని పనులు విశ్వవ్యాపిత దిశగా సాగుచూ దేవ సంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయ రూపొన్ని సంతరించుకొన్నది. ఈ విశ్వ విద్యాలయం ధైయం పాత-కొత్తల, తూర్పు-పశ్చిమముల మరియు శాస్త్రియ-ఆధ్యాత్మికతల వేలు కలయికను సాధించుటయే. భారతీయ ఆధ్యాత్మికత మరియు తాత్పోక చింతనల బీజాలను గురుదేవులు గాయత్రీ మంత్రాక్షరాలలో దర్శించారు. సనాతన ధర్మ వనములో ఈ బీజాలు అంకురించి, పెరిగి పుష్టించి విరబూచాయి. గురుదేవుల చివరి సంవత్సరాలలో గాయత్రీ మంత్రం ఆధారంగా విశ్వమతాన్ని వ్యాపింపచేయవలసిన అవసరాన్ని గుర్తించారు.

అచార్య శ్రీ ఆధ్యాత్మిక సుదీర్ఘయాత్రను తెలియజెప్పుట, మనకు ఎంతో ఆనందాన్నిస్తుంది. దీన్ని అందజేయుట ద్వారా మనకెంతో ప్రియమైన, ఇష్టమైన ఉత్సేజాన్ని, మనోరంజకాన్ని పొందుతాము. ఆయన జీవితంలోని సంఘటనల నిర్దారణలో ఎన్నో ఆటంకాలను ఎదుర్కొన్నాం. గురుదేవుల కృపతో ఆటంకాలను అన్నింటిని అధిగమించి సత్యమునే మేము ఇచ్చుట పొందుపరచాం అని ఘంటాపథంగా చెప్పగలం.

ఈ గ్రంథ రచనలో మేము ఎదుర్కొన్న మొదటి సమస్య అచార్యశ్రీ గురించి చాలినంత సమాచారం అందుబాటులో లేకుండుట. దీనికి తోడు అచార్యశ్రీ తనను గురించి ఎక్కడ చెప్పేదు. ఒకవేళ ఏమైనా చెప్పి ఉంటే అదంతా సాధకుల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని చెప్పినవే. పరిజనులు అనేకసార్లు వారి సాధనల గురించి, జీవిత విశేషాల గురించి చెప్పమని అర్థించినా, గురుదేవులు వారి కోరికను మన్మించలేదు. అటువంటి సందర్భాలలో “మీరు ఏదైతే చూస్తున్నారో అదే ప్రధానం” అని గురుదేవులు చెప్పేవారు. పరిజనుల నుండి ఒత్తిడి పెరుగగా, “ఆత్మకథ” ను త్రాయుట జరిగింది. ఈ పుస్తకంలో ఆయన జీవితానికి సంబంధించిన సంఘటనలను లీలగా మాత్రమే ఉటంకించారు. ఆధ్యాత్మిక జీవన విధానాన్ని గురించి ఆయన దర్శించిన దానిని ఆ గ్రంథంలో వివరణాత్మకంగా

అందించారు. ఈ ఆత్మకథను చదివి కూడా పరిజనులు తృప్తినొందక, తమ పాతకోరికను పలుమార్లు తిరిగి కోరారు. పరిజనుల కోర్కెసంపూర్ణంగా నెరవేరలేదని దీని అర్థం. గురుదేవులు గురించి పరిజనులు మరింత లోతుగా తెలిసికొనగోరుతున్నారు. “నా జీవన విధానమే నా సందేశం” (My life is my message) అన్నారు గురుదేవులు.

అచార్యశ్రీ ఆయన జీవిత చరిత్ర వ్రాయలేదు. కాని ఆయన జీవితంలోని అరుదైన ఘట్టాలను, అనుభవాలను తన చర్చలలో, ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో, వ్యాసాలలో వివరించారు. వీటినన్నింటిని క్రోడీకరించుట జరిగింది. భారతదేశ స్వాతంత్ర్య పోరాట సంఘటనల గురించి లోతుగా పరిశీలించుట జరిగింది. గురుదేవుల బంధు మిత్రుల నుండి మరియు సహచరుల నుండి విషయ సేకరణ చేశాము. గురుదేవులతో కలసి పనిచేసిన కార్యకర్తల నుండి కూడా విషయ సేకరణ జరిపాం. ఆ విధంగా సేకరించిన సమాచారాన్ని విశ్లేషించి ఒక క్రమ పద్ధతిలో ఈ గ్రంథములో ప్రకటించుట జరిగింది. దీనిని 2000 సంవత్సరం వరకు వెల్లడించకూడదని గురుదేవులు ఆంక్ష విధించారు. దీనిని పాటించుట జరిగింది. ఇప్పుడు, సమయం ఆసన్నమైనందున బహిర్గతం చేయుట జరిగింది. ఈ సమాచారాన్ని అంతటిని ప్రోగుచేయు సమయంలో లభ్యమైన సహాయం గురుదేవులే స్వయంగా ముమ్ముల ఉత్సాహపరుస్తూ చేయించినట్లు మాకు అనిపించింది. ఈ గ్రంథంలోని విషయాలు మీకు ప్రేరణను, ఉత్సేజాన్ని అందించినచో అదంతా గురుదేవుల ఆశీస్తులే. దీనిలో దొర్లన లోపాలకు మేమే బాధ్యత వహిస్తూ, గురుదేవుల క్షమాపణల కోరుచున్నాం.

- డా॥ ప్రణవ్ పండ్య

జ్యోతిర్యయ

అనువాదం : ఎ. వేంగోపాలరెడ్డి

రామకృష్ణ పరమహంస

రామకృష్ణ పరమహంస తల్లి ఒకసారి కలకత్తా వచ్చి కుమారుడి దగ్గర ఉన్నది. దక్కించ్చు యజమానురాలు రానమణిదేవి ఈమెను సన్మానించాలని రకరకాల బహుమతులు ఇచ్చింది. కాని ఆవిడ అవేమీ స్వీకరించకుండా గౌరవం కోసం ఒక యాలక్కాయ మాత్రమే స్వీకరించింది. అది మాచిన వారు ఇలా అనుకున్నారు - “ఇటువంటి వైరాగ్యశీలులైన తల్లే పరమహంసలాంటి కొడుకులకు జన్మనివ్వగలదు”

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

మన వైఫల్యాలకు ఇతరులు కారణం కాదు.

యువతకు ప్రత్యేకం

ఐశ్వర్యం - 3

మనం చేసేటువంటి చిన్న చిన్న వసులు కూడా పద్ధతిగా ఉండాలి (organised). ఉదాహరణకు పుస్తకాలు నీటీగా సర్దుకోవడం, చెప్పులు లైనులో పెట్టడం మొదలైనవి అలవాటు చేసుకోవాలి. మందుల పొపులలో ఈ వ్యవస్థ బాగా కనిపిస్తుంది. వేలాది మందులు ఎంత చక్కగా పెట్టుకుంటావంటే ఏ మందు కావలసినా క్షణంలో తీసి ఇస్తారు. ఇదే అసలు పూజా విధాన మంటే. మీ దగ్గర ఉన్న వనరులను ఉపయోగించుకోవడమే పూజా విధానం.

మనిషికి ఎన్ని వనరులు ఉంటాయి? కాలం, శతమ వీటిని వనరులు అనుకోవచ్చా? లేక వీటికి ముందు ఇంకా ఆధార భూతమైనవి ఉన్నాయా (fundamental resources)? మనకు అద్భుతమైన వనరులు పది ఉన్నాయి. ఒదు జ్ఞానేంద్రియాలు, ఒదు కర్మాంగిధియాలు. మీరు ఏ జ్ఞానం పొందినా వీటి ద్వారానే పొందుతారు, పొందిన జ్ఞానాన్ని ఉపయోగించుకోవాలకున్నా వీటి ద్వారానే ఉపయోగిస్తారు. వీటిని బాగా ఉపయోగించుకున్నాడు ఎదుగుతాడు. వీటిని బాగా ఉపయోగించని వాడు ఎదగలేదు. దీనిని పంచోపచార పూజ అని చెప్పారు.

మనం దేవాలయానికి వెళ్తాం. ఏ దేవాలయానికి వెళ్తినా ఒకటే మనకి. ఎందుకంటే ఆ దేవాలయాలలో ఎవరు ఉన్నారో తెలియదు. ఎవరు ఉన్నారో తెలియనప్పుడు శ్రద్ధ ఉండదు. గుడికి వెళ్తే పూజారి మంత్రాలు చదువుతుంటాడు. అతను ఏమి చదువుతున్నాడో మనకి తెలియదు. నెత్తి మీద అణ్ణింతలు వేస్తాడు. ఇంకేదో చేస్తాడు. కాని మనం ఏమి చెయ్యాలో అది చెయ్యం. ఏవో ఏషయాలు మాటల్లాడుకుంటుంటాము.

ఒకసారి న్యాన్ పేపర్లో ఒక వార్త పడింది. పి.వి. నరసింహావు ప్రధాన మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు ఆయన వంటవాడు ఆయనేమి తింటాడో, ఆయనకేమి ఇష్టమో పేపరువాడికి చెప్పాడు. అంతే అతడిని ఉద్యోగంలోనుంచి తీసివేశారు. ఎందుకు అతనిని ఉద్యోగంలోనించి తీసేశారు? ఆయన ఏమి తింటున్నాడో తెలిస్తే ఏంటట? ఆయన ప్రాద్యునే కాకరకాయ రసం త్రాగుతాడు. ఇంకేదో ప్రాశాడు. ఏం తప్పు చేశాడు. మీ ఆహారపు అలవాట్లు తెలిస్తే మీ మనస్సును మార్చివేయచ్చు. పెద్ద పెద్ద నిర్ణయాలు డిస్టర్బ్ లో వస్తాయి. వారు చేసే బేరసారాలన్ని లంచేలోనో, డిస్టర్బ్

లోనో చేస్తారు. వాళ్ళు మీటింగ్ వేసి మాటల్లాడుకోవచ్చు కదా! ఎందుకు లంచ, డిస్టర్బ్? ఆహారం వల్ల మనస్సులు మార్చివేయవచ్చు అని వెళ్కేవాళ్ళకు తెలుసు. అందుచేత ఆ శాస్త్రీయతను ఉపయోగించుకుని ఎవరైనా ప్రసాదం పేరుతో మీ మనస్సులకు కావలసిన ఒత్తిడి (stress) ఇస్తే ఆ వని జరుగుతుంది. మరి ఆ ప్రసాదానికి ఎంత విలువ ఇవ్వాలి. అందుకే ప్రసాదాన్ని కళ్ళకద్దుకుని తింటారు. ఆ ఔన్న అర్థమయితే ఎవరో తినమని చెప్పునక్కరలేదు. నువ్వే తింటావు. అందుచేత ప్రసాదం క్రిందపడితే ఏం చేస్తావు? తీసుకుని తింటావు. ఎందుకంటే అది గౌరవం వల్ల కాదు. దాని విలువ తెలియడం వల్ల. ఇదంతా పూజా విధానంలో ఉన్నది. అందువల్ల దేవాలయాలకి వెళ్తాలి. ధనవంతులందరు దేవాలయానికి వెళ్తారు. తెలినే వెళ్తారు. ఆహారం ద్వారా మనస్సును మార్చివచ్చు. అందువల్లనే పూర్వకాలం బయట తినేవారు కాదు. దానికి మది అని పేరు పెట్టారు. మన అనాది కాలంగా వస్తున్న ఆ పద్ధతులలోని సైంటిఫిక్ యాస్పెట్స్ (శాస్త్రీయ విధానాన్ని) ఉపయోగించుకోవడం మొదలుపెట్టాలి. బుమలు దేవాలయాలకి ప్రతిరోజు వెళ్తి తిరిగి రమ్మని రూలు పెట్టారు. అందుచేత దేవాలయాలకి ప్రతిరోజు వెళ్తాలి. కాని గుడ్డిగా చేయకండి.

పిల్లవాడిని ఎల్.కె.జి.లో చేర్చించారు. కోరిక ఏమిటి? వాడు డాక్టరు అవ్వాలి. ఓ సంవత్సరం అయింది. ఇంకా డాక్టరు అవలేదా? అని అంటారా? డాక్టరు అవడానికి 16-17 ఏళ్ళు పడుతుంది. మరి దేవాలయానికి వెళ్తిన రోజు నుండి నాకేమి లాభం అనుకుంటే ఏమి అనుకోవాలి? సరే రోజూ దేవాలయానికి వెళ్తున్నాం. దేవాలయానికి కొబ్బరికాయలు తీసుకెళ్తాం. ఎందుకో తెలియదు. పువ్వులు ఎందుకు తీసుకువెళ్తామో తెలియదు. కర్ణారం ఎందుకు తీసుకువెళ్తామో తెలియదు. ఉద్దుత్తులు ఎందుకు తీసుకువెళ్తామో తెలియదు. మన పూర్వీకులు ఇటువంటి అద్భుతమైన పద్ధతిని అందించినా, మనకు పంచోపచారపూజ అంటే తెలియదు. దేవాలయాలలో దేవుడు ఏమి చేస్తాడో తెలియదు. పూజారి ఏమి చెప్పున్నాడో తెలియదు. ప్రసాదం చిట్టచివర ఇస్తారు. పూజ అయిపోయిన తరువాత ప్రసాదం ఇస్తారు. అంటే ప్రసాదం అన్నది మనస్సును మార్చే ప్రతిరోజు చివరిది. మనసిక స్థితిని మార్చుకోవడమే పూజా విధానం.

తరచు ఇతరులతో కలహించే వారు మానసిక కాలుష్యానికి లోనయ్యామని తెలుసుకోవాలి.

ఈ పూజా విధానంలో ఐదు స్టేప్స్ ఉన్నాయనుకుంటే మొట్టమొదట పవిత్రికరణంతో మొదలు పెడతాం. పవిత్రికరణ అంటే పవిత్రంగా ఉండాలి. శుభ్రంగా ఉండాలి. పూజలో అలా నీళ్ళు తీసుకుని ఏదో చేసేశాం. అది ఒక చిహ్న పూజ. క్లాసులో మాట్లాడుకుంటుంటారు. లెక్కర్ వస్తాడు. క్లాసులో మాట్లాడుకుంటున్న వారందరు సైలంట్ అయిపోతారు. అంతవరకు మాట్లాడుకుంటున్న విషయాలను, ఉన్నటువంటి ఆలోచనలను ప్రక్కకు పెట్టాలి అది పవిత్రికరణ అంటే.

**ఓం అపవిత్రః పవిత్రోవా సర్వాప్తాంగతోపివా
యుః స్నేరే త్పుండరీకాక్షం స బాహ్యభ్యంతర శుచిః**

మన మనస్సు మారాలి. ఐశ్వర్యపంతుడిగా అవాలంటే మన మనస్సు, చేతనత్వం మారాలి. ఐశ్వర్యం, అంటే ధనం ఒక్కటే కాదు. అన్ని రకాల ఐశ్వర్యాలు. కాని మనకు ఒక్కటే తెలుసు. దబ్బు సంపాదించి ప్రక్కన పెట్టుకోవడం. దబ్బు అయితే సంపాదిస్తారు. కాని ఉపయోగించుకోవడం చాలా మందికి రాదు.

అపవిత్రః పవిత్రోవా ...

కమ్మగా వండుకుంటారు. హయిగా తింటుంటారు. ప్రక్కింటి వాళ్ళ గురించి మాట్లాడుకుంటున్నారు. కోపాలు వచ్చేస్తుంటాయి. ఇంతకి సమయ మీది కాదు. ప్రక్కింటి వాళ్ళది. మనం కొట్టేసుకుంటుంటాం. వద్దు అది మీ మనస్సును అలా ఉంచుకోకూడదు. ఏమి కావాలో విషయంపైనే మనస్సు ఉండాలి. ఇక ఆచమనం

ఓం అమృతోప్స్తరణమసి స్నాపో |

ఓం అమృతా పిధానమసి స్నాపో ||

ఓం సత్యం యశః శ్రీర్ఘణ్యా శ్రీః శ్రయతాం స్నాపో ||

అంటే మూడు సార్థక నీటిని తీసుకుని మనస్సును, వాక్యుని కర్మలని కలపాలి. మనో వాక్యాయ కర్మలు అంటాం, త్రికరణశుద్ధి అంటాం. త్రికరణ శుద్ధి అంటే మనస్సు, వాక్య కర్మలు ఒకే రకంగా ఉండాలి. అంటే అనుకున్నదే చెప్పాలి. చెప్పింది చేయాలి.

“నేను నాలుగు గంటల పాటు కూర్చొని చదువుతాను” నోటిషో చెప్పావు. అంటున్నప్పుడే “నేనేం కూర్చుంటాను నాలుగు గంటలు” అని మనస్సులో అనిపిస్తుంటుంది. 8-12 బాగా చదువుకుంటాను. అరే క్రికెట్ మ్యాచ్ ఉన్నదే. సరే ఒక గంట చూస్తాను. ఏం జరిగింది అక్కడ? మీ వాక్యకి మనస్సుకి లింక్ పోయింది. అందుపల్ల మీ కోరికలు తీరడం లేదు. అధ్యాత్మికత ఇచ్చే గ్యారెంటి ఏమిటంటే ఆలోచించినది సయంగా ఉంటే అది వెంటనే ఫలితాన్ని ఇస్తుంది.

బట్టలు కొనడానికి పొపుకి వెళ్తాం. తొందరగా కొనలేం. ఎందుకు? మనస్సు చంచలంగా ఉన్నది. అది మన జీవితంలో అడుగుగునా వస్తుంది. దానిని సవరించుకోండి. అదే ఆచమనం అంటే. ఏదైనా ఖచ్చితంగా నిర్ణయించుకోండి. నేను ఏం చెప్పాను. నాకు బ్బు కలర్లో ఫలానా రేటులో బట్ట కావాలంటాను అది చూపిస్తాడు. కొంటాను. వచ్చేస్తాను. ఇంక ప్రక్కన ఏం ఉన్నదో చూడను. చూస్తే మనస్సు మారుతుంది. మారకూడదు. రకరకాల బట్టలు ఉంటాయి. ఏదో ఒకటి త్వరగా నిర్ణయించుకోవచ్చు కదా! మనోవాక్యాయ కర్మలలో ముఖ్యమయినది ఏమిటంటే చెప్పింది చేయటం.

ఇంకొకటి ముఖ్యమైనదేమిటంటే సర్వకుపోవడం ఎడజ్స్ట్మెంట్. ఈ మానసిక స్థితి వస్తే క్రిందపడిపోతారు. సర్వకుపోకు. మీరు కూర్చున్నప్పుడు కుర్చి సరిగ్గా లేకపోతే దానిని భరించావనుకో, నువ్వు ఎదగలేవు. అలా అని ఇంకొకళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి సర్వతానన్నావనుకో, చాలా ఇబ్బందులు వస్తాయి. ఇది మీ వ్యక్తిగతమైన విషయముల వరకే సర్వకుపోవద్దనేది. మీ ఇంట్లో అన్నదమ్ములకు మీరేమి నేర్పకర్థాదేదు. వాళ్ళ జీవితాలను వాళ్ళని జీవించనీయండి. మీరు మీ జీవితాలను మార్చుకుని ఉంటే వాళ్ళ మీ దగ్గరకు వచ్చి ఎలా మారావని అడుగుతారు.

మీకు సంబంధించిన వస్తువులు, మీకు సంబంధించిన పుస్తకాలు, మీకు సంబంధించిన జ్ఞానం, మీ కాలాన్ని సయంగా ఉపయోగించుకోవాలి. కాని కాలాన్ని సయంగా ఉపయోగించుకుంటానని 8 గం॥ల నుంచి 10 గం॥ల వరకు చదువుకుంటానని పైమ్ టేబుల్ వేసుకున్నావు. ఇంట్లో ఏదో కారణాల వల్ల 9 గంటలకే భోజనం చేయవలసి వచ్చింది, అప్పుడు బిగదీనుకు కూర్చోవక్కరలేదు. అంటే మీరు జీవితాన్ని ఇంత సీరియస్ గా తీసుకుంటున్నారని ప్రక్కవాడికి తెలియకూడదు. తమాపో ఏమిటంటే మీరు చెప్పే తప్ప చాలా మందికి తెలియదు. మీరు ఇలా మారిపోయారు, జీవితాన్ని చాలా వ్యవస్థగా జీవించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారని వారికి కనిపించదు.

ఆలోచనలు, మాటలు, చేతలు ఒకటిగా (streamline) అవ్వాలి. ఇది పూర్వం దేవాలయాలలో నేర్పబడేది. అది తెలుసున్నపాడి ముందు రాజులు కూడా బలాదూరే. రాజులు కూడా పురోహితుల దగ్గరకు అందుకు వచ్చేవారు.

ఇప్పుడు దేవాలయాలలో విగ్రహాలు మాత్రమే ఉన్నాయి. ఒకప్పుడు అక్కడ విగ్రహాలు మాత్రమే ఉండేవి కాదు, ఆ విగ్రహాల వెనుక ఓ అద్భుతమైన వైతన్యం వనిచేస్తూ ఉండేది. ఈ

మనో మాలిన్యం నిర్దిష్ట లక్ష్యాలను ఏర్పరచుకోనివ్వుదు.

దేవాలయాలలో ఉండే స్వజనాత్మకత మనకి తెలియటం లేదు. అందుచేత పూర్వుకాలంలో దేవాలయాలకు అంతంత ధనం, భూములు ఇచ్చేవారు. పూర్వుకాలపు రాజులు రత్నాలు, మాణిక్యాలు దేవాలయాలకి ఇచ్చేయడానికి వాళ్ళేమి పిచ్చివాళ్ళు కాదు.

మనం ప్ర్యారిటి (పుర్థత) గురించి మాటల్లడుకుంటున్నాము. ఆచమనం ఏం చెప్పుదంటే మీ మాటకి, మీ ఆలోచనలకు, మీ చేతలకి మధ్య సంబంధం ఉన్నదో లేదో చూసుకోండి. హోటలుకి వెళ్లారు. ఏ టిఫిన్ తినాలో ఎంత గందరగోళపడతారో. మీకు కావలసినది ఏదో అది తినవచ్చు కదా. ఎందుకు మొహమాటాలు? కాఫీ త్రాగుతావా? టీ త్రాగుతావా? అది కూడా చెప్పలేరు అనేకమంది ఏదైనా ఘరవాలేదని అంటారు. నిర్ణయించుకునే శక్తి లేదు. వారు అది డెవలప్ చేసుకోవాలి.

నా దగ్గరకి చాలా మంది వస్తుంటారు. “మాష్టోరు 25 లక్షలు పెట్టుబడి పెట్టేవాడిని ఎవరైనా చూడండి” అంటే నా పేరు చెప్పుకుని వాడి నెత్తిమీద వీడు చెయ్యి పెట్టేస్తాడన్నమాట. వెంటనే ఆ మాటలను ఆపేస్తాను. ఇంకొకడు నాకు ఇవ్వాలి అనుకునే వాడికి ఎవడు ఏమి చేయలేదు. మేము చేయగలము అని మనస్సార్థిగా మొదలు పెట్టేసి మనోవాక్యాలు కర్యలుగా ప్రయత్నించు ఖచ్చితంగా ఘలితాలు వస్తాయి.

ఆచమనం తర్వాత శిఖాబంధనం. శిఖా బంధనం అంటే దేని గురించి ఆలోచిస్తున్నారో, చర్చించుకుంటున్నారో వాటిని గురించిన ఆలోచనలు ప్రపంచంలో ఏమి ఉన్నాయో, వాటిని పట్టుకోవడం. ఏదైనా రీసర్టీ చేయాలంటే మొదట టైటలికి వెళ్లాము. దానిని గురించి ఎవరైనా ఏమైనా ప్రాశారా అనే దాన్ని సర్వే చేస్తాము. అది శిఖా బంధనం అంటే. ఉత్తినే నెత్తిమీద చెయ్యి పెట్టుకుంటే ఏమి రాదు. మీకేదో సమస్య ఉన్నది. మీరు దేవాలయానికి వెళ్లి ఈ కర్యకాండ చేస్తే దానికి సంబంధించిన ఇన్టుయాషన్ (intuition) డెవలప్ (develop) అవుతుంది. ముఖ్యంగా టీచర్లకి ఈ అనుభవం బాగా తేలికగా వస్తుంది. వాళ్ళు మరుసటి రోజు చెప్పబోయే పాలానికి తయారపుతుంటారు. అది పిల్లలకి ఎలా చెప్పాలని ఆలోచించుకుంటారు కాని అది తృప్తిగా ఉండదు. క్లాసుకి ఆ టెస్టున్టోనే వెళ్లారు. ఆ పాయింట్ చెప్పాలని వస్తుంది. రకామని దానిని అధ్యాతంగా చెప్పేస్తారు. ఇంత బాగా ఎలా చెప్పాను అని అతనికి అశ్వర్యమేస్తుంది. అది శిఖా బంధనమంటే.

చిద్రాపిటీ మహామాయే దివ్యతేజిః సమన్వితే
తిష్ఠదేవి శిఖామధ్య తేజోవృధిం కురుష్యమే

అనుకుంటూ ఉత్తినే చేయి నెత్తిమీద పెట్టుకుంటే ఏమి లాభం? మీరు చర్చించుకుంటేగాని అది దిగదు. ఈ విధమైన దృష్టి కోణంతో ఒక దేవాలయంలో ఒక గ్రూపుగా చేస్తే అది ఖచ్చితంగా దిగుతుంది (descent).

కాని ఈ విధంగా జరగటానికి రెండు కండిషన్స్ (conditions) ఉన్నాయి. 1) చర్చించుకున్న విషయం తప్ప మిగిలినది మనస్సులోకి ఆ క్షణంలో రాకూడదు. కెమిస్ట్రీ చదువుతున్నప్పుడు కెమిస్ట్రీ చదవండి. భోజనం చేస్తున్నప్పుడు భోజనం చేయండి. ఆడుకుంటున్నప్పుడు ఆడుకోండి.

అపవిత్రః పవిత్రోవా అంటే అది. ఇంగ్లీషులో చెప్తారు. work while you work, play while you play అంటే వని చేసేటప్పుడు పని చేయాలి, ఆడుకునేటప్పుడు ఆడుకోవాలి. ఒక సమయంలో ఒకే పని చేయుండి. ఆ పనిని బాగా చేయడానికి ప్రయత్నించండి.

2) మనస్సి - వాక్కు - ఆచరణ ఒకే విధంగా ఉండేటట్లు చూచుకోండి. అలా ఉంటే ఖచ్చితంగా ఇన్టుయాషన్ (intuition) పని చేస్తుంది.

పవిత్రీకరణ, ఆచమనం, శిఖాబంధనం తరువాత నాల్గవది ప్రాణాయామం.

మీకు మంచి ఆలోచనలు వచ్చాయి. కాని వాటిని ఆచరణ పెట్టేందుకు బలం లేదు. దైర్యం చాలడం లేదు. అందువల్ల శక్తిని, సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవాలి. అచి పెంచుకుంటే తప్ప ఐశ్వర్య వంతుడు కాలేదు. ప్రాణాయామం ద్వారా శక్తి సామర్థ్యాలు పెంచుకోవాలి. ఐశ్వర్యవంతుడు కావాలనుకున్నవాడికి నిత్య జీవితంలో ప్రాణాయామం తప్పనిసరి. ఇంకో మార్గం లేదు. ప్రాణాయామం వల్ల తెలివితేటలు అభివృద్ధి అవుతాయి. కాని ప్రతినిత్యం చేసుకోవాలి. ఎన్ని సార్లు చేయాలి? అనే ప్రశ్న వస్తుంది. గంటలు గంటలు చేయవలసి వస్తుంది. “మేము చేయలేము మాష్టోరు” మీరు ఐశ్వర్యవంతులు కాలేదు. ఐశ్వర్య వంతులు కావటానికి దగ్గర దారులు (shortcuts) ఏమీ లేవు. ప్రాణాయామం చేయ్యకపోతే కబుర్లు మిగులుతాయి. ఇప్పటి నుండి ఢీప్ బ్రీతింగ్ (లోతైన శ్యాస) అలవాటు చేసుకోవాలి. పైపైన తీసుకునే శ్యాస వల్లనే పిల్లలు టెక్కు బుక్కు చదవడం మానేశారు. శ్యాస లోతుగా ఉంటే చదువుకునే సబ్జెక్టలో కూడా లోతుగా వెళ్లగలరు. అందుచేత ఈ లోతైన శ్యాస (deep breathing) అలవాటు చేసుకుంటే ఏ విషయంలోనై ఆటోమాటిక్గా లోతుగా వెళ్లగలరు. బలం ఉన్నవాడు ఏ పని చేసినా బలంగానే చేస్తారు. తెలివి ఉన్నవాడు ఏ పని చేసినా

మనో మాలిన్యం అనుమానాలను, అపోహాలను సృష్టిస్తుంది.

తెలివిగా చేస్తారు. అందువల్ల శ్యాస మార్పుకోండి. “శ్యాస మార్పుకోవడం అంత తేలిక కాదు మాప్పారు”. ఐశ్వర్యవంతుడు కావడం కూడా అంత తేలిక కాదు బాబు! నిజంగా మీకు ఆ కోరికలు ఉంటే తళ్ళం దీవ్ బ్రీతింగ్ (లోతైన శ్యాస) అలవాటు చేసుకోవాలి. మామూలుగా గాలి పీలుస్తున్నారు కదా! ఆ పీలుస్తునేదేదో ఇంకంచెం ఎక్కువ సేపు పీల్చుకోండి. మరి ప్రాణాయామం ఎలా చెయ్యాలి. ఎడమ నాశిక నుంచి గాలి పీలుస్తుని కుడి నాశిక ద్వారా వదలడం, కుడి నాశిక నుంచి పీలుస్తుని ఎడమ వైపు వదలడం. గంటలు గంటలు చేయడం మంచిది. నెమ్ముదిగా, అతిగా పోకుండా ఒక పద్ధతిగా పెంచుకుంటూ పోవాలి. యోగ శాస్త్రాలో రోజుకి 144 ప్రాణాయామాలు చేయడం అధమ ప్రాణాయామం అంటారు. ఇదొక్కటి చేసి ఇంకేమి చేయకపోయినా మీ జీవితాలు మారిపోతాయి. ఏదైనా 5-6 నెలలు చేస్తేనే ఫలితాలు తెలిసేది.

దీనివల్ల మీరు నష్టపోయేది ఏమి లేదు. ఊపిరే కదా పీలుస్తునేది. ఏ పని చేస్తున్నా చేసుకోవచ్చు. రోడ్సు మీద నడుస్తున్నా చేసుకోవచ్చు. చూచేవాళ్ళు ఏమిటి పీళ్ళు ముక్కు ఇలా ఇలా అనుకుంటున్నారు అని అనుకున్నా పట్టించుకోవక్కరలేదు. సిగరెట్లు త్రాగుతూ వెళ్ళటం కంటే ఇది మంచిదే కదా! ఆ సాహసం ఉండాలి. ఐశ్వర్యవంతుడు కావాలంటే తెగింపు ఉండాలి. మంచి పని చేయడానికి తెగింపు లేకపోతే ఎలా? చెడ్డ పని చేయడానికి అసలు భయం ఉండదు. భార్లోకి వెళ్ళడానికి అసలు భయం ఉండదు.

ఆప్టటి దాకా చెత్తున్నది ఏమిటి? 1) అపవిత్ర పత్రితోవా 2) ఆచమనం 3) శిఖా బంధనం. శిఖాబంధనం ఏం నేర్చుతుందంటే నువ్వు ఏ పని చేస్తున్నా నీ కంటే ఎక్కువ తెలిసిన వారి ఆలోచనలు పట్టుకోవాలి. ఎలా పట్టుకోవచ్చు? లైబ్రిలో పుస్తకాలలో పట్టుకోవచ్చు. ఈ కాలం పిల్లలు లైబ్రిలికి వెళ్ళరు. ఎందుచేతంటే ప్రాణాయామం చేయకపోవడం వల్లనే. ప్రాణాయామం చేస్తుంటే లైఫ్టోలో (జీవితంలో) లోతు వస్తుంది. జీవితంలో లోతులేని వాళ్ళకే ఈ జీవితం రోత పుడుతుంది. లోతున్న వాళ్ళకి రోత పుడురు. ప్రాణాయామం చేసేటప్పుడు శబ్దం రాకూడదు. నెమ్ముది నెమ్ముదిగా లోతుగా చెయ్యాలి. మత్తుగా అనిపిస్తుంది. పెగ్గలవి కొట్టక్కర్చేదు. ఆటోమేటిక్గా మత్తు వస్తుంది. ఈ మత్తు సహజమైనది. మత్తు ఎందుకు వస్తుందంటే మీ మెదడుకు కావలసిన ఆక్రిజన్ పరిపూర్ణంగా వెళ్తుంది. అందుచేత ఆ తృప్తి, ఆ మత్తు. ఈ ప్రాణాయామం చేయడం వలన సజ్జపు అర్థం కాకపోవడం అంటూ ఉండదు.

ఇంకా మీ జీవితాలలో దీవ్ బ్రీతింగ్ (లోతైన శ్యాస) అలవాటు అయిపోవాలి. దీవ్ బ్రీతింగ్ ఎప్పుడైతే అలవాటు అయిందో ఆటోమేటిక్గా ఇంట్లో పెరుగుతుంది. జీవితానికి ఓ లక్ష్యం ఏర్పడుతుంది. ఇదంతా కేవలం శ్యాస మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. నిమిషానికి 35 సార్లు శ్యాస తీసుకునే జంతువులు 15 సంవత్సరాలు మాత్రమే బ్రతుకుతాయని జువాలజ్ఞ్లు (జంతు శాస్త్రజ్ఞులు) చెప్పున్నారు. నిమిషానికి 15-16 సార్లు శ్యాస తీసుకునే మనిషి 100 సంవత్సరాలు బ్రతకాలి. కాని జీవితంలో పరుగులు పెట్టడం వల్ల, టెస్సన్ వల్ల నిమిషానికి తీసుకునే శ్యాసల సంఖ్య బాగా పెరిగిపోతున్నది. అందువల్ల 100 సంవత్సరాలు బ్రతకులసిన మనిషి ముందరే పోతున్నాడు. తాబేలు, ఏనుగు నిమిషానికి 4 సార్లే గాలి పీలుస్తునంటాయి. 500 సంవత్సరాలు బ్రతకుతాయి. ఇంత చెప్పినా ప్రాణాయామం మీరు చేయకపోతే ఎవరేమి చేయగలరు? [ప్రాణాయామం తరువాత చివరిది న్యాసం. న్యాసంలో ఐదు ఇంద్రియాలను కన్ను, చెవి, నోరు, చేతులు, కాళ్ళు ముట్టుకుంటాము.]

కళ్ళను ఉపయోగించుకోండి సవ్యంగా. చెవులను ఉపయోగించుకోండి సవ్యంగా. చేతులు ఉపయోగించుకోండి సవ్యంగా. ఈ ఇంద్రియాలను ఎవరైతే సవ్యంగా ఉపయోగించుకోగలరో వారు ఐశ్వర్యవంతులు అయిపోతారు సహజంగా (Let us grow rich is all aspects of life.)

- దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాస్టారు యువతకు ఇచ్చిన ఉపన్యాసముల నుండి

శ్రీరామకృష్ణ మాస్టారిగారి ఉపన్యాసముల సి.డి.లు కావలసిన వారు సంప్రదించండి : ఫోన్ - 9441901275

రాణి సంయుక్త

పృథ్వీరాజ్ చాహోన్ సంయుక్తను కన్నోజ్ నుంచి అపహరించి తెచ్చాడు, వివాహం చేసుకున్నాడు. ఆమె రూప సౌందర్యాలకు ఎంతగా ముగ్గుడయ్యేదంటే అమెను వదలి వెళ్ళలేక రాచకార్యాలు వదిలివేశాడు. ఈ స్థితిని గుర్తించి మహామృత ఫోరి ఢిలీషై ముట్టుడి చేశాడు. నేతృత్వ లేఖితో ఓటమి దగ్గరలో ఉన్నది. సంయుక్త భర్తకు కన్నులు తెరపించే విధంగా మాట్లాడి యుద్ధంలో నేతృత్వం వహించేటట్లు చేయలిగింది. [ప్రేమ కన్నా కర్తవ్యం ముఖ్యమని చెప్పి దారిత్పిన పతిని సరిచేసింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ప్రాముఖ్యతను బట్టి క్రమపద్ధతిలో పనులను చేపట్టాలి.

బుద్ధి సంపదగా ఎలా మారుతుంది?

వ్యక్తిత్వం ఈ ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా అందమైనది, శక్తివంతమైనది. వ్యక్తిత్వానికి ఎన్నో కోణాలున్నాయి. బౌద్ధిక, వ్యావహారిక, భావనాత్మక మరియు ఆత్మిక శక్తులు ఇందులో అంతర్గతంగా ఉన్నాయి. వ్యక్తిత్వాన్ని ఉన్నతం చేయడంవల్ల నిద్రామై ఉండే ఈ శక్తులు జాగ్రత్తమౌతాయి. అప్పుడే విభూతులైన ఈ బహుమూల్య సంపదలను ఉపయోగించు కోగలము. ఇంతటి శక్తివంతమైన, బహుకోణాలు కలిగిన వ్యక్తిత్వ ధనులమైనప్పటికి నిస్సహాయంగా, అసమర్థులుగా ఏడుస్తూ ఈ లోకంలోనే అందరికన్నా దొర్చాగ్న్యాలమని భావిస్తుంటారు. ఎప్పుడూ మనం మన అంతస్కరణలో తొంగి చూడడం నేర్చుకోలేదు, మన విభూతులను శక్తులుగా ఉపయోగించుకోవడం తెలుసుకోలేదు.

వ్యక్తిత్వపు దుప్పటి కింద ఎన్నో విలువైన వస్తువులు దాగి ఉన్నాయి. వీటన్నింటిని ఏరి, సరిచూసుకుని, వాటిని సదుపయోగ పరచడం మనం నేర్చుకోవాలి. వ్యక్తిత్వము అనేది ముఖ్యంగా మూడు కోణాలు కలిగి ఉంటుంది. అవి ఆలోచన, వ్యవహారము, భావన. ఈ ప్రపంచంలో జీవించడానికి వ్యవహరం తెలియాలి. ప్రాపంచిక జీవనానికి సంబంధించిన కార్యకలాపాలన్నీ వ్యవహార శైలి మీద ఆధారపడి ఉంటాయి. బౌద్ధిక సంపద ఈ ప్రక్రియని లక్ష్మానికి చేరుస్తుంది. ఆలోచన, వ్యవహారాల కలయికయే సాఫల్యం. మన దగ్గర వ్యక్తిత్వపు ఆయామములన్నింటిని సరిగ్గా ఉపయోగించుకోగల కళ ఉంటేనే సాఫల్యం యొక్క లాభం అందుతుంది.

మన దగ్గర బుద్ధి ఉండి కూడా మనం బుద్ధిమంతులము కాకపోవడమనేది ఆశ్చర్యకరమే. యోగవిద్యలో బుద్ధి గురించి తీక్ష్ణమైన విశ్లేషణ లభిస్తుంది. ఇక్కడ బుద్ధి పరిపక్వత చెందని స్థితిని మూఢత్వం అంటారు. సమగ్రమైన వికాసం కలిగిన బుద్ధి ఉన్న వారిని జ్ఞానులంటారు. ఈ రెండింటి మధ్య స్థితి బుద్ధి మంతుల స్థితి. ఒత్తిడి, దుఃఖం, సరైన నిర్ణయం వంటివి అన్ని దీని ద్వారానే పొందడం జరుగుతాయి. మనోవిజ్ఞానం ప్రకారం బుద్ధిని 'కాగ్నిషన్' అని సంబోధిస్తారు. దీన్ని బౌద్ధిక సంపదగా వాడడానికి కొన్ని విషయాలు జాగ్రత్తగా గుర్తుంచుకోవాలి. బుద్ధి యొక్క ఆయామములను (dimensions) వికసింపచేసుకుంటేనే వాటిని సరైన రీతిలో ఉపయోగించుకోవచ్చు.

బుద్ధిని సంపదగా ఉపయోగించుకోవడానికి మొదటి చరణం ధారా ప్రపాహమైన ఆలోచన. మనమెంత తొందరగా ఆలోచిస్తాము? మన ఆలోచనా ప్రపాహం తెగదు కదా? ఆలోచన పెడదోవలు పట్టదు కదా? ఇవ్వో మన బౌద్ధిక ప్రతిభను తెలియచేస్తాయి. ఈ గుణం వ్యాసరచనకు, మాట్లాడడానికి లేదా ఏదైనా నిర్దిష్టమైన విషయం గురించి ఆలోచించడానికి అవసరం. కాబట్టి, ఆలోచన ఎల్లప్పుడూ శ్రేష్ఠమైన పదును మరియు ప్రపాహం కలిగి ఉంచుకోవడం అవసరం. దృఢ సంకల్పం, బలమైన ఉద్దేశ్యం కలిగి ఉండాలి. కాని వీటిని సాధించడానికి ఎన్నో రకాల ప్రక్రియలు ఉండాలి. ఒకే రకమైన ప్రక్రియను ఉపయోగిస్తున్నామంటే దాని అర్థము మనము మొండి వాళ్ళం, ఇది ఇలాగే చేస్తాను అనే రకం, కాని పని చేయడానికి చాలా విధానాలుంటాయి. ఒక విధానంతో సాఫల్యం దొరకకపోతే మరో విధానాన్ని అవలంబించాలి. పనులలో నాణ్యత కోసం కూడా విధానాలలో వెనులుబాటు కలిగి ఉండడం అవసరం. ఆలోచనలలో దృఢత్వంతో పాటు వెనులుబాటు కూడా అవసరమే.

మౌలికత ఉంటేనే బుద్ధి సంపదగా మారుతుంది. మౌలికత అంటే మనం చేసే పనుల మీద మన ముద్ర ఉండాలి అంటే మన పనికి ఒక విశీష్టమైన గుర్తింపు ఉండాలి. పనులు మరొకరి నకలు కాకూడడు, చూడడానికి వికారంగా ఉండకూడదు. ఏది ఆలోచించినా సముచితంగా ఉండాలి, మాట్లాడే ప్రతిమాట ఆకర్షణీయంగా ఉండాలి, గుర్తింపు కలిగిఉండాలి. మనకు మనదైన ప్రత్యేక శైలి ఉండాలి, అది మనది మాత్రమే అయి ఉండాలి, మరెపరిదీ కాకూడడు. ఈ గుణమే మౌలికత. అందుకే పేరున్న, బ్రాండున్న వస్తువులు ఎక్కువ అమ్ముడవుతాయి. ఎందుకంటే ఆ బ్రాండుకు కాని, ఆ పేరుకు కాని ఒక మౌలికత ఉంటుంది. ఒక ప్రత్యేకత గుర్తింపు ఉంటుంది, అది మరెపరికి ఉండదు. ఈ మౌలికత మనందరిలో ఉంది. ప్రతి వ్యక్తిలో ఒక ప్రత్యేకత దాగి ఉన్నది. దాన్ని గుర్తించి, వికసింపచేసుకోవడం అవసరం.

మౌలిక ఆలోచనలతో పాటు క్రాంతికారీ (Revolutionary) భావాలు కూడా ఉండాలి. మన సామర్థ్యాన్ని మనం గుర్తింపడం మనకు రావాలి. వర్తమానానికి, భవిష్యత్తుకు సంబంధించిన స్పష్టమైన ప్రణాళిక మనకుండాలి. నేటి రోజుతో పాటు

మానసిక కాలుప్యం ఇతరుల లోపాలను ఎత్తి చూపుతుంది.

భవిష్యత్తులోకి కూడా తొంగి చూడడం రావాలి. సుదూర ఆలోచనలుండాలి. మన బుమలను క్రాంతిదర్శులనే వారు. క్రాంతి దర్శనం అంటే అవతలి వైపు చూడగలగడం, సుదూర భవిష్యత్తును గమనించగలగడం. ఎన్ని తరాలకైనా నిత్య నూతనంగా, సమయానుకూలంగా ఉండే ఆలోచనలు కలవారిని సంస్కర్లని అంటారు. ఉదాహరణకు, స్వామి వివేకానంద లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు ఇప్పటికి అంతే ఉత్సేజ భరితమైనవి. నేటికి ఆ ప్రశ్నలు ఉన్నాయి. కానీ వాటి స్వరూపమే మారింది. శ్రీ అరవిందులు, రమణమహార్షి మొదలైన బుమలు కూడా సమాజ సంస్కర్లే. ఎందుకంటే వారి ఆలోచనలోని సంవేదన అలా వ్యాపకమైనది. ఒకసారి స్వామి వివేకానంద కూర్చున్న వారల్లా ఉన్నట్టుండి లేచి అటూ ఇటూ తిరగడం మొదలు పెట్టారు. ఎందుకని అడిగితే, ‘ఒక ఒడ సముద్రంలో మునిగిపోతోంది. అందులోని మునిగిపోతున్న యాత్రికుల సంవేదనలతో నిండిన సంవేదనాశీల మనస్సు కూడా మునిగి పోతోంది. అదే నా బాధక కారణం’ అని చెప్పారట. కాబట్టి మన ఆలోచనలు సంవేదనాశీలంగా కూడా ఉండాలి.

పరిస్థితులను జాగ్రత్తగా గమనించి నిర్దయం తీసుకోవడం వల్ల, వచ్చే అవకాశాలను చక్కగా ఉపయోగించుకోవచ్చి. ప్రత్యేకమైన సందర్భాలలో స్వందించాలంటే పరిస్థితిని తగు రీతిలో బేరీజు వేయడమే కాక తొందరగా నిర్దయం తీసుకునే సామర్థ్యం కూడా ఉండాలి. జీవితంలో సువర్ణావకాశాలు మాటిమాటికి రావు ఎప్పుడో ఒకసారి వస్తాయి. బుద్ధిమంతుడైతే సరైన నిర్దయం తీసుకుని అవకాశాన్ని చేజిక్కుంటాడు. అందుకే ఏను ప్రభువు ఇలా సెలవిచ్చారు. ‘వీడైనా మంచి వస్తువు వస్తే దాన్ని ముందు ఎడమ చేత్తోనైనా పట్టేసుకో, ఏమో ఎవరికి తెలుసు, కుడి చేయి చాచే లోపల ఆ వస్తువు నేలరాలుతుందేమో!’

బుద్ధిమంతుడైన వ్యక్తి తాను నిర్మించుకున్న బాటలోనే నడుస్తాడు. ఏ దిక్కులో ప్రతిభ పయనిస్తే, ఆ దిక్కులోనే దారి ఏర్పడిపోతుంది. అలా దారిని ఏర్పరిచినవారు ఒక కొత్త పరిణామాన్ని స్థాపిస్తారు. పరంపరలకన్నా వివేకానికి విలువనిచ్చి ఒక కొత్త పరంపరకు తావనిస్తారు. సామాన్య మానవుడు మాత్రం సాంప్రదాయంగా అనుసరించే మార్గాన్నే వాడడానికి అలవాటుపడి ఉంటాడు, ఇష్టపడతాడు. అతనిలో కొత్తగా ఆలోచించడానికి కానీ, చేయడానికి కాని దైర్ఘ్యం ఉండడు. కాని దైర్ఘ్యవంతులు, శూరులు మాత్రం తుఫానుని కూడా మార్గగలిగే సత్తా కలిగి ఉంటారు. వారు జీవితానికి ఒక కొత్త దిశనిస్తారు. జీవించడానికి ఒక కొత్త, ప్రత్యేకమైన ప్రణాళికను వేసుకుంటారు. వారి ప్రణాళికలు

పురాతనత్వ లోతుల నుండి నిత్యనూతన రూపంలో ప్రస్తుతిస్తాయి. ఇటువంటి వారి జీవితం ప్రయోగాత్మకంగా ఉంటుంది. వీరు ఎప్పుడూ కొత్త కొత్త ప్రయోగాలు చేస్తూ కొత్త విషయాలను కనుకుంటూ ఉంటారు.

వస్తువులను స్పష్టంగా గమనించడంలో కూడా బుద్ధి యొక్క క్రియాశిల్ప దాగి ఉంది. సామాన్య వ్యక్తి సరళమైన, వాడుక భాపలో చెప్పింది మాత్రమే అర్థం చేసుకోగలడు. కాబట్టి ఆ విధంగా అర్థమయ్యేటట్టు చెప్పడంలోనే లాభం ఉంటుంది. అలా జరగాలంటే ముందు మనకు ఆ విషయము మీద స్పష్టత ఉండాలి. సూత్ర, ప్రతీకల భాష ఎంతో నిగూఢంగా ఉంటుంది. కొంతమందికి మాత్రమే అది తెలుస్తుంది, అర్థమవుతుంది. కాని మిగిలిన వారికి అది ఎంతో కష్టంగాను, విసగ్గాను ఉంటుంది. సూత్రాల యొక్క సరళ వ్యాఖ్యానమే వారికి అర్థమవుతుంది. ఈ తథ్యాన్నే ఆధారం చేసుకుని నేటి కంపెనీలు సరళమైన ప్రకటనలతో వారి వస్తువులను విక్రయిస్తుంటారు. మన ఆలోచనలు స్వచ్ఛంగా, స్పష్టంగా ఉండాలి, అప్పుడే మనం చెప్పడలుచుకున్నది పక్కారికి అర్థమయ్యేటట్టు తెలుపగలము.

బుద్ధి యొక్క విశేష లక్షణం తర్వాతం సరైనది కాకపోతే అది అల్లుకున్న సాలెగుడులో అదే చిక్కుకుంటుంది. ఇటువంటి విషయ పరిస్థితి ఊహగానాల వల్ల వచ్చి ద్వాండ్యాన్ని కలుగజేస్తుంది. ద్వాండ్యంతో నిండిన మనస్సు శంక, సందేహాలతో సతమతమవుతూ ఒత్తిడికి లోనవుతుంది. కాబట్టి మనస్సు సకారాత్మకంగా (**positive way**) ఆలోచించడం నేర్చుకోవాలి, బుద్ధి సరైన వస్తువులను ఎన్నుకోవడం నేర్చుకోవాలి. జీవితంలోని పరిస్థితులు, ప్రారభం ఎప్పుడూ ద్వాండ్యాన్ని కలుగజేస్తుంటాయి. అసలు ద్వాండ్యమే కలుగకుండా ఉండడం సంభవం కాదు, కాని మనం అందులోంచి బయటపడాలి. అందులో చిక్కుకుని అవతలి వారిని తప్పు పట్టడం కన్నా మనకై మనమే నేర్చుగా బయట పడడం ఎంతైనా శ్రేయస్తురం. ఇది కూడా బలమైన మానసిక స్థితికి నిదర్శనం. దీన్ని ఒక బౌద్ధిక సంపద రూపంలో అందంగా ఉపయోగించుకోవచ్చి.

మనిషి ఈ ద్వాండ్యం నుండి డాటి, దానికి అతీతంగా ఉండడం నేర్చుకుంటే తన అభిరుచిని లక్ష్యం సాధించే దిశగా పయనింప జేయగలడు. ఇటువంటప్పుడే బుద్ధి చెల్లాచెదరవకుండా విషయం మీద ఏకాగ్రత పెంచడం సాధ్యపడుతుంది. మన బౌద్ధిక సామర్థ్యాన్ని విషయం యొక్క మూలాలలోకి ప్రవేశింపజేయాలి. అలా చేయడం వల్ల విషయం యొక్క లోతులలోకి పోయి దానిని అన్ని వైపుల నుండి చూడగలగాలి.

తప్పులన్నువారు తమ తప్పులు ఎరుగరు.

ఈ విధంగా ఎన్నో కొత్త కోణాలు వికసిస్తాయి. ఏదైనా పనిలోగాని, విషయంలోగాని లభించిన ఈ కొశలం నేడు కూడా జీవన సమీక్ష చేసుకోవడంలో పనికొన్నుంది. జీవితం వైవిధ్యంగా, పెడదోవ పట్టకుండా ఉండడానికి, మనం నిర్దేశించుకున్న లక్ష్యం వైవిధ్యం మనస్సు ఉంచుకోవడంలో బుద్ధి ముఖ్య పాత్ర వహిస్తుంది.

జీవితంలోని అతి పెద్ద సమస్య మనస్సును, బుద్ధిని నియంత్రించలేకపోవడం. మనస్సును, బుద్ధిని నియంత్రించలేక పోవడం వల్ల అవి అడవి జంతువుల్లాగా అటూ ఇటూ తిరిగి చివరికి ఎన్నో సమస్యలు సృష్టించిపెడతాయి. వీటిని ఒక విషయం చుట్టూ ఆలోచించేటట్టగా నియంత్రించగలగాలి. ఈ ప్రక్రియ ద్వారా మన దృష్టి లక్ష్మీన్ని సరిగ్గా విశేషించగలదు, ఉపలభ్యలను గమనించగలదు. బౌద్ధిక శక్తి ఒక బిందువుపై స్థిరపడితే చమత్కారం సృష్టించగలదు. అసంభవం కూడా సంభవం కాగలదు. కాబట్టి బుద్ధిని అదుపులో ఉంచితేనే సమస్త ఇంద్రియాలను వాటి వాటి పనులలో పురమాయించవచ్చు. ఇది భౌతిక సాఫల్యమే కాదు, అత్మిక ప్రగతికి కూడా దారిని తెరవగలదు.

తప్పుతెలుసుకో

భార్యాభర్తలు భేదాభిప్రాయంతో ఒకరినొకరు కటు శబ్దాలతో నిందించుకున్నారు. మాటల్లాడుకోవడం మానేశారు. ఏడు సంపత్తురాల వయస్సుగల వారి పుత్రుడు ఎక్కడో విన్న “కటు శబ్దాలు వినవద్దు” అనే పాటను తండ్రి గదిలో కూర్చుని పాడసాగాడు. అందమైన ఆ పాటని తండ్రి వినాడు. మనస్సు చలించింది. కుమారుడిని దగ్గరకు తీసుకుని ఈ పాట మీ అమ్మ దగ్గర కూడా పాడు అని ప్రేమగా పలికాడు. ఆ బాలుడు తండ్రి చెప్పినట్లు వెంటనే చేశాడు. పాట విన్న తల్లికి కోపం, నవ్వు కూడా వచ్చాయి. వెంటనే కొడుకుతో ఈ పాట మీ నాన్న దగ్గర పాడు అన్నది. ఏమి చేయలేమని బాలుడు రెండు గదుల మధ్య కూర్చుని పాడుకోసాగాడు. దుఃఖంతో అతని గొంతు బొంగురుపోయింది. తల్లిదండ్రులు అతనిని చూచి మానంగా ఉండిపోయారు. తప్పుతెలుసుకున్న తల్లిదండ్రులు పిల్లవాడిని ఎత్తుకుని అక్కున చేర్చుకున్నారు. చేసిన తప్పును ఒప్పుకోవడానికి సంకోచించకూడదు. చిన్న పిల్లలు చెప్పినా నరే తప్పును ఒప్పుకోవడంలోనే మన పెద్ద రికం వ్యక్తమవుతుంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

బౌద్ధిక సామర్థ్యం యొక్క సార్థకత కష్టాన్ని ఎదుర్కొని నప్పుడే ఉంటుంది. సవాలుని స్వీకరించి ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొన్న వాడే విజేత. ఎవరైతే వివేకంతో వారి పనులకు అడ్డాచ్చే దాన్ని పట్టించుకోరో వారినే విజయం వరిస్తుంది. సవాళ్ళతోను, ప్రమాదాలతోను ఆడుకునే వారి దైర్యం స్థిరంగా ఉంటుంది. ప్రతి సవాలు వారికొక కొత్త విషయం నేర్చుతుంది, ప్రతి ప్రమాదం వారి మనోబలాన్ని కొన్ని రెట్లు పెంచుతుంది. ఆటల్లోగాని, వ్యాపారంలోగాని, రాజనీతిలోగాని, సామాజికంగాకాని అన్ని చోట్లు బుద్ధి అవసరం. బిలోనమైన మానసిక స్థితి మనిషిని ఓడిస్తుంది. సుదృఢ సాహసవంతుడు ఎప్పుడూ విజేతగా నిలుస్తాడు. ఈ విధంగా బుద్ధిని సంపదగా వాడచ్చు. వ్యక్తిత్వంలో దాగి ఉన్న శక్తులను బహిర్భూతం చేయడం కూడా సాధ్యమవుతుంది. ఇదే విధంగా వ్యవహార, భావనాత్మక సామర్థ్యాలను కూడా ఉపయోగించుకోవచ్చు. అలాగైతేనే వ్యక్తిత్వం శక్తివంతంగా, ప్రభావవంతంగా మారుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, డిశంబరు 2005
అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మీ

తొలగిన భ్రమ

ఒక యువకుడు ఒక యువతిని గాఢంగా ప్రేమించ సాగాడు. ఆ వయస్సులోని ప్రేమలో ఆవేశం ఎక్కువ, ఆలోచన తక్కువ ఉంటుంది. విజ్ఞానైన అతని తల్లితల్లిదండ్రులు ఈ సంబంధం సరైనది కాదని భావించి కాదన్నా ఆ యువకుడు ఆమెనే వివాహమాడుతానని కూర్చున్నాడు. తల్లిదండ్రులు సనేమిరా అంటున్నారు. తల్లిదండ్రులు ఒప్పుకోవడం లేదని ఆ యువకుడు ఒక మహాత్ముడిని కలిసి తన గోదు చెప్పుకున్నాడు. ఆ మహాత్ముడు ఆ పిల్ల తల్లితల్లిదండ్రులు అంగీకరిస్తారో లేదో తెలుసుకోమని సలహ ఇస్తాడు. కాని యువకుడు తన ప్రేమ కోసం తాను ఏ త్యాగానికైనా సిద్ధమేంటాడు. దానికి మహాత్ముడు చిరునవ్వు నవ్వి నాయనా! నీ తల్లి నుండి, తండ్రి నుండి, నీ సోదరుల నుండి నీకు ఇంత వరకు లభించిన ప్రేమ తక్కువేమి కాదు. కాని వారి ప్రేమ కొరకు ఏ త్యాగం చేయగలిగావు? ఇప్పుడు నీవు చేయబడో త్యాగం ప్రేమ కొరకో, కామం కొరకో కాస్త జాగ్రత్తగా ఆలోచించ అని అంటాడు. మహాత్ముని ఆ వాక్యాలు యువకుని బాగా ఆలోచింపజేశాయి. భ్రమ తొలగింది. వాస్తవం కన్నల ముందు స్వాతారార్థించింది. వివాహాన్ని గురించిన మొండి పట్టుదలను వదలివేశాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఓరులేని వారు సత్యర ఘలితాల కొరకు అడ్డు త్రైవలలో అన్వేషిస్తారు.

మమకారం ఫలితంగా పురుగు జన్మ

భిక్షువు తిష్య ముఖంపై సంతోష రేఖ తళుక్కుపున్నది. ఒక్క సారి తన చేతిలో వెన్నులా మెత్తగా ఉన్న దుప్పటివైపు చూస్తున్నాడు. ఒక్కసారి తన సోదరి సువర్ణవైపు చూస్తున్నాడు. సువర్ణ నెలల తరబడి నిర్విరామంగా శ్రమించి ఆ దుప్పటి తయారుచేసింది. దాని రంగులు ఇంద్ర ధనుస్సు రంగుల్లా అద్భుతంగా ఉన్నాయి. కళాత్మకతకు అద్భుత నమూనా ఆ దుప్పటి. ఒక చేతితో ఆ దుప్పటి పుచ్చుకుని, మరో చేతితో దాన్ని నిమురుతున్న తిష్యకు వర్షావాసం (చాతుర్యాస్యం) నెలలు గుర్తు వచ్చాయి.

భిక్షు సంఘు నియమాల ప్రకారం భిక్షువులు వర్షాకాలం మూడు నాలుగు నెలలు ఒకే స్థలంలో ఉండి సాధన చేయాలి. వర్షావాసం తర్వాత భిక్షువులు తమ యాత్ర తిరిగి ప్రారంభిస్తారు. ఆ సమయంలో ప్రజలు వారికి బహుమతులు ఇస్తారు. పెద్ద బహుమతులు కాక చిన్న చిన్న బహుమతులు మాత్రమే తీసుకోవాలన్నది వారి మరో నియమం.

బుద్ధ భగవానుని ఆదేశం ప్రకారం భిక్షువులు మూడు వస్త్రాలను మాత్రమే కలిగి ఉండాలి. అంతకు మించి వస్త్రాలను తమ వద్ద ఉంచుకోకూడదు. ఎవరైనా దుప్పటి బహుకరిస్తే, పాత దుప్పటి వదలివేయాలి. అలాగే, ఎవరైనా భిక్షా పాత బహుకరిస్తే, పాత భిక్షాపాతను వదలివేయాలి.

గత వర్షాకాలం తర్వాత భిక్షువు తిష్య గ్రామం విడిచి వెళ్లిపోతున్నప్పుడు ఒక గ్రామవాసి అతడికి ఒక దుప్పటి బహుకరించాడు. ఆ దుప్పటి చాలా మోటుగా కంబళీలా ఉంది. తాకితే గరుగ్గా, గొగ్గులు గొగ్గులుగా ఉంది. ముడులు ముడులుగా ఉంది. తిష్య ఎంతో అయిష్టంగా దాన్ని తీసుకున్నాడు. భిక్షు సంఘు నియమాల ప్రకారం తాను దాన్ని గురించి ఏమీ మాట్లాడకూడదు. బుద్ధ భగవానుడు విధించిన నియమాలు అలా ఉన్నాయి మరి. ఆ నియమాల ప్రకారం భిక్షువు తనకు ఇచ్చిన దాన్ని గురించి ఫిర్యాదు చేయకూడదు. ఆ వస్తువు లోపాలను చూపకూడదు.

సాధనా మార్గంలో ముఖ్యమైన ఆటంకం చాతుర్యం. ఆ చాతుర్యం ఏదో ఒక ఉపాయం కనుక్కొంటూనే ఉంటుంది. తిష్య కూడ తన చాతుర్యం ఉపయోగించాడు. ఒక ఉపాయం ఆలోచించాడు. ఆ గ్రామంలో అతడి సోదరి సువర్ణ నివసిస్తోంది. తిష్యకు ఆ గ్రామవాసి దుప్పటి బహుకరిస్తున్నప్పుడు అమె ప్రక్కనే

నిలబడి ఉంది. అమె తన సోదరునికి వీడోలు ఇవ్వడానికి వచ్చింది. భిక్షువు తిష్య ఏమీ మాట్లాడకుండా మనసులో బాధపడుతూ ఆ దుప్పటి అమె చేతిలో పెట్టాడు. అతడు నోటితో ఏమీ చెప్పకపోయినా, అతడి ముఖంలో కనిపించిన బాధ అంతా చెప్పింది. తిష్య మనసులోని భావాలను ఆమె క్షణంలో కనిపెట్టింది. కొద్దిరోజుల్లో మంచి అందమైన దుప్పటి నీకు ఇస్తానని ఆమె సైగోనే అతడికి భరోసా ఇచ్చింది.

ఈ మాన వాగ్గానంతో తిష్య మనసు తేలికపడింది. సువర్ణ ఆ దుప్పటి తీసుకుని ఇంటికి వెళ్లింది. సన్నటి దారంతో అందంగా, మెత్తగా ఉన్న దుప్పటి తయారు చేసింది. ఈలోగా భిక్షువు తిష్య ఆ దుప్పటి కోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. మనసులోనే ఆ దుప్పటి గురించి ఉపాలు అల్లుకున్నాడు. కల్పనా లోకంలో విహారించాడు. ఆ దుప్పటి ఇలా ఉంటుంది. కాదు ఇలా ఉంటుంది దాన్ని ఇలా కప్పుకుంటాను. కాదు ఇలా కప్పుకుంటాను అనుకుంటూ కోరికలు పెంచుకుంటూ పగటి కలలుకంటూ కాలం వెళ్లిస్తున్నాడు.

నేడు ఆ ఘడియ రానేవచ్చింది. సువర్ణ తాను నెలల తరబడి శ్రమించి అందంగా తయారుచేసిన దుప్పటిని అతడి చేతిలో పెట్టింది. అతడి మనసు నెమలిలా నాట్యం చేసింది. దుప్పటి అందిన తర్వాత అతడి ఉపాలు రంగులు మారాయి. క్రమ క్రమంగా వాటికో రూపం వచ్చింది. ఆ రూపం అతడి మనసునే ఆకాశాన్ని ఆవరించింది. అహంకారపు మెరువు ఆ రూపం చుట్టూ మెరిసింది. ఇంత అందమైన దుప్పటి బుద్ధ భగవానుని వద్ద కూడ లేదు. రేపు నేను ఈ దుప్పటి కప్పుకుని బయలుదేరితే భిక్ష సంఘంలో ఇలాంటి దుప్పటి మరెవరికి లేదని అందరికీ తెలుస్తుంది అని భిక్షువు తిష్య అనుకుంటున్నాడు.

చీకటి పడుతోంది. ఇప్పుడు ఆ దుప్పటి కప్పుకోవడం వ్యధా. ఇప్పుడు దీన్ని కప్పుకున్నా, ఈ చీకటిలో దీని అందం ఎవరికి కనిపిస్తుంది? ఇతరులకు చూపడంలోనే మజా అంతా ఉంది అని ఆలోచిస్తున్నాడు. అతడు ఎంతో శ్రద్ధగా, మరెంతో ప్రేమగా ఆ దుప్పటిని చిలక కొయ్యుకు తగిలించాడు. నిద్రపోవడానికి ప్రక్క మీద పడుకున్నాడు. సరైన నిద్ర ఎలా పడుతుంది? నిద్రలో కూడా అతడు ఆ దుప్పటి గురించి రకరకాల కలలు కన్నాడు. ఎప్పుడు తెల్లవారుతుండా, ఎప్పుడు ఆ దుప్పటి కప్పుకుని అందరికి

వ్యతిరేక భావావేశం అంతర్గత శక్తిని హరిస్తుంది.

చూపుదామా అనే వానన, మమకారం అతడి చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి. కానీ, ఆ రాత్రే అతడి జీవితం పూర్తయింది. అతడు చనిపోయాడు. ఆ దుష్టచీటై అతడి మమకారం ఎంత బలీయంగా ఉన్నదంటే అతడు బట్టలు తినివేసే పురుగుగా జన్మించాడు. ఆ దుష్టచీటో దాగికొని కూర్చున్నాడు.

పురుగాడు ఉదయం సంఘంలోని భిక్షువులు అతడి శరీరాన్ని దహనం చేశారు. నియమం ప్రకారం వారా దుష్టచీని తమలో తాము పంచకోవాలి. అందుకోసం వారు దాని మడతలు విప్పారు. ఒక భిక్షువు చనిపోతే, అతడి వస్తువులను భిక్షువులు పంచు కోవాలనే నియమాన్ని బుద్ధ భగవానుడు విధించి ఉన్నాడు. ఎవరి వద్ద ఆ వస్తువులు లేకపోతే వారికి అవి ఇవ్వాలన్నది నిబంధన. ఆ నిబంధనను పాటించడానికి వారా దుష్టచీ మడతలు విప్పారు. లోపల ఉన్న ఆ పురుగు (కొత్త జన్మ ఎత్తిన తిప్ప) ఇలా కేక వేసింది “నా వస్తువును మీరంతా ఎందుకు దోచుకుంటున్నారు” ఇలా కేక వేస్తూ ఆ పురుగు ఇటూ అటూ తిరగసాగింది.

ఈ పురుగు పెట్టిన కేకను బుద్ధ భగవానుడు మాత్రమే విన్నాడు. మరెవరికి ఆ కేక వినిపించలేదు. ఆ కేక విన్న బుద్ధ భగవానుడు నవ్యకున్నారు. ఆ దుష్టచీని అక్కడే ఉండనివ్వమని భిక్షువులకు చెప్పా అని ఆయన అనందుణ్ణి ఆదేశించారు. ఏడవ రోజున ఆ పురుగు చనిపోయింది. పురుగుకు ఆయుష్మ ఏ మాత్రం ఉంటుంది కనుక! ఆ దుష్టచీని తమలో తాము పంచు కోవాలని పురుగు చనిపోయిన తర్వాత బుద్ధ భగవానుడు చెప్పారు.

భగవానుడు ఇలా ఆదేశించడం భిక్షువులకు అశ్వర్యం కలిగించింది. వారం రోజులు ఆగి ఆ తర్వాత ఇలా ఆదేశం ఇవ్వడానికి కారణం ఏమిటని వారు ఆయనను అడిగారు. తిప్ప చనిపోయి పురుగుగా జన్మ ఎత్తాడని, ఆ పురుగు చనిపోయిందని ఆయన వారికి చెప్పారు. భిక్షువుల ఆశ్వర్యం మరింతగా పెరిగింది. భిక్షువులంతా ఇలా అనుకున్నారు. “ఎంత చిత్రమైన విధి విధానం ఇది. మన తిప్ప పురుగుగా జన్మించడం వింతగా ఉంది”.

భిక్షువులకు సమాధానం చెప్పు బుద్ధ భగవానుడు ఇలా అన్నారు, వాంఛాగ్రస్తుడు పలుమార్థ మరణిస్తాడు. ఎన్ని వాంఛలు ఉంటే అన్నిసార్లు మరణం, జీవని ప్రతి వాంఛా ఒక్కొక్క జన్మకు, ఒక్కొక్క మరణానికి కారణం అవుతుంది.

ఇలా చెప్పు భగవానుడు భిక్షువులకు ఈ ధర్మాక్యం వినిపించారు -

అయసా వ మత సమట్టితం తనట్టాయ తమేవ ఖాదతి ।
ఏవం అతిథోవ చారినం సాని కమ్మాని నవన్తి దుగ్గతి ॥

అనగా

తుప్పు, ఇనుము నుండి ఉత్సవమై దానినే తినివేస్తుంది. ఆ విధంగానే సాధనాత్మకమైన అనుశాసనాన్ని ఉల్లంఘించే మనిషి కర్మ అతడిని దుర్గతి పాలు చేస్తుంది.

ఈ ధర్మాక్యం విన్న భిక్షువులు అలోచనలో పడ్డారు. ఆసక్తి (మమకారం), అసూయ ద్వేషాలతో నిండిన అహంకారం సాధనా పథంలో కలిగే అవరోధాలు. వీటిని తొలగించు కోవడంలోనే సాధకుని కళ్యాణం ఇమిడి ఉంది.

ఇలా ఆత్మచింతన చేస్తూ భిక్షువులు భగవానునికి ప్రణామం చేసి, ధ్యానం చేయడానికి వెళ్ళారు.

★ ★ ★

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

75. స్ఫుర్తిక, మల్లిక, కుంకుమ, శంఖు వంటి రంగులిరువది నాలుగు హంగులుండి కొలుచు వారికి తేజము గూర్చుమందు విశ్వ జనయిత్రై గాయత్రి వేదమాత

తా:- గాయత్రీ మహామంత్రం యొక్క 24 ఆక్షరాల ప్రకాశ కిరణాలు 24 రంగులు. అవి : చంప, అతసీ, స్ఫుర్తిక, కమల, సూర్య, కుంద, శంఖు, ప్రవాళ, పద్మపుత్ర, పద్మరాగ, ఇంద్రసీల, ముక్కా, కుంకుమ, అంజన, వైఘార్య, పసుపు, కుంద, ద్రధ, సూర్యకాంతి, చిలుకతోక, శతవత్ర, కేతకీ, మల్లిక, గన్మేరు. ఇట్టి మంత్రమును నిత్యం కొలుచువారికి జీవితంలో తేజస్సునిస్తుంది వేదమాత.

76. నాద బీజము లిరువది నాల్గు గలిగి మధుర నాదమ్ము రవళించు మంత్రరులిని ఆలపించగ నొగుగూర్చు నాత్మబలము విశ్వ జనయిత్రై గాయత్రి వేదమాత

తా:- గాయత్రీ మంత్రమునందలి 24 ఆక్షరాలకు 24 బీజములున్నవి. అవి : ఓం, ప్రోం, తీం, కీం, హోం, జొం, యం, రం, లం, వం, శం, సం, ఐం, క్రోం, హం, ప్లోం, పం, ఫం, టం, రం, దం, ధం, క్షం, లం. ఇట్టి మంత్రమును నిత్యం ఆలపిస్తే ఆత్మబలాన్ని పెంచుతుంది వేదమాత.

రచన : సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్మ కవితాసుధానిధి
లీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

నిరాశావాదంతో కుంచించుకుపోయేవారు చౌరవను చూపలేదు.

మనిషి కోరుకుంటే తన ఆరవ జంద్రియాన్ని వికసింపచేసుకోవచ్చు

మనిషిలో అయిదు జ్ఞానేంద్రియాలే కాకుండా మరొక ఇంద్రియం ఆరవది ఉన్నది. దీనిని సిక్టు సెన్సె (Sixth Sense) లేక ఆరవ తన్యాత్ర అని కూడా అంటారు. ఇది అన్నిటికన్నా అత్యంత మహిమాన్వితమైన, శక్తివంతమైన తన్యాత్ర. కానీ ఇది నిద్రావస్థలో ఉంటుంది. సంయోగ వశంగా అకస్మాత్ రూపంగా అప్పుడస్పుడు కొన్ని సందర్భాలలో ఇది జాగ్రత్తమవుతూ తన చమత్కారీ వ్యక్తిత్వాన్ని అర్థం చేసుకో గలిగేటట్లుగా కన్నిస్తూ ఉంటుంది. సాధకులు, యోగులు తమ సాధన పురుషార్థంలో దీనిని జాగ్రత్తపరచి తమ సాధనను వికసింప చేసుకొంటూ ఉంటారు. దీనిని వారు తమ శక్తిని, సామర్థ్యాన్ని లోక కళ్యాణం కొరకు వినియోగిస్తుంటారు.

సుప్రసిద్ధ రచయిత వైజ్ఞానిక వేత్త రూధర్ ఫోర్ట్ ప్లేట్ తన రచనలలో ప్రతి వ్యక్తిలో కూడా ఆరవ జ్ఞానేంద్రియం ఉంటుందని, అయితే దాని సామర్థ్యాన్ని మనం గుర్తించలేని స్థితిలో ఉంటామని తెలిపాడు. అయిన తన స్నేహితురాలి అనుభవాన్ని గురించి ఉదహరిస్తూ ‘అమె ఒక మైలు దూరంలో ఎక్కడో పోగొట్టుకున్న ఏదైనా ఒక వస్తువు వివరాలను చెప్పగలదని, ఈ విధమైన చెప్పగలిగే శక్తి తనకు ఎలా లభిస్తుందో’ అమెకు తెలియదని, ఆ మహిష ఒక గొప్ప జీవ వైజ్ఞానికవేతని తెలుపుతూ, అమె ఒక్కసారి కొద్ది విశ్రాంతి, కొంత చల్దదనాన్ని పొందిన తరువాతనే ఈ శక్తిని పొందుతుందని తెలిపాడు. మనందరిలో కూడా ఈ శక్తి ఉంటుంది కాని నిద్రావస్థలో ఉంటున్నందువల్ల మనం దానిని గుర్తించలేము.

ఈ ఆరవ ఇంద్రియం ఒక్క మానవునిలోనే గాక మానవేతర ప్రాణులలో కూడా ఉంటుంది. నీచ ప్రాణులుగా మనం అనుకొంటున్న కొన్నింటిలో ఈ శక్తి అత్యంత వికాసవంతంగా, పూర్తి సక్రియతతో కూడి ఉంటుంది. ఈ విధమైన గొప్ప శక్తి ఆధారంగా ఈ అమాయక జీవులు తమకు ఎదురుయ్యే శత్రువుల బారి నుండి తమను తాము రక్షించుకొంటా, జీవితాలను గడుపుతూ ఉంటాయి. మనిషి చెపులు వినలేని, గ్రహించలేని కొన్ని ఈల శబ్దాలను కుక్కలు సహజంగానే వినగలుగుతాయి. ఎత్తైన చెట్లు కొమ్మలమైన ఉన్న గుడ్లగూబలు రాత్రి చీకటిలో నేల మీద గడ్డిలో తిరుగుతున్న ఎలుకలను చూడగలుగుతాయి. కుక్కలను పెంచే కొంతమంది తమ కుక్కలు దారులను గుర్తు

పట్టగలవని, వాసనను గుర్తించే సామర్థ్యం గురించి చాలా గొప్పగా వర్ణించి చెపుతూ ఉంటారు. రాయల్ కాలేజ్ ఆఫ్ వెబర్రరి సర్జన్ సుప్రసిద్ధ శల్య చికిత్సకుడు అయిన డా॥ ఆర్.హెచ్.స్క్రీట్ తన పరిశోధన ద్వారా ఎయిర్డెల్ పేరు గల ఒక కుక్క కొన్ని వేల మైళ్ళ యాత్రను లారీల మీద బస్సుల మీద ప్రయాణించిన తరువాత తిరిగి తన యజమాని వద్దకు చేరగలిగిందని, ఈ యాత్రలో అరమైలు వెడల్పున్న ఒక నదిని కూడా ఈది చివరకు రెండు నెలలలో ఇంత సుదీర్ఘ యాత్రను ముగించిదని తెలియపరాదు.

విఖ్యాత జర్నల్ ప్రాణ శాస్త్రజ్ఞుడైన కార్లవన్ ప్రిన్ తన అధ్యయన పరిశోధనలో తేనేబీగలు తీన్నగా నాలుగు మైళ్ళ దూరంలో గల పువ్వుల మకరండం కొరకు వెళ్ళివస్తాయని, అవి పొలరైజెడ్ (Polarised) ప్రకాశం శక్తి చేత తమ మార్గాన్ని తెలుసుకోగలవని, ఈ రకమైన ప్రకాశ కిరణాలు వాటి నేత్రాల ద్వారా వెలువడుతున్నందున దాని సహాయంతో తమ పనులను చక్కబెట్టుకొని సూర్యుని వెలుగులో కూడా దూరంగా ఉన్న పూలను గుర్తిస్తాయని తెలుపుతూ, ఈ విధంగానే చిమ్మ చీకటిలో కూడా చేపలు (Fish) గుంపులు గుంపులుగా ఉన్న చేపల సమూహాలలో ఏ చేపను ధీకొనకుండా నిశ్చింతగా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉంటాయని తెలియపరాదు. శబ్ద తరంగాల సహాయంతో ఇవి స్పందిస్తూ ఉంటాయి. నీటిలోని మొసళ్ళ కాలి కదలికల సహ్యదుల నుండి ఎవరైనా పైపు లేక సిగరెట్లు త్రాగినప్పుడు నీటిలో రాలిపడే “నుసి” వల్ల ఏర్పడే అతి చిన్న శబ్దాల వరకు కూడా స్పందించగలవు. చాలా చేపలకు ప్రక్కనున్న తన్యాత్ర అవయవం ద్వారా నీటిలో రేగే అతిచిన్న కదలికలను గాని, లేక చిన్న ప్రవాహపు మార్పులను గాని పసిగట్టగలిగే సామర్థ్యంగలవిగా ఉంటాయి. ఈ తన్యాత్ర ప్రస్తుత విజ్ఞానపరిధిలో గల విద్యుత్ అయస్సుంతంవలె, రాడార్ వేవ్స్ (Radar waves) వలె, ఇన్ఫ్రారెడ్ కిరణముల వలె (Infrared light) ఉంటుంది. ఈ చిన్న ప్రాణులు ఈ తన్యాత్ర సహాయాన్ని తమను తాము రక్షించుకోవడంలో వినియోగించుకొంటాయి.

ప్రసిద్ధ జీవ వైజ్ఞానికుల అభిప్రాయం ప్రకారం అన్ని జీవ రాపులలో భౌతిక శక్తి ఒకే విధంగా ఉంటుందని ఈ విధంగానే

నిరాశావాదులు పనులను వాయిదా వేస్తుంటారు.

పశు పళ్లి చేపలు మొదలైన వాటిలో ఉన్న తన్మాత్ర మానవునిలో కూడా ఉన్నప్పటికి అది అచేతన స్థితిలో పడి ఉన్నదని స్ఫ్టంగా తేలిందని చెప్పట జరిగింది. అంతేగాక వేడి - చల్లదనం గ్రహించగలిగే తన్మాత్రలు విశిష్ట నాడీ తంతువుల ద్వారా నుమప్తస్థితిలో ఉన్న వెన్నుపూనలోని నాడీ మండలంలోనికి ప్రవేశించి, అక్కడ నుండి దానికి సంబంధించిన శరీరము అంతా విస్తరించే ఒక వలలాగా (Net) ఉంటుందని, అయితే ఈ తన్మాత్ర ముఖ్యంగా వీపు వెనుకభాగంలో ఉండి వేడి తన్మాత్రను స్పందింపచేస్తుందని తెలిపారు. జన్మతోనే ‘పుట్టు అంధులు’గా ఉన్నవారిలో ఒక విశేషమైన తన్మాత్ర శక్తి ఎక్కువగా ఉంటుందని, దాన్ని ఫేఫియల్ విజన్ (Facial Vision) అని అంటారని, కొన్ని కండరాలలోని టిండాన్స్ (Tendons) దాని పనితీరులో ముందుగానే ఆ తన్మాత్రలు వికాసం చెంది ఉంటాయని శాప్రజ్లలు చెప్పున్నారు. మనిషి పైకి క్రిందకు వంగినప్పుడు అతని గురుత్వార్థం కేంద్రం (Centre of gravity) మీద ఆధారపడి తన స్థిరత్వాన్ని నిలుపుకొంటాడు. అలాగే నడచుటలో దుముకుటలో తన శరీరాన్ని నియంత్రించుకో గలుగుతున్నాడు.

మనిషి తన చెవుల ద్వారా కాకుండా శరీరం ద్వారా (చర్చు ద్వారా) కొన్ని శ్రవణాతీత శబ్దాలను వినగలడని వైజ్ఞానికులు తమ ప్రయోగాల ద్వారా నిరూపించగలిగారు. ఒక ప్రయోగంలో క్రిస్టల్ (Crystal)లోని విభిన్న కోణమూలాలలో విద్యుత్ తరంగాలను ప్రసరింపచేసి శ్రవణాతీత కంపనలు పుట్టించగలిగారు. ఈ విధమైన ప్రకంపిత ధ్వనులను శరీరం విభిన్న భాగాల మీద స్వర్చింపచేసినప్పుడు కంఠానికి వెనుక మెడమీద, చెవి ప్రక్క భాగాలలో మానవ శరీరం అధిక సంవేదనం చెందినట్లు తెలుసుకో గలిగారు. ఈ విధమైన శ్రవణాతీత తరంగాలను వలయలుగా (Circles) చేసి పంపినప్పుడు వినికిచి యంత్ర మాధ్యమము ద్వారానే కాకుండా, మామూలు చెవి ద్వారా కూడా వినగలగటం సంభవమైంది. మనకున్న పంచ తన్మాత్రల శక్తిని సాధన ద్వారా ఎక్కువ పెంచుకోగలిగితే మనలోని ఇతర తన్మాత్రలు కూడా వికసింపచేసుకోవచ్చని వైజ్ఞానిక వేత్తలు నిరూపించారు. ఒక అంధ బాలకుడు తన నోటి ద్వారా లిక్లింగ్ సౌండ్ (clinking sound) చేసుకొంటూ, ఆ ధ్వని యొక్క ప్రతిధ్వని ఆధారం మీద గచ్ఛిలంలాగా ఏ విధమైన అవరోధం లేకుండా రోడ్సు మీద సైకిల్ని నడపటంలో సమర్థుడవుతాడు. ఈ ప్రక్రియ రాదార్ సిస్టం (Radar System) మీద ఆధారపడే విధంగా ఉంటుంది.

ఈ విధమైన ఎన్నో రకాల అతీంద్రియ శక్తులు మనలో నిజీపుమై ఉన్నాయి వాటిలో భవిష్యత్ దర్శనం కూడా ఒకటి.

భవిష్యత్లో జరగబోయే సంఘటనలు కూడా ముందుగా తెలుసుకోవచ్చు. విశ్వవిభ్యాత వైజ్ఞానికవేత్త, నోబల్ పురస్కార గ్రహిత అయిన డాక్టర్ ఎలిస్టిన్ కైరల్ కేవలం ఒక్కపొరి కంటి చూపుద్వారా ఎదుట వ్యక్తిని చూసినంత మాత్రము చేత అతని గుణగణాలను వాని అర్థతార్థతలు తెలుసుకోవచ్చని అన్నారు. వీరు సిక్ట్ సెన్స్ (Sixth Sense) మీద ఎన్నో ప్రయోగాలు చేసి మానవులందరిలో రెండు కుడిఎడమ, మస్తిష్కాలు; లోపల బయట ఉంటాయని, లోపల ఉన్న మస్తిష్కం చిన్నగా ఉంటుందని, ఇది గతంలో తీసుకున్న జంతుజన్మల ప్రవృత్తి ద్వారా ప్రాప్తిష్టుందని దీనినే థలామస్ (Thalamas) అంటారని తెలిపారు. దీనిలో అన్నీ తన్మాత్రలు, సూచికలు, సంతులనాలు మరియు చేతనలు కూడి ఉంటాయి. దీని ఆకారం చిన్న ప్రేలంత ఉండి, దీని రహస్య పొరలలో స్వప్న, దృశ్య, భావనల ప్రవృత్తులు నిండి ఉంటాయి. ఈ మస్తిష్కానికి పైన పెద్ద మెదడు ఉంటుంది. దీనిలో పదివేల మిలియన్ స్వారాన్నల ఉండి, అపరిమిత సంఖ్యలో నాడీ సర్యూట్స్ (Circuits)లో అనుసంధానింపబడి ఉంటుంది. మస్తిష్కం యొక్క క్రొత్త ఆలోచనాధారలు, క్రొత్త భావనలు దీనిలో వస్తూపోతూ ఉంటాయి. సంపూర్ణ వికాగ్రతతతో కూడిన అభ్యాసం ద్వారా మానవుడు తనలోని అంతర్ నిర్మిత శక్తిధారలను ఆరవ ఇంద్రియాన్ని మేల్కొల్పుట ద్వారా పొందవచ్చు. ఈ తన్మాత్ర శక్తి ద్వారా తనకే కాకుండా, లోకానికి కూడా కళ్యాణ కారకమైన రెండు లాభాలను పెంపొందింపచేయవచ్చును.

- అఖండజ్యోతి, జూన్ 2009
అనుమతి : జి. చెన్నకేశవరావు

దేవానుర సంగ్రామం

జ్ఞాన, కర్మ, జౌదార్యములనబడు ముగ్గురు దేవతలకు అజ్ఞానం, అన్యాయం, అభావం (లోటు) అనే ముగ్గురు అసురులకు మధ్య అనాదిగా పోరాటం జరుగుతూనే ఉన్నది. ఇదే అసలైన దేవానుర సంగ్రామం. సాధనా సమరంలో శూరులు, వీరులు, యోధులు మహాభారత యుద్ధభూమి యొక్క ధర్మక్షేత్ర కుర్కుత్తాలలో పోరు సాగించినట్లే నిరంతరం పోరాదవలసి వస్తుంది. అంతర్ జగత్తులోని యుద్ధ భూమిలో ప్రతి వ్యక్తి పాల్గొనక తప్పదు. ఏ వ్యక్తికెనా ఈ ముగ్గురు అసురులను ఈ ముగ్గురు దేవతల ద్వారా ఓడించి గెలవపలసినదే, వేరే మార్గం లేదు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

బాహ్య పరిస్థితులు కష్ట నష్టాలకు కాదు.

పరమ వందనీయ మాతాజీ మాతృవాణి

గురువునే సర్వస్వంగా భావించుకోండి

అందరూ నాతో కలిసి గాయత్రీ మంత్రం

చెప్పండి -

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సువితుర్వోణ్యం
భూర్ భోవస్య ధీమహి ధియో యోనః ప్రచోదయాత్

మనందరం జీవితాంతం ఎదురుచూసే మహాత్మవం, అసాధారణ ఉత్సవం, ఆత్మ చింతన, ఆత్మ బోధ కలిగే మహా పర్వదినం, గురుపొర్టమి, ఆపాధ పొర్టమి, వ్యాసపొర్టమి కూడా. 18 మహా పురాణాలు రాసిన వ్యాసుడిని ఘాజించే రోజు. కాని ఏ గురువుల ఆశీర్వాదంతో, పరాలతో శిష్యులు గొప్పవాళ్ళానారో ఆ గురువులను స్వరించి ఘాజించే రోజు ఇది.

భ్రాంతి

ఈరోజు జరిగిన ఒక సంఘటన మీకు చెప్పాను. నాతో చెప్పకుండా, పరోక్షంగా నాకు డబల్ బాధ్యతలు అప్పజెప్పడం గురించి తెలుసుకుని పొద్దున్నంచి అదే ఆలోచిస్తున్నాను. ఇన్నాళ్ళా గురువుగారు అందరితో ఒకటే మాట చెప్పేవారు. మీ కష్టాలు తీర్చుకోవాలనుకుంటే, ఆశీర్వాదాలు కావాలనుకుంటే మాతాజీ దగ్గరకు వెళ్ళండి, యజ్ఞభస్యం తీసుకోండి; కాని ఏదైనా పని చేయదలుచుకుంటే నా దగ్గరకు రండి. ఆయనెప్పుడు మా ఇద్దరి మధ్య ఏ తేడా చూడలేదు. పైన ఉన్న ఆయన గదికి నేను, మరో కుర్రాడు మాత్రమే వెళ్తాము. ఇవాళ ఆ కుర్రాడితో ఆయన, “ప్రణవ! ఇక్కడేం చేస్తున్నావు, గురువుగారు కింద కూర్చుంటే అక్కడికి వెళ్ళి నమస్కరించుకోక!” అన్నారు. అప్పుడేదో నవ్వేసి ఊరుకున్నాను కాని, నేను ఈ బాధ్యతను నెరవేర్చగలనా అని దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాను.

నాయన! ఈ రోజు వరకు నాకు ఆయన అప్పచెప్పిన పనులన్నీ నేను ప్రాణాలు ఒడ్డి మరీ పూర్తి చేస్తానని నాకు నమ్మకముంది. ప్రాణం పోయేదాకా ఇది కూడా పూర్తి చేస్తాను. గురువుగారు ఒకలా ఉండేవారు, మాతాజీ మరోలా ఉన్నారు అన్న పేరు ఎన్నటికీ రానిప్పను. మేమిద్దరమూ ఒక్కటే, ఒక్కటిగానే ఉంటాము. గురువుగారు బాధ్యతలతో నా సంచీ నింపారు అవి మోసేంత సామర్థ్యం ఈ భుజాలకున్న లేకపోయినా, సామర్థ్యం తెచ్చుకుని మరీ నెరవేర్చాలి, తప్పదు, నెరవేర్చి తీరతాను.

గురువు ఆశీర్వచనం

నాయన! నేను నా గురించి దాచుకోలేక మీతో చెప్పుకుని హృదయాన్ని తేలిక చేసుకున్నాను. ఏ ప్రయాస లేకుండా మీరు తట్టుకోలేనన్ని వరాలు కురిపించే పర్వదినం నేడు. ఎందరి గురించే చెప్పుకోవచ్చు. ఉద్యోగం అడగడానికి వచ్చిన నరేంద్రుడికి తన శక్తినంతటినీ ధారపోసి ఏమీ తెలియని వాడిని మహాత్ముడైన వివేకానందుడిగా తీర్చిదిద్దారు రామకృష్ణ పరమహంస. విదేశాల్లో జరిగిన సర్వధర్మ సమేళనాల్లో ఈ భారతీయ కుర్రాడు ఏం మాట్లాడగలడులే అనే హేతునతో అతనికి చాలా కొద్ది సమయం కేటాయించారు, దమ్ముంటే శూన్యం గురించి మాట్లాడమన్నారు. ఇది నాకు పరీక్ష, మీ పిల్లవాడి పరుపు పోకుండా మీరే చూసుకోవాలి అని వివేకానందుడు గురువుని స్వరించుకున్నాడు. నాయన! నీ గురువు సశరీరంగా లేడని భావించవద్దు, నేను నీతోనే ఉన్నాను, నీవు మాట్లాడు అన్నారు గురువు. అద్భుతం జరిగింది. అందరూ చప్పట్లు కొడుతూనే ఉండిపోవారు. తరవాత గంటలకొద్ది ప్రసంగం సాగింది. ఇదంతా గురుకృష్ణ. రామకృష్ణ పరమహంస చివరి రోజుల్లో గొంతు కాస్సర్తో బాధపడ్డారు. ఆయనకి ఆ రోగం వచ్చింది పిల్లల కష్టాలను స్వీకరించడం వల్లనే. నేను పిల్లలు అని సంబోధించినప్పుడ్లా శిష్యులు అని ఆర్థం చేసుకోండి. నా నోట్లోంచి శిష్యులు అని రాదు, పిల్లలనే వస్తుంది. అసంఖ్యాకులైన పిల్లల బాధలను నవ్వుతూ భరించి వారికి మాత్రమే వరాలు కురిపిస్తారు గురువులు. ఈ బాధ్యత ఎంత పెద్దదో ఊహించుకోండి.

గురుకృష్ణ ఎలా ఉంటుందో చెప్పాను. చాణక్యుడిని ఒక రాజు అవమానిస్తాడు. సాధువులు ప్రతీకారం తీర్చుకోరు, కాని గుణపారం చెప్పారు. ఏమీ రాని ఒక దాసి పుత్రుడిని ఎన్నుకుని తన శక్తినంతటినీ ధారపోసి ఆ రాజ్యానికే సామూట్లును చేస్తాడు చాణక్యుడు. శివాజీ చేతికి భవాని మాత భద్రాన్నిచ్చి అతన్ని భత్తపతిని చేసాడు సమర్థ గురువు. మీరంతా భౌతికంగా ఫలితాలు చూడాలనుకుంటారు కాబట్టి ఈ ఉదాహరణలే చెప్పున్నాను. మనిషిని ధైర్యవంతుడిగా, దేవుడిగా మార్చే సూక్ష్మశక్తులు, కనీషినీ ఎరుగని, కష్టమైన పనులు చేయగలిగే సామర్థ్యం గురుకృష్ణ వల్ల వస్తుంది. భౌతికమే కాక ఆధ్యాత్మిక వరాలు కూడా ఇస్తారు గురువులు.

వైఫల్యాలకు లోపం మన లోపలే ఉంటుంది.

ఆధ్యాత్మికత దైర్ఘ్యపంతుల వల్లనే ఆచరింపబడుతుంది. పిరికి వాళ్ళ వల్ల కాదు. చిన్న చిన్న అడ్డంకులకు కూడా భయపడి వెనకడుగు వేసేవారు ఆధ్యాత్మికతకు పనికిరారు. కొండలను పిండి చేసుకుంటూ ముందుకు సాగే సాహసవంతులు మాత్రమే లక్ష్మీన్ని చేరుకోగలరు. కష్టాల్లో ఇరుక్కున్న పిరికివాళ్ళకి నాయన! ఇదిగో దారి అని చూపించినా వెళ్ళారు, అలాంటి వారిని ఎవరు మాత్రం ఉధరించగలరు. కని ఇవాళ గురుపర్వం. ఇక్కడున్న ప్రతివారి కొంగు బంగారమయ్యే రోజు. నా దగ్గరున్నదంతా మీకు ధారపోస్తాను. ఉన్నదంతా అయిపోతే మళ్ళీ అడిగి తెచ్చుకుంటాను, నా సొంతానికి ఏదీ అడగను, కాని మీ కోసం అడుగుతాను, మీ సంచలు నింపుతాను.

ఉపకారం కాదు, కర్తవ్యం

ఇక్కడున్న వాళ్ళాల్లో, మన పరిజనుల్లో ఎంతో మంది కష్టాల నుండి బయటపడినవారు, మృత్యువుని తప్పించుకున్నవారు కూడా ఉన్నారు. మిమ్మల్ని రక్షించెవరు? మీ వేలు పట్టుకుని నడిపించిన ఆ గురువుకి శరణాగతులై మీరు ఆయనకు స్వంతమై పోయారు. ఆయన ఫలానా వ్యక్తి కష్టాలు తీర్చానని ఎప్పుడూ చెప్పుకోలేదు, మీరు కష్టాలపాలైన విషయం కూడా మీకు తెలియనిష్టకుండా రక్షించుకొస్తున్నారు, అది వారి జెదార్యం. ఆయన గురువు, మీరాయన పిల్లలు, ఆయన్ని మీరు కలిసి తీరాలి. ఇది ఉపకారం అని మేమెప్పుడూ అనుకోలేదు, ఇది మా కర్తవ్యం, బాధ్యత.

రెండు నెలల క్రితం ఒకతనొచ్చి తన అనుభవం చెప్పాడు. 'కొన్నాళ్ళ క్రితం నేను ప్రయాణిస్తున్న కారుని తీవ్రాదులు ముట్టిపించి వందల బుల్లెట్లను ఛైర్ చేసారు. నాతో పాటున్న మిగిలిన ముగ్గురు అక్కడిక్కుడే చనిపోయారు. ఆ క్షణం నాకనిపించింది, కొన్నాళ్ళ క్రితం గురువుగారి గురించి తెలుసు కున్నాను, వారిని కలవడానికి వెళ్ళడానికి వీలుపడనే లేదు, ఇక వీలు పడుతుందో లేదో అనుకున్నాను. తక్షణం నా రెండు వైపులా మీరు, గురువుగారు కూర్చున్నట్టు నాకు కనిపించింది. నేను బ్రతికి బయటపడ్డాను. అరోగ్యం కుడట పడగానే మిమ్మల్ని కలవాలని పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చాను' అన్నాడు. నాయన, నిన్ను రక్షించింది ఆ భగవంతుడు, నీ నమ్మకం. ఎంతో మంది రోజు చనిపోతునే ఉన్నారు, వాళ్ళని మేము రక్షించట్లేదే! మా మీద నీకున్న నమ్మకం నిన్ను రక్షించింది. ఆ రోజు నువ్వు చనిపోయింటే నీ భార్య బిడ్డలకి నీవు దక్కేవాడివి కాదు. ఇప్పుడు కూడా అలాగే అనుకుని, నీ శేష జీవితం నీ కుటుంబం కోసం కాక సమాజానికి, మిషన్‌కి సేవ చేయడానికి వినియోగించ అని చెప్పాను. మాతాజీ, నేను మిషన్ సేవ చేయడానికి వచ్చాను. నా జీవితాంతం దేశం పట్ల, సమాజం పట్ల పవిత్ర భావాలు కలిగి ఉండి ఎలాంటి

కష్టాలనైనా నప్పుతూ ఎదురుచ్చే క్రైస్తున్ని ప్రసాదించమని కోరడానికి వచ్చాను అన్నాడు. ఆ తరువాత అతను గురుదేవుల పనిలోనే నిమగ్గుపై ఉన్నాడు. గురువుగారితో కొన్నాళ్ళ పరిచయంలోనే అతనికి జీవసదానం లభించింది.

ఇంకో సంఘటన చెప్పాడు. పంజాబ్‌కి చెందిన ఒక అబ్బాయి, అతని బాన్ ఒక తప్పుడు కేసులో ఇరుక్కున్నారు. జీవిత శైదు తప్పదన్న పరిస్థితి. దీక్క తీసుకున్న రోజు నుంచి ఆ అబ్బాయి గురువుగారికి నమస్కరించిగాని ఏ పనీ మొదలుపెట్టేవాడు కాదు. ఒక రోజు తెల్లవారురూమున రెండు గంటలకు గురువుగారే అతన్ని లేపినట్టు అనిపించింది. ఈ రోజు నీ కేసుంటే నువ్వు నిద్రపోతున్నావేంటి? ప్రార్థన చేసుకో అన్నారట. నిద్ర తుగితే ఒక అరగంటలో మళ్ళీ గురువుగారు తట్టి లేపి ఒకరిని చూపించి నీ కేసుకు జడ్డి ఇతనే కదా అన్నారట గురువుగారు, ఆ జడ్డి చాలా స్పష్టంగా కనిపించారతనికి. కేర్పుకెళ్ళక పొద్దున గురువుగారు ఏ తలపాగాతో ఉన్న జడ్డిని చూపించారో, అలాగే ఉన్న ఆ జడ్డి వచ్చి ఇతని కేసు మాత్రమే విని వీరి పక్షంలోనే తీర్చానిన్ని వెళ్ళిపోయాడట. అక్కడున్న అతని స్నేహితునికి ఆ జడ్డి తల మీద రెండు చేతులు ఉన్నట్టు కనిపించాయట. అవి తప్పక గురువుగారివే అని తెలుస్తోందట. ఎంతో మొందివాడు, కలోరుడు అయిన ఆ జడ్డి వీళ్ళకు అనుకూలంగా తీర్చినిష్టదం వల్ల అతనికి, అతని బాసుకి శిక్ష తప్పించని నాలుగు పేజీల ఉత్తరం రిజిస్టర్ పోస్టులో పంపించాడు ఆ అబ్బాయి.

జలాంటివి ఎన్నే గురువుగారి సూక్ష్మకరణ ప్రభావంవల్ల జరుగుతునే ఉన్నాయి. మీరంతా ఆయనతో ముడిపడి ఉన్నారు, మీకు లాభం దక్కడంలో ఆశ్చర్యమేమున్నది. అడక్కుండానే లభించే వరాలకు కాస్త మూల్యం చెల్లిస్తే తప్పేముంది. కాని వేల జన్మలు తల్లికిందుల తప్పన్న చేసినా గురువు బుఱం తీర్చుకోవడం అసాధ్యం. ఒక పని చేయడానికి దైర్ఘ్యం చేయచ్చు. గురువు ఇచ్చింది బీరువాలో దాచుకోకుండా దాన్ని ఉపయోగించాలి, చూపించన దారిలో నడిచే సాహసం చేయాలి.

ఆశీర్వాదాన్ని లోకకళాజ్ఞానికి ఉపయోగించాలి

ఏ ఉడ్డే శ్యంతో మీకు వరాలు ఇవ్వబడ్డాయో, ఆ ప్రయోజనానికి మీరు దాన్ని ఉపయోగించాలి. లేని పక్షంలో అవన్నీ వృధానే. లోకకళాజ్ఞానికి ఉపయోగిస్తే లభించిన దానికి లక్షల, కోట్ల రెట్లు మరింతగా పొందవచ్చు. మా జీవితాలనే తీసుకోండి, ఆ మహాగురువు యొక్కసత్తా వల్లనే నేడు ఈ స్థాయికి వచ్చాము. నాలుగు వేదాలు, 108 ఉపనిషత్తులు, 18 పురాణాలు, ఆరు దర్శనాల అనువాదం నుండి మీ అందరి సేవ చేయగలిగే

వైఫల్యాలకు మూలకారణం మానసిక కాలుష్యమే.

స్థాయి గురువే ఇచ్చారు. మమ్మల్ని మేము అర్పించు కున్నాము. మీరు కూడా మిమ్మల్ని మీరు నమర్చించుకుంటే అన్ని సాధించగలరు. ఈ రోజు మా దగ్గరసుంది వెళ్లిన వారంతా ఈ సంవత్సరం లోపల ఎంత సాధించారో చూసుకోండి. మామూలు భౌతిక సాఫల్యం మీరు కోరుకుంటే అదీ లభిస్తుంది కాని మేము మీకు ఆధ్యాత్మిక సాఫల్యాన్ని ఇవ్వాలనుకుంటున్నారు. ఈ నాలుగు రోజుల్లో మీకు ప్రత్యేకమైన వరాలను, విశేషమైన శక్తిని ఇచ్చి మీ బాటరి చార్జ్ చేస్తున్నాం. మీకు కనిపించకపోయినా, మీరు జీవితాంతం కొనసాగించే సుదూర ప్రయాణానికి కావలసిన శక్తి అందిస్తుబడుతోంది.

కావలసిందల్లా తెగింపుతో ఒక్కగెంతు గెంతాలి

మీ కోసం తన జీవితాన్నంతటిని త్యాగం చేసి, తన కోశాగారాన్నంతటిని ఖాళీ చేసుకున్న వ్యక్తి ఇప్పుడు ఖాళీ చేతులతో నిలబడి ఉన్నాడు. అటువంటి గురువు కోసం మీరు చేయగలిగిందల్లా తెగించి ఒక్క దూకు దూకాలి. ప్రస్తుతం మీరు బొగ్గుతో సమానం. ఇలానే చనిపోతే మట్టిగా మారతారు. చనిపోయిన జంతువుల చర్చలైనా దేనికో దానికి ఉపయోగ పడతాయి, కాని మీ శవాలు దేనికి పనికి రావు. బొగ్గుని వజ్రాల కార్బుకుడి చేతిలో పెడితే దాన్ని సరైన రీతిలో రూపొంతరం చేసి వజ్రంగా మారుస్తాడు. మీరు కూడా గురువు చేతిలో మిమ్మల్ని మీరు అర్పించుకుంటే వజ్రంగా మారతారు. అటువంటి వజ్రాన్ని మట్టి కరిపించే దమ్ము ఎవరికి ఉండడు. నేను చూపించిన మార్గంలో మీరు పయనిస్తే మీరూ అంతటి వారు అవుతారు. గాంధీగారు పరమపదించాక విదేశీయులు ఆయన మెదడు కావాలన్నారు, దాని మీద పరిశోధనలు చేస్తామన్నారు. అంతటి మహానుభావుడు, సాధువు, రాష్ట్రపిత యొక్క మెదడు వేల కోట్లు ఇచ్చినా అమ్మమన్నారు భారతీయులు.

గురువును ఆంతరంగికంగా స్వీకరించండి

సరైన మార్గం తెలుసుకుని, దాని గుండా ప్రయాణం చేసే మనిషి చాలా విలువైనవాడు. మీకు సరైన మార్గం తెలిసింది, అందులో నడుస్తారా, దానికి వ్యతిరేకంగా నడుస్తారా అన్నది మీ ఇష్టం. అంటే గురువును నోటి మాటగా స్వీకరించారా, అంతరంగికంగా స్వీకరించారా అనేది మీ చేతిలో ఉంది. అంతరంగికంగా స్వీకరిస్తే మాత్రం మీ గురువు మీకు భౌతికంగా కనిపించకపోయినా, మీకు చాలా దగ్గరగానే ఉన్నారు. ఆయన విరాట స్వరూపాన్ని చూడండి, మీ ముందున్న ఈ తల్లిలో తొంగి చూసే ఆయన తప్పక కనిపిస్తాడు. గురువును తన వని చేసుకోనివ్వండి, దర్శనం కావట్టేదు, మేము అనాధలమైపోయాము

అంటూ ఆయన్ని ఇచ్చింది పెట్టుకండి. నేనుండగా మీరు అనాధలు కారని వాగ్గనం చేస్తున్నాను.

సాయన! ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో ఉన్న పిల్లవాడైనా ఆయనను అంతరంగంలో ప్రతిష్ఠించుకున్నవాడు గొప్పవాడు. గురువుతో బాంధవ్యం ఏర్పర్చుకునేది జీవాత్మే కాని అతని ధనం, ఐశ్వర్యం కాడు. వీడ్జ్యేలు సందేశంలో ఒక మాట చెప్పేను. నేను నా రాముడికి సీతను. ఆయన భగవంతుడు, నేను ఆ సంత్, బుషికి భార్యను. ఆ నాటి సీతకన్నా ఒక విషయంలో నేను చాలా గొప్పదాన్ని. ఆవిడకి లవకుశల్ధర్దరే పిల్లలు, నాకు లక్ష్ల కోట్ల మంది పిల్లలున్నారు. సిద్ధాంతాలనిచ్చి ఆయన తండ్రి అయ్యారు, వాత్సల్యాన్నిచ్చి నేను తల్లినయ్యాను.

సిద్ధాంతాలతో పాటు వాత్సల్యం

ఆయన మీకు సిద్ధాంతాలని, ప్రేరణని ఇచ్చారు; నేను కూడా నా వాత్సల్యాన్ని పంచాను. మీ కన్న తల్లికి మీమీదున్నంత అధికారం నాకు కూడా ఉంది. మీకు అర్థం కాకపోతే పోనీ గాక! ఇదంతా ఊవో ప్రపంచం. ఆ ఊవోం చేడేదో అత్యాన్నతమైనది ఊవోంచచ్చు కదా, గొప్పవాటి గురించి కలలు కనపచ్చ కదా, మనం ఉన్నతి వైపేగా పయనించాల్సింది.

ఆత్మచింతన యొక్క ఈ గొప్ప పర్వదినాన మీరు అందుకోబోతున్న వరాలను మనసం చేసుకుని ఆ చింతనలోనే మనిగిపోంది. గురువుగారితో ఐక్యమపండి, అదే ఆత్మ సాక్షాత్కారం. ఆయన్ని మీలో లీనం చేసుకోండి, మీరు ఆయనలో లీనవైపోండి, అప్పుడే గురువు మీవాడు అని మీకు అర్థమపుతుంది. మొదటిసారి స్టేజీ మీద కూర్చో పెట్టినప్పుడు నా పరిస్థితి పరిశ్శాతీతం. టెన్సో పడ్డాను, అప్పుడు ఆయన నా దగ్గర కూర్చున్నట్టు అనిపించింది. అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఎప్పుడూ మా ఇధరికి ఇక్కడ దిక్కు ఉంచుతారు. ఇవాళ కూడా కారు దిగుతూంటే ఆయన నాతో పాటు వెనక దిగుతున్నట్టు అనిపించింది. ఆయన కనపడకపోతే మాత్రం ఏమిటి, ఆయన ఎప్పుడూ మనతోనే ఉన్నారు. ఇప్పుడు చెప్పిన మాటలు నావి కావచ్చ కాని భావప్రేరణ ఆయనదే. మేమిద్దరము ఒకటే. అదీ ఆయన చెప్పించిందే. ఇక్కడికొచ్చిన పిల్లలకి, రాలేకపోయిన వాళ్ళకి కూడా మా ఇధరి శుభాశీస్తులు, శుభకామనలు సదా ఉంటాయి.

(పరమపూజ్య గురుదేవుల సూక్ష్మికరణ సాధనా సమయంలో
గురువూర్తిమ 02.07.1985 నాడు వందనీయ మాత్రాజీ
ఇచ్చిన ప్రపచనం)

- అఖండజ్యేతి జూలై 2003
అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

అంతర్గత శక్తిని సద్గ్యానియోగం చేసుకోవాలి.

యువత బలమైన తుఫానువలె ముందుకు రావాలి

సవాళ్ళు ఎన్నో ఉన్నప్పటికి సమాధానము మాత్రము కేవలం ఒకటే అదే యువతెతన్యం జాగ్రత్తమై, యువతక్కి సక్రియమై జీవిత మందలి ప్రతి రంగములోను సాహసాపేతంగా భాగస్వాములు కావడం. ప్రచండ సాహసము, బలమైన సంకల్పము, మొక్కలోని ధైర్యమతోపాటు భావనశీలులైన, అలోచనాపరులైన యువత అడుగు ముందుకేస్తే అసంభవం అనుకున్న సమస్యలన్నింటికి పరిపూర్ణం లభిస్తుంది. కానీ పరిస్థితుల పట్ల ఉన్న వ్యామోహము, సందిగ్గావస్థలో కొట్టు మిట్టాడుతున్న మానసికస్థితిని ఏమనాలి? ఎన్నో రకాలైన చర్చలు నడుస్తున్నాయి. అనేక టి.వి.ఛానళ్ళలో పెద్ద చర్చావేదికలు నడుస్తున్నాయి. కానీ ఏదైనా చెయ్యవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడితే మాత్రం అందరు అడుగు వెనక్కు వేస్తున్నారు. ఏదైనా చేయాలనే ప్రయత్నిస్తున్న ఈ సమయంలో ఒకరినొకరు దూషించుకుంటూ ఉండడమే ఏనహా వేరే ఏమి జరగటం లేదు. సామాజిక బాధ్యతలు ఏమీ మాకులేవు అన్న విధంగా ప్రవర్తిస్తే ఎలా?

కొత్తది ఏదైనా కనిపెట్టాలన్నా, ప్రస్తుత సమస్యలకు సమాధానము వెతకాలన్నా యువకులు తల విదిల్చి పూంకారము చేస్తే తప్ప కుదరదు. ఇది ఈనాటి మాట కాదు వేల సంవత్సరాల నాటి మాట, యువకుడైన శ్రీరాముడు వైభవోపేతమైన అయోధ్య రాచరికాన్ని వదిలి రాపణి దురూచారములు, అత్యాచారములపై శంఖనాదం చేశాడు. ఆయన ఒంటరి ప్రయత్నమునకు అనేకుల ప్రయత్నాలు కూడా తోడుగా రావడం వల్ల అనాచారించున రాపణినిటై విజయం సాధించారు. శ్రీకృష్ణుడు కిశోరావస్థలో ఉన్నప్పుడే ఎంతోమంది రాక్షసులను వధించాడు. కృయుడైన కంసుని వతన, పరాభవములతో ఒక సూతన క్రాంతి జాగ్రత్తమైంది. వ్యాసమహర్షి తన యువావస్థలోనే ఆర్ఘ్యం గ్రంథములన్నింటిని మధించి వేదములు, పురాణములు మాత్రమే కాక మిగిలిన గ్రంథములన్నింటిని అద్భుతమైన రీతిలో సంకలనము చేసి సంపాదకీయ కార్యమును చేశాడు. దాని ఫలితంగా అనేక బతిహాసిక పరివర్తనలు జరిగాయి.

పురాతన కాలంలో ఇవి తప్ప వేరే ఉదాహరణలేపి మనకు లభించవు. కానీ ఇటువంటి సంఘటనలు తరువాత కూడా జరిగాయి. ధర్మ చక్ర ప్రవర్తన చేసే బుద్ధుడు కూడా యువకునిగా ఉన్నప్పుడే జాగ్రత్తమయ్యాడు. సమాజము యొక్క ధర్మము యొక్క

సంస్కృతి యొక్క దేశము యొక్క దురవస్థ వల్ల వచ్చిన బాధలకు బలైన లెక్కలేనంతమంది యువతియువకులు ఆయన పిలుపుకు ప్రభావితులైన ధర్మం శరణం గచ్ఛామి, బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి, సంఘం శరణం గచ్ఛామి అనే నినాదంతో బయటికి వచ్చారు. తథాగతుడైన గౌతమునివలె మహావేరుడు కూడా యోవనావస్తలోనే మహాత్యాగము అనే పారము చదివాడు, చదివించాడు. ప్రపంచము పీడింపబడుతున్న స్థితిలో ఉన్నప్పుడు విలాసాలు, వైభవాలు జీవితముపై విషం కంటే ఎక్కువ ప్రభావమును చూపిస్తాయి. మహావేరుడు యువకులకు ఈ విషయాలే నేర్చించాడు. యోవ్వనంలో ఉండే శక్తికి భ్రష్టాచారములను ఎదరించి పోరాదే యుద్ధరంగం కావాలి కానీ విలాస వైభవాలు, ధనము, సంపదతో ప్రగ్రహించే వాతావరణం అవసరం లేదు.

చరిత్ర పుటులను త్రిపూతూ మనం ముందుకుపోతే వివేకానందునికి కూడా యోవ్వనంలోనే వివేకం జాగ్రత్తమైంది. ఆయన యొక్క వివేకము, వైరాగ్యము మరియు అలోచనాలేత అనేవి భార్తియ సంస్కృతి విజయంలో ఒక కొత్త అధ్యాయమును లిఖించాయి. ఆ తరువాత ఆయనవల్ల ప్రేరితులైన అనేకుంది యువత దేశం కోసం చూపించిన సాహసాలన్నీ కథలుగా చెప్పుకోబడ్డాయి. లోకమాన్యతిలక్ తన యోవ్వనంలోనే స్వరాజ్యం మా జన్మ హక్కు అని ప్రకటించారు. సుభాష్చంద్రబోస్, భగవతీసింగ్, చంద్రశేఖర్ ఆజాద్ వంటి వారందరూ దేశం కోసం తమ ప్రాణాలను కూడా పణంగా పెట్టిన యువతరమే. అంతేకాదు వారు తమ జీవితం ద్వారా, తమ యోవ్వనం ద్వారా యువచేతనకు ఒక కొత్త పరిభాసను అందించారు. మనకు యోవ్వనమనేది తుమ్మెదలవలె ఎగసిపడే భావనలనే ఉచ్చులలో ఇరుక్కుఫేందుకు లభించలేదు. దేశము, ధర్మము, సంస్కృతికి ఉపయోగిపడినప్పుడు మాత్రమే యోవ్వనం చరిత్రార్థమాత్రం అన్నాయము, అనాచారము, ఆక్రమణలకు ఎదరించి పోరాదే శౌర్యమును, సాహసమును చూపించేందుకై శంఖనాదం చేయాల్సిన బాధ్యత యువతది మరియు వారి యొక్క యోవ్వనానిది.

మనందరి యొక్క ప్రేరక, మార్గదర్శక సంరక్షకులైన పరమహాజ్య గురుదేవుల యొక్క జీవితమే ఇందుకు సుస్పష్టమైన ప్రమాణం. ఆయన యువావస్థలో దేశస్వాతంత్ర్యం కొరకు తనను తాను స్వయంగా సమర్పించుకున్నారు. ఇందుకొరకు ఆయన

అంతర్ముఖులై వైభవాలకు మూలకారణం అన్వేషించాలి.

ఎన్నో బాధలను అనుభవించారు. కానీ స్వాతంత్ర్యం లభించిన తరువాత ఆ ఘలితం అనుభవించే గొప్ప అవకాశం లభించినప్పుడు మాత్రం ఆ వైపు కన్నెట్టి కూడా చూడలేదు. ఎందుచేత అంటే ఆయన ధర్మము మరియు సంస్కృతి అనే మార్గమును ఎంచుకున్నారు. ఆయన జీవితంలోని జరిగిన సంఘటనల గురించి చెప్పు యొప్పనంలో తపస్సు చేయాలనే ఆ తపన ఆయన మనస్సుని అక్కడి నుండి కదలనివ్వలేదు. తపస్సు, జ్ఞాన సముప్పార్థన మరియు లోకసేవ అనే మార్గమును ఆయన స్వీకరించారు.

ఆయన యొక్క విస్తృతమైన స్వానుభవం, దైవి మార్గదర్శనం, ప్రభుర ఆలోచనలు స్ఫూర్తించిన ప్రచండమైన తుఫానులో లక్షల, కోట్ల మంది తడిసి ముద్దపుతూ, ఇంకా కొంతమంది కలుస్తూ తమని తాము సమర్పించుకుంటూ పోతున్నారు. ఆయన సంపర్కంలోకి వచ్చిన వారిలో ఎక్కువ మంది యువకులే. మహాత్మగాంధీ ఉద్యమం తరువాత దేశంలో ఇంతమంది పాల్గొని, భాగస్వామ్యం వహించి ఉత్తుంగ తరంగంలా ఎగిసిపడిన ఉద్యమం మరొకటి లేదు. వేలాది మంది తమ విద్యను, పదవిని, ఉద్యోగాలను వదులుకొని వచ్చారు. లక్ష్మాది మంది యువత ఈనాడు పసుపు రంగు ధరించిన పరిప్రాజకులుగా మారణమనేది తమకు లభించిన ఒక గొప్ప గౌరవంగా భావిస్తున్నారు. కానీ సమయం యొక్క ఆవశ్యకతను, యుగం యొక్క పిలుపును మాస్టుంటే ఈ సంఖ్య చాలా తక్కువనే అనిహిస్తున్నది.

ధర్మము మరియు సంస్కృతి ఇంకా అనేక అడంబరాలలో చిక్కుకొని ఉన్నది, దేశం ఇంకా భ్రష్టచారం మరియు దురాచారములనే ఊచిలోనే ఉన్నది. జనచేతన ఇంకా నిద్రావస్థలోనే ఉన్నది, బధ్ధకంగా, నిస్సత్తువతో ఉన్నది. వారిని ఒక్క కుదురు కుదిపి తట్టిలేపేందుకు శక్తి యొక్క సమర్థవంతమైన నుడిగాలులు కావాలి. ఇదంతా యువతతో కూడిన కొత్త తరానికి సాధ్యమాతుంది. కానీ అది ఇంకా సంపూర్ణంగా కార్బోస్యూఫిం కాలేదు. చర్చలతో పనులు కావని గురుదేవులు చెప్పేవారు. యువత తమంతతావే ముందుకు వచ్చి నమస్యలను పరిష్కరించాలి. పనికిమాలిన చర్చలతో కూడిన ఇటువంటి ఒక సందర్భం గురుదేవులకు ఎదురైంది. ఆ సమయంలో ఆయన రైలు ప్రయాణం చేస్తున్నారు. ఆయన పక్కనే ఉన్న సీటులో ఒక శేర్జీ కూడా ప్రయాణిస్తున్నాడు. ఆయన కూర్చున్నవాడు కూర్చుకుండా మాటిమాటికి ధార్మిక సంస్లను ఎద్దేవా చేసి తిడుతున్నాడు.

అప్పుడు గురుదేవులు అతని మాటలకు అడ్డు చెప్పు ఇలా అన్నారు ‘శేర్జీగారు, మీకు ఎంతమంది మగ పిల్లలు, ఎంతమంది

ఆడపిల్లలు? అందుకు అబ్బో నాది నిండైన కుటుంబం అని శేర్జీ సమాధానం చెప్పాడు. నాకు మగ్గరు ఆడపిల్లలు, మగ్గరు మగపిల్లలు అన్నాడు. మరైతే మీరు మీ పిల్లల్లో ఒక అమ్మాయిని, ఒక అబ్బాయిని ధర్మము మరియు సంస్కృతి కొరకు ఇచ్చేస్తారా? అని గురుదేవులు అడిగారు. గురుదేవుల యొక్క ఈ ప్రస్తావనను విను శేర్జీ ఉలిక్కిపుడి ‘భలీపారే నాకేమైనా మతిపోయిందా ఏమిటి, నా కొడుకులని అమెరికా పంపిస్తాను, నా కూతుళ్ళని డాక్టర్లని చేస్తాను’ అన్నాడు. ఆయనన్న మాటలకు గురుదేవులు నవ్వి ‘ఎప్పటివరకు మీ వంటి మంచి కుటుంబాలకు చెందిన చదువు కున్న యువకులు, యువతులు ధర్మసంస్కృతి కార్యకలాపాలు చేసేందుకు ముందుకురాలో అప్పటివరకు మీటి స్ట్రాయి ఎలా పెరుగుతుంది చెప్పండి’ అన్నారు. పరమహాజ్య గురుదేవుల యొక్క ఈ ప్రశ్న ఇప్పటికీ యుధావిధిగా అలాగే ఉన్నది. ఎప్పటి వరకు సుశిక్షితులైన, సంస్ఖారపంతులైన యువతరం ధర్మచక్ర ప్రవర్తన కొరకు ముందుకు రాదో అప్పటివరకు ఈ కార్యక్రమం యొక్క వేగం పెరగదు. అందుచేత అలోచించవద్దు, అడుగులు ముందుకు వేయండి. ఇందులో తీవ్రత, వేగం రెండు అవసరమే.

- అఖండజ్యేతి, జూన్ 2012
అనువాదం : శ్రీమతి వల్లిల్లీనివాస్

అప్పటివరకుడు

జనక మహోరాజు మంది మార్గలంతో, మిథిలా నగర వీధుల గుండా సాగుతుండగా ఆ దారిలో ఎవరిని నడవవద్దని రాజభటులు కట్టుదిట్టం చేస్తారు. శోభాయాత్ర ముగిసేవరకు ప్రజలు తమ పనులు అవసరాలు వదులుకొని ఎక్కుడి వారక్కడ ఆగవలసి వస్తుంది. ఇదే సమయంలో ఆ బాటలో వస్తున్న అప్పావక్కుని రాజభటులు తప్పుకోమని ఆదేశించగా, ఆయన నిరాకరించి ప్రజలకు కన్న తండ్రియైన రాజు కేవలం తన సాకర్యం కొరకు ప్రజలను ఈ విధంగా ఇబ్బంది పెట్టడం అవినీతికరమైన చర్చ. దీనిని ప్రతిఘటించడం నా వంటి బ్రాహ్మణులిని బాధ్యత. ఈ విషయం మీ రాజుకి చెప్పండని పలుకగా రాజభటులు అప్పావక్కుని రాజూజును ధిక్కరించిన నేరం క్రింద బంధించి రాజు ముందు ప్రవేశపెడతాడు. అవినీతితో ఇంత నిర్మయంగా పోరాదగల బ్రాహ్మణుడే రాష్ట్రం యొక్క అసలైన సంపదగా పేర్కొంటూ జనక మహోరాజు అప్పావక్కుని క్షమాపణ కోరి రాజ గురువు పదవి చేపట్ట వలసినదిగా ప్రార్థిస్తాడు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

భయమే కష్టమై లక్ష్మి మూలకారణం.

ఆరోగ్యమే మహాబ్ాగ్యం - 20

హోమియో వైద్య సేవ

మారుతున్న జీవస్తైలి, పాశ్చాత్య దేశాల కారణంగా భైరాయిడ్ గ్రంథిపై ప్రభావం పడి దాని ప్రతిచర్యలలో లోపాలు మొదలవుతున్నాయి. భైరాయిడ్ గ్రంథి పనితీరులో లోపాల కారణంగా కాలేయం, గుండె, ఊపిరితిత్తులు, కిట్టీలతోపాటు అనేక ప్రధాన అవయవాలలో సమస్యలు ఏర్పడే ప్రమాదం ఉన్నది. భైరాయిడ్ సమస్యకు హోమియో శాస్వత పరిష్ఠారం లభించగలదు.

జీవక్రియ సమతల్యతను ఏర్పర్చడం, ఆఫోరం నుండి శరీరానికి అందవలసిన శక్తిని కాపాడుతూ క్రమబద్ధికరించడం, అవసరమైన విటమినుల, హోర్సోనుల జీవకణాల అభివృద్ధికి, పనితీరుకు ఉపయోగపడే విధంగా నియంత్రణ చేయడం భైరాయిడ్ గ్రంథి ప్రధాన కర్తవ్యం. అంతేకండా లివర్, గుండె, ఊపిరితిత్తులు, కిట్టీలు మొదలైన ముఖ్య అవయవాల పనితీరుకు నిర్దేశం భైరాయిడ్ హర్సోన్న నుండి వెలుబడుతుంది.

లక్ష్ణాలు:

- నీరసంగా ఉండడం, ఉదయం నిద్రలేచినప్పుడు చురుకుగా లేకపోవడం, రోజంతా నీరసంగా ఉంటూ పనిపై శ్రద్ధ తగ్గడం, కొన్నిసార్లు నిద్రలేకపోవడం వంటివి.
- బరువులో మార్పులు జరుగుతుండడం, ఎంత తిన్నా ఒంటికి పట్టకపోవడం.
- మానసిక ఆందోళన, వ్యాకులత లాంటివి మొదలుకావడం, దిగులు, విస్మయం, గుండెదడ లాంటివి ఉండటం.
- కొలెస్ట్రాల్ స్థాయిలో ఒడిదుడుకులు
- వంశపొరంపర్యంగా భైరాయిడ్ సమస్యలు
- స్త్రీ, పురుషులలో సంతానలేమి, స్త్రీల బహిష్మలు ఎక్కువ కావటం, నొప్పితో కూడుకుని ఉండడం లేదా దీనికి విరుద్ధం అంటే అసలు లేకపోవడం వంటివి.
- మలబద్ధకం లేదా అతి విరేచనాలు.
- తల వెంటుకలు రాలడం, పొడిబారడం, పెలుసులు కట్టడం, జీవం లేకపోవడం లాంటివి, చర్చం పొడిబారటం, దళసరిగా లేదా పలవగా మారటం, రంగులో మార్పులు రావటం, మఘులు ఏర్పడటం, కాంతి కోల్పోవడం.

రకాలు: భైరాయిడ్ గ్రంథి నుంచి టి 3, టి 4, కాల్చిటోనిన్ అనే ముఖ్య హోర్సోన్న వెలువడుతాయి. వీటిలో వెుదటి రెండు అయోడినతో కలిసి జీవక్రియకు, శరీర అవయవాల ఎదుగుదలకు తోడ్వడతాయి. కాల్చిటోనిన్ హోర్సోన్ శరీర కాల్చియం జీవక్రియకు తోడ్వడతాయి. అయితే జరిగిన అసమతల్యత కారణంగా భైరాయిడ్ సమస్యలకు గురికావచ్చు. వాటిలో ప్రైపో భైరాయిడిజం, ప్రైపర్ భైరాయిడిజం, గాయటర్ నాడ్యోన్, ఆటో జమ్యోన్ భైరాయిడ్, భైరాయిడ్ క్యాస్సర్ ముఖ్య భైరాయిడ్ సమస్యలుగా గుర్తించడం జరిగింది.

దుష్ప్రభావాలు:

అనేకసార్లు అశ్రద్ధ వల్ల భైరాయిడ్ సమస్యను గుర్తించడం జరగకపోవచ్చు. ఎందుకంటే ఆందోళన, చిరాకు, నీరసం, బరువు సమస్యలు వంటివి చాలా తక్కువ స్థాయిలో ఉండవచ్చు. లేదా కొంతమందిలో అసలు ఎటువంటి లక్ష్ణాలు ప్రారంభంలో బయట పడకపోవచ్చు. అంతేగాకుండా డీప్రెషన్, నిద్రలేమి, కీళ్ళ నౌపులు వయసుతో పాటు వచ్చే అనారోగ్యంగా నిర్ధారణ చేసి నిర్దక్క్యం చేయడం కూడా జరగవచ్చు.

బచేసిటి, హృద్యగాలు, కొలెస్ట్రాల్, జ్యుడ్ ప్రెషర్ పెరగటం, ఆస్ట్రియో పోర్టోసినె అంటే ఎముకలు మెత్తబడటం, రోగ నిరోధక వ్యవస్థ బలహిసపడి రకరకాల వ్యాధుల బారిన పడడం లాంటివి భైరాయిడ్ సమస్యను నిర్దక్క్యం చేయడం వల్ల రావచ్చును. అంతే కాకుండా కొంతమందిలో అత్యంత ముఖ్యమైన అవయవాలను లివర్, కిట్టీల పనితీరుపై ప్రభావం వల్ల అకస్మాత్తుగా దుష్పరిణామాలు సంభవించి కోమా లేదా ప్రాణాంతక పరిస్థితులకు దారితీయ వచ్చును.

నిరారణ:

సామాన్య రక్తపరీక్షలతో పాటు టి 3, టి 4, టిఎస్పోచ్చోపాటు రక్త కాల్చియం, భైరాయిడ్ యాంటీబాడీన్ లాంటివి అవసరాన్ని బట్టి సూచించడం జరుగుతుంది. ఎస్టోర్, సిటి, ఎంఆర్ఎస్ స్ప్రోనిగ్, బయాప్పి వంటి అధునిక పరీక్షలు వ్యాధి తీవ్రతను అంచనా వేయడానికి ఉపకరిస్తాయి.

హోమియో వైద్యం :

భైరాయిడ్ సమస్యలు కేవలం వంశపొరంపర్యంగా వస్తాయని, సరెన చికిత్స లేదన్నది కేవలం అపోహ మాత్రమే. శారీరక, మానసిక, పరిసరాల ప్రభావం కారణంగా వచ్చే సమస్యలలో భైరాయిడ్ సమస్య వెుదటిగా నేడు ప్రవంచ కాప్ట్రవేట్ల అధ్యయనంలో పేర్కొటున్నారు. అన్ని కోణాల నుండి శరీర క్రియల పనితీరును తెలుసుకుని వ్యాధి మూలాలను కనుగొనడం హోమియో వైద్యం విశిష్టత. అసమతల్యతను తొలగించడం వల్ల అనారోగ్యం నుండి బయటపడటమే కాకుండా సంపూర్ణ ఆరోగ్యం లభిస్తుంది. వాడుతున్న మందులను ఒకేసారి అపకుండా, క్రమబద్ధంగా తగ్గిస్తూ అవసరమైన పరీక్షలు చేయస్తా శాస్వత పరిష్ఠారం చూపించడం కేవలం హోమియో వైద్యంతోనే సాధ్యం.

భైరాయిడ్ సమస్యకు సాధారణంగా వాడే హోమియో మందులు : అయోడం, భైరాయిడినం, ప్రోమియం, నేట్రం మూర్ఖ, మొదలైనవి.

సలహాల కొరకు సంప్రదించవల్సిన చిరునామా

డా. టి. నిలవేణి, బి. పెచ్. ఎమ్. ఎస్.

అర్. ఎన్. జి. అడవ్వెన్డ్ హోమియో లైనిక్, ఇ.నెం. 3-211, యశోద గార్డెన్ దగ్గర, శాంతినగర్, కూకటపల్లి, హైదరాబాద్ - 72.

ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమియో వైద్య విధానం మీద అవగాహన పెంచు కోపదానికి. దయచేసి స్వంత వైద్యం ప్రయత్నించవచ్చని మనవి.

భయం పోగొట్టుకోగలిగితే సామర్థ్యం పెరుగుతుంది.

సుభాషితాలో సుధారస బిందువులు - 9

ధీరుడు తన లక్ష్మీన్ని సాధించాలంటే అతనికి

గల ప్రథమ శత్రువులైన స్త్రీ వ్యామోహోన్ని
అనవసర కోపాన్ని, అత్యాశను జయించి, అత్య నిగ్రహశక్తితో
ఉన్నప్పుడు అతడు స్థిరచిత్తునిగా, స్థిత ప్రజ్ఞనిగా ఆదర్శ
ప్రాయుడొతాడు.

కాంతా కట్టాక్ష విశిఖా నలునంతియస్య
చిత్తం, న నిగ్రహాతి కోప కృశానుతాపః
తర్వాన్ని భూరి చిచయాత్మ సలోభప్తాణః
లోక్తతయం జయతి కృత్పుమిదం సధీరః //

లోకంలో కాంత, కాంచనములు (స్త్రీ వ్యామోహం, సంపదల పట్ల అత్యాశ) అత్యంత ప్రమాదకరమైన పతనానికి దోహాదపదే కారణాలు. అందువల్ల ధీరుడు స్థిరచిత్తంతో వివేకానందునివలె, ఆదిశంకరునివలె స్త్రీ వ్యామోహనికి దూరంగా ఉండవలెను. తరుచు ఓర్చును కోల్పోయే కోపాన్ని మనస్సులోకి చేరనీయ కూడదు. దానివల్ల ఆలోచనాశక్తి నశించిపోయి, విచక్షణా జ్ఞానాన్ని కోల్పోతాడు. అందువల్ల తొందరపాటు నిర్మయాలతో తప్పులు చేసే అవకాశం ఉంటుంది. సంపదల పట్ల లోభం వల్ల, బంధు మిత్రులతో అనవసరమైన శత్రుత్వాన్ని పొంది, ఏకాకిగా, ఎటువంటి ప్రయోజనం లేని సాధారణునిగా చెడ్డపేరు పొంది, ఇబ్బందులు పొలయ్యే దుస్థితి కలుగుతుంది.

అందువల్ల అరిష్టద్వారాలైన కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్స్యర్యాలకు తావు ఈయకుండా, స్థిరచిత్తంతో జీవించే వాడే ధీరుడు.

విధివశాత్తు ఎన్ని కష్టసప్షోలు ఎదురైనప్పటికి, దైర్యాన్ని కోల్పోకుండా, శీలాన్ని రక్కించుకోవడమే ధీరుల స్వభావం. కొన్ని అనివార్య పరిస్థితుల్లో స్థితిగతులు మారిపోయినప్పటికి, కష్ట కాలంలో దీనస్థితిని పొందినప్పటికి ధీరులు తమ వ్యక్తిత్వంతో ఉన్నతంగా ప్రకాశించే ప్రయత్నం చేస్తారు. గగనతారలుగా శోభిల్లతారు. ఎన్ని కష్టాలు ఎదురైనా హరిశ్చంద్రుడు, రాముడు, పొందవలు, రాణా ప్రతావేసింగ్, చత్రపతి శివాజీ వంటి మహానీయులు చెదరని ఛైర్యంతో ఉన్నతంగా (దిగజారే మనస్తత్వం లేకుండా) ప్రకాశించారో, అలాగే ప్రతి ఒక్కరు ఉన్నత విలువలకు తావిచ్చే ఉత్తమ శీలాన్ని కాపాడుకోవాలి.

కదర్థితస్యాపి హి దైర్యవ్యత్తే :
న శక్యతే దైర్యగుణః ప్రమాప్తమ్

అధో ముఖస్యాపి కృతస్యవహ్న్యః
న అధః శిఖాయాతి కదాచి దేవ //

దీపశిఖను (కాగడా) తలట్రీందులుగా చేసి పట్టుకున్నప్పుడు అగ్ని జ్యోలలు, ఎలాపైకి ఎగిసిపడతాయో, ((క్రిందికి దిగజార కుండా) అలాగే ధీరుడు కష్టదశలో ఉన్నప్పటికి, ఉన్నతంగానే ప్రవర్తిస్తాడు తప్ప నీచంగా ఉండడు. అదే అతని ఔన్నత్యం. శీలాన్ని కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో, ధీరుడు మరణానికైనా సిద్ధపడతాడు. అదే మన భారతీయుల నరసరాల్నాను ప్రవహించే జీవనాదం.

వరం తుంగా తేశ్వంగాత్ గురుశిఖరిణః క్వాపివిషమే
పతిత్తాయంకాయః కలినధ్యపదంతే విదిలితః
వరం స్వాస్తో హస్తః ఫణిపతి ముఖే తీక్ష్ణదశనే
వరం వహ్న్యాపాతః తదపి నక్తతః శీలవిషయః //

జీవించడం కష్టమనిపించే దశలో, తినదానికి ఆకులు, అలములు కూడా దొరకని స్థితిలో, కొండలలో, కోనలలో యాచకునిలా బ్రతకవలసిన కష్టకాలం ఏర్పడినప్పుడు, ధీరుడు ఆ కొండ శిఖరం నుండి దూకి, అత్య త్యాగం చేయడానికి సిద్ధపడతాడే తప్ప, బిచ్చగానిగా జీవించడానికి ఇష్టపడడు. విష జ్యోలలు క్రమ్యే భయంకర సర్పాల చేత చికిత్సప్పుడు, వాటితో పోరాటి వీర మరణం పొందడం కానీ, లేదా శీకృష్ణనివలే వాటి పడగలపై నాట్యం చేయడం (జయించి, వాటిని లొంగదీను కోవడం) ధీరుల లక్షణం. అగ్ని దహిస్తుందని, మృత్యువుకు తప్పడని తెల్పినప్పుడు, ఆ అగ్నిలో దూకి అత్యతాగ్యం చేసుకోవడం ఉత్తమం. అట్టి స్థితిలో సీతవలే అగ్ని పునీతులుగా శోభిలడం అసాధారణమైన విషయమే అయినప్పటికి అది ధీరులకే సాధ్యం.

ఉత్తమ గుణగణాలు కలిగినవారికి, ప్రకృతి కూడా అనుకూలించి, వారి ఉత్తమ శీలానికి హరతి పదుతుందన్న సత్యాన్ని ఇలా వివరించాడు భర్తృహరి.

పల్మాప్తస్య జలాయతే, జలనిధిః, కల్యాయతే, తత్కృషణాత్
మేరుః స్వల్పశిలాయతే, మృగపతిః, సద్యః కురంగాయతే,
వ్యాలో మాల్య గుణాయతే, విషరసః హియూష వర్ణాయతే
యస్యాంగే భిల లోక వల్లభ తమం శీలం సమున్నీలతి //

ఉత్తమ శీలం కలిగిన వారి స్థిరచిత్తం ముందు ఎంతటి దుర్ఘటమైన విషయాలైనా, వారి సంకల్పం ముందు మోకరిల్ల వలసిందే. ప్రహోదుని స్థిర భక్తి ముందు హిరణ్యకశిష్టుడు పెట్టిన

అంకితభావంతో చేపట్టిన కార్యక్రమాలను పూర్తిచేయాలి.

కష్టాలన్నీ, ఓటమి చెందాయి. అగ్ని గుండంలోకి విసిరి వేయబడినప్పటికి, శ్రీహరి దయాపాత్రుడైన ప్రశ్నలు ఉండనపు గుట్ట నుండి వచ్చినవానివలే బయటపడ్డాడు.

సీతానేషణకు బయలుదేరిన హసుమంతునికి సముద్రం ఒక పిల్లకాలువగా అగుపించింది. దానికి కారణం ఆతని దృఢభక్తి. అత్మశక్తి. మేరు పర్వతం కూడా అగస్తులవారి దివ్యశక్తి ముందు మోకరిల్లిన రీతిలో పెద్ద పెద్ద కొండలవంటి సమస్యలు కూడా చిన్న చిన్న గుట్టలుగా మారిపోతాయి. భరతుడు బాల్యంలో అట పస్తువులుగా సింహపు పిల్లలతో ఆడుకున్నాడంటే అది ఆతని దైర్ఘ్యగుణానికి చిప్పాం. శాలివాహనుని శక్తికి మోకరిల్లిన పులి ఎలా ఆతని వాహనంలా మారిందో, అలాగే గొప్పవారి అత్మశక్తి ముందు అన్ని సమస్యలు తలవంచుతాయన్న సత్యాన్ని వివరిస్తూ, మహాశివుని మహిమ ముందు గరజం కూడా తన ప్రతాపాన్ని చూపలేదన్న యదార్థాలను వివరించారు భర్తృహరి.

కాలచక్రంలో గెలుపు ఓటములు పరిభ్రమిస్తూ, కొన్నిసార్లు గెలుపు, మరికొన్ని పర్మాయాలు ఓటమి, మానవ జీవితాలను

ప్రభావితం చేస్తూ ఉంటాయి. అయితే ధీరుల చిత్తాలు వీటికి అతీతంగా ఉంటాయి. ప్రస్తుతం ఓటమి చెందినా, భవిష్యత్తులో గెలుపును సాధించవచ్చన్న ఆత్మవిశ్వాసంతో వారు పయనిస్తూ ఉంటారు.

భిన్నోపిరోహతి తరుః

**క్షీణో ఇద్భుపచీయతే పునశ్చంద్రః
జతి విమృశంతి స్వస్త్రః
సంతప్యతే న విఫ్లవా లోకే ॥**

వృక్షాన్ని ఖండించినప్పటికి, అది తిరిగి చిగురిస్తుంది. చంద్రుడు అమావాస్య రోజున క్షీణించినప్పటికి, తిరిగి పాడ్యమి నుండి ప్రకాశిస్తాడు. అలాగే గొప్పవారు కూడా కొన్ని సమయాలలో అపజయం పాలైనా, ఇతర సమయాలల్లో విజయాలతో వెలుగొందుతారు. అందువల్ల గెలుపు, ఓటములు వారిని ప్రభావితం చేయలేదు అన్నది ఆక్షర సత్యం.

- సాధన నరసింహోచార్య

విస్తులించిన సత్యం

ఒక చెట్టు మీద రెండు దేగలు చాలా ప్రేమానురాగాలతో జీవిస్తూ ఉండేవి. అవి రెండు వేటకు వెళ్లి దొరికిన వాటిని ఆనందంగా కలసి తింటుండేవి. ఒక రోజు సాయంత్రం యథా ప్రకారం తమ స్థావరానికి చేరేసరికి ఒక దాని నోటిలో ఒక పాము, ఒక దాని నోటిలో ఒక ఎలుక ఉన్నాయి. చెట్టు మీద వాలి, నోటిలో ఉన్న ఆ రెండింటిని వదిలేసరికి ఇంకా జీవించి ఉన్న పాము ఎలుకను మ్రింగడానికి సిద్ధమయింది. ఇది చూచిన ఎలుక డేగ రెక్క క్రింద దాగి ప్రాణరక్షణకు ప్రయత్నించసాగింది. ఈ దృశ్యాన్ని చూస్తున్న ఒక డేగ పాము వంక చూస్తూ ఈ పాము ఎంత మూర్ఖరాలు దాని జిహ్వ చాపల్యం మృత్యువుని కూడా మరపింపవేస్తుంది అని ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటించింది. ఆ మాటకు రెండవ డేగ తన రెక్క క్రింద దాగి ఉన్న ఎలుకను చూపిస్తూ దీని మూర్ఖత్వం తక్కువేమీ కాదు ప్రత్యక్షంగా నిలచి ఉన్న మృత్యువు రెక్క క్రింద ఎలా భయపడి దాక్కుందో అని పలికింది. మానవుడు కూడా జిహ్వాకు, భయానికి, మృత్యువు కంటే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇస్తాడు. ఏ క్షణంలోనయినా, ఎక్కుడైనా, ఎలాగైనా తన మీదకు ఉరకగల మృత్యువును పూర్తిగా విస్మరించి బలికేస్తుంటాడు. మానవుని అలవాట్లు సత్యాన్ని విస్మరింపజేసి జీవింపజేస్తుంటాయి.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ప్రకాశం గారు

ఆంధ్రరాష్ట్ర అవతరణ జిరిగి ముఖ్యమంత్రిగా బాధ్యతలు స్వీకరించిన ప్రకాశం గారి వయస్సి 84 సంవత్సరాలు. ఈయన తల్లి పేదరికం కారణంగా చిన్న హోటలు సడిపి అతి కష్టం మీద కుటుంబాన్ని పోషించేది. అలా పెరిగిన ప్రకాశం గారు స్వయంకృషితో వకీలు పరీక్షలో ఉత్తీర్ణడై ఇంగ్లాండు వెళ్లి బారిస్టర్గా తిరిగి వచ్చారు. తన సంపాదనలో పెద్ద మొత్తాన్ని ప్రతినెల పేద ప్రజల సహాయార్థం ఖర్చు చేస్తుండేవారు. స్వాతంత్యోద్యమంలో పాల్గొంటూ స్వరాజ్యం' అనే దినపత్రికను నడుపుతుండేవారు. జైలుకు వెళ్లినప్పుడల్లా అనేకమంది నేరస్తులను చైతన్యవంతులుగా చేసి వచ్చేవారు. కుటుంబ బాధ్యతలను త్రిధగా నిర్వహిస్తానే ప్రజాపొత్త కార్యక్రమాలలో చురుగ్గా పాల్గొనేవారు. వీరి చరిత్ర ఎంత ఉత్సుక్షమైనదంటే ఆ రోజులలో ముఖ్యమంత్రిగా నియమించ దానికి వీరిలాంటి వ్యక్తి మరకారున్నారేమోని కాగడా పెట్టి వెదకినా దొరకక 84 సంవత్సరముల వృద్ధాప్యంలో వీరినే ఆ పదవిని చేపట్టువలసినదిగా కోరడం జిరిగింది. యువకుల కంటే ఉత్సాహంతో, సామర్థ్యంతో ఆ పదవిలో కొనసాగి జీవితం యొక్క అంతిమ అధ్యాయాన్ని వీరు అత్యంత ట్రీతి పౌత్రువైన సృజనాత్మక కార్యక్రమాలలో లీనమయి గడపడం జిరిగింది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

అంకితభావంతో పనిచేస్తే ఉత్సాహం పెల్లుబికి వస్తుంది.

ఆపోధ మాస ప్రాముఖ్యత

“ఆపోధస్య ప్రథమ దివసే మేఘు మాల్శిష్ట సానుమ్” అన్న శోకంలోని పంక్తి ద్వారా కాళిదాసు తన ‘మేఘు సందేశ’ కావ్యంలోని మొదటి శోకం ద్వారా ఆపోధమాసం యొక్క మొదటి రోజు అయిన పాడ్యమి రోజున కన్చించే తొలిమేఘుం రాబోయే వర్ష బుతువుకు అష్టమం పశ్చికే రోజుగా వర్షించారు. మండు వేసవి తాపంతో కూడుకుని ఉన్న వాతావరణం, చల్లబడడానికి కారణంగా ఆపోధ మాసం. గ్రీష్మ బుతువుకు, వర్ష బుతువుకు మధ్య వారధిగా భావించవచ్చును.

విదియ రోజున పూరీ క్షేత్రంలో జగన్నాథస్వామి వారి రథాంత్రవం జరిపే ఆచారం ఉంది.

**నీలాచల నివాసాయ, నిత్యాయ పరమాత్మనే
సుభద్రా బలభద్రాత్యామ్, జగన్నాధాయ మంగళమ్ ॥**

రెండవ పంక్తిలో “సుభద్రా ప్రాణానాభాయ” అనే పొతాంతరం ఉన్నది. అయితే శ్రీకృష్ణుని భార్య సుబద్ర అనే తప్పుడు ప్రచారానికి అవకాశమిచే ఆ వాక్యాన్ని పూరీక్షేత్రంలోని పై శోకం ఖండించి, ఇలా వివరించింది.

సుభద్ర శ్రీకృష్ణుని సోదరియని, యశోద గర్భమున పెరిగిన ఎనిమిదో ఆడ శిశువే సుభద్రయని, శ్రీకృష్ణుని దేవకి వద్దకు చేర్చడంలో ప్రధాన పొత వహించినది. దేవకి గర్భమున పెరుగుతున్న బలరాముని రోహిణి గర్భమునకు మారునట్టు చేసిన యోగమాయాదేవి సుభద్ర అని స్థల పురాణం ద్వారా తెలుస్తోంది. కంసుడు ఆకాశంలోకి ఎగురవేసినప్పుడు ఈ భద్రయే ఆకాశవాణిగా శ్రీకృష్ణుడు జీవించియే ఉన్నాడని తెలిపిన యోగ మాయాదేవి. ఈమెకు భద్ర, భద్రకాళి మొదలగు పన్నెండు పేర్లు ఉన్నాయి. అంటే సోదరుడు బలరాముడు (బలభద్రుడు), సోదరి సుభద్రతో కలిసి మూడు రథాలలో పూరీ నుండి ఇంద్రధ్యమ్మానికి ఊరేగింపుగా వెళ్లి, తిరిగివచ్చే ఉత్సవమే జగన్నాథ రథయాత్ర. లక్ష్మీదేవి పూరీలోనే ఉండి, స్వామివారు తిరిగి వచ్చాక ఆష్టమించిందని స్థల పురాణం తెలుపుతోంది. ఈ ఉత్సవం ఆపోధ విదియ నుండి మూడు రోజుల పాటు జరుగుతుంది.

ఈ నెలలోనే గోదావరి, కావేరి నదులకు క్రొత్త వరద నీరు వచ్చి చేరుతుంది.

ఆపోధ శుద్ధ ఏకాదశిని తొలి ఏకాదశిగా, మహాఏకాదశిగా ఆచరిస్తారు. స్వాములు ఆచరించే చాతుర్మాస దీక్షలలో వచ్చే మొదటి ఏకాదశి ఇదే. అందువల్ల దీనిని తొలి ఏకాదశిగా పరిగణిస్తారు.

శ్రీ మహావిష్ణువు ఈ ఆపోధ శుద్ధ ఏకాదశి మొదలు నాలుగు నెలలు ఒలి చక్రవర్తి చేసే పూజలందుకుని తిరిగి కార్తీక శుద్ధ ఏకాదశి రోజున తిరిగి వస్తూరని, ఒక కథ ప్రచారంలో ఉన్నది. మరొక కథ ప్రకారం క్షీర సాగరంలో శ్రీ మహావిష్ణువు ఈ ఏకాదశి మొదలు నాలుగు నెలలు విక్రాంతి తీసుకుంటారన్న మరో కథనం కూడా ప్రాచుర్యంలో ఉంది. అందుకే “శయనైకాదశి” అన్న పేరు కూడా ఈ ఏకాదశికి ఉంది.

బౌద్ధమతస్తులు కూడా ఈ ఆపోధ మాసంలో, “వాసో” వృక్షం (జివి బ్రాహ్మణ, నేపాల్ ప్రాంతాలలో ఎక్కువగా ఉంటాయి. వీటి పువ్వులు పసుపు రంగులో ఉంటాయి) విరబూనే కాలం కాబట్టి, ఆ పువ్వులతో, బౌద్ధభిక్షువులను పూజిస్తారు. భిక్షువులు పంచశీల ధర్మలను బోధిస్తారు. బుద్ధుడు తల్లి వద్దకు చేరుకునే రోజులు ఈ ఆపోధమాసం అని, ఆ బుద్ధుడు భూమిపైకి వచ్చే శుభప్రదమైన మాసం ఈ ఆపోధ మాసం.

ఆపోధ పౌర్ణమిని వ్యాసపౌర్ణమి లేదా గురుపౌర్ణమిగా ఆచరించే ఆచారం ప్రసిద్ధమై ఉన్నది. దీనినే గురుపౌర్ణమిగా, వ్యాసుల వారి జయంతిగా జరిపే ఆచారం ఉన్నది.

అది గురువుగా భావించే శ్రీకృష్ణుల వారి చరితమైన భాగవతాన్ని, భగవద్గీతను లోకానికి అందించిన బ్రహ్మవిద్యానిధి అయిన వ్యాసుల వారిని పూజించి గురువు, గురువు జెన్వెన్యూన్ గౌరవించే పర్వదినమే ఈ గురుపౌర్ణమి.

కొన్ని ప్రాంతాలలో శివశయనోత్సవంగా, శైవులు ఆచరిస్తారు.

కృష్ణసోదరులో భీమానది కలిసే పవిత్ర ప్రదేశం మహాబాహ్నగర్ లోని కసుమర్తి గ్రామం. ఇక్కడ ఆపోధపౌర్ణమి సందర్భంగా జాతర జరగడం ఆనవాయితి.

వసంత బుతువుతో వచ్చిన కోకిల గ్రీష్మ బుతువు చివరలో వలసపోతుంది కాబట్టి కోకిల ప్రతంగా తెలగపిండితో ‘కోకిల’ ప్రతిమను చేసి ఆరాధించే ఆచారం కొన్ని ప్రాంతాలలో కలదు. ద్రువదుని భార్య పేరు కూడా కోకిలాదేవి. ఈ విధంగా ఆమెను స్ఫురించే పద్ధతి మరికొన్ని ప్రాంతాలలో ఉన్నది.

ఆపోధ అమావాస్యను కర్మాటక సంక్రమణంగా ఆచరించి పితృదేవతలకు పూజలు చేస్తారు. పితృ దేవతలు తరించే పుణ్య కాలంగా ఈ సంక్రమణాన్ని ఆచరిస్తారు.

- సాధన నరసింహచార్య

అంకితభావంతో పనిచేయడం వల్ల మానవ సంబంధాలు వృధి చెందుతాయి.

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

తూములూరులో

108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం 2012 మే 31 మరియు జూన్ 1వ తేదిన తూములూరు గ్రామం, కొల్లిపర (మం), గుంటూరు జిల్లాలోని జిల్లా పరివత్ పైస్సులు ఆవరణలో జరిగింది.

మే 31వ తేది సాయంత్రం 5 నుండి కలశయాత్ర ప్రారంభమై 7 గంటలకు కోలాటంతో మగిసినది. దాదాపు 200 మంది మహిళలు కలశయాత్రలో పాల్గొన్నారు. తదుపరి 1008 దీపాలతో స్ఫూర్తిక, ఓంకారం, కాగడ మరియు శివలింగ ఆకృతులతో దీపాలను వెలిగించి దీపయజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. దీనిలో దాదాపు 400 మంది మహిళలు పాల్గొన్నారు. శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు, డా॥ శ్రీరామ్ మరియు పూల్సింగ్ గార్డు కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

జూన్ 1వ తేదీన ఉదయం 9 గంటలకు 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము ప్రారంభమైనది. డా॥ శ్రీరామ్, పూల్సింగ్లు యజ్ఞ క్రతువును ప్రారంభించారు. తదుపరి శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు ప్రపచనాన్ని అందించి, సర్వులను ఉత్సమితితుల గావించారు. విద్యారంభ సంస్కారాలు, మంత్రదీక్ష సంస్కారాలు శ్రీ అశ్వినిసుబ్బారావుగారి నేతృత్వంలో నిర్వహించారు. ఈ ఉత్సవాపూరిత వాతావరణంలో రూ. 9,000/- గురుదేపుల సాపీత్యం విక్రయించబడింది. సత్తేనవల్లి వాస్తవ్యాలు శ్రీ టి.ఎస్.అంకారావు కార్యక్రమ విజయానికి సహకరించారు.

చుట్టూప్రక్కల గ్రామస్తులు యజ్ఞ కార్యక్రమానికి సంపూర్ణ సహకారాన్ని అందించారు.

ఘుంటూవారిపాలెంలో

2012 జూన్ 2 మరియు 3 తేదీలలో 108 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము గుంటూరు జిల్లా, ఘుంటూవారిపాలెంలో నిర్వహించారు. 2వ తేది కలశయాత్ర అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించిరి. సుశిక్షితులైన అడవిపాలెం గ్రామ కోలాట బృందం వారి కళానైపుణ్యంతో గ్రామస్తులకు చక్కని విసోదాన్ని, భక్తిని అందించారు. కలశయాత్ర దాదాపు గంటన్నర సమయం ఘుంటూవారిపాలెం గ్రామ వీధులలో సాగింది. అటుపిముట శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారి ప్రపచనం కొనసాగినది. శ్రీ పేరిశాస్త్రి మరియు శ్రీ పూల్సింగ్ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. గాయత్రీ పరివార్ దక్కిణ భారత సంచాలకులు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు గురుదేపుల విరచితమైన ప్రజ్ఞాపురాణం గురించి మరియు గురుదేపుల గురించి, వ్యక్తి నిర్మాణము, కుటుంబ నిర్మాణం మరియు సమాజ నిర్మాణాలపై ప్రపచనం అందరికి మార్గదర్శనం గావించారు. శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు మరియు శ్రీ పేరిశాస్త్రిగార్డు ప్రేరణతో రూ. 11,000/- గురుదేపుల సాపీత్యం ఇచ్చట విక్రయించబడింది.

గాయత్రీ సేవ సమితుల ఆవిభావముపై నివేదిక :

అదర్చ గ్రామాల రూపొందించుటలో భాగంగా 1) కొత్తపాలెం గ్రామం, పర్మార్ మం), ప్రకాశం జిల్లా 2) తూములూరు గ్రామం, కొల్లిపర (మం), గుంటూరు జిల్లా 3) లక్ష్మీపురం గ్రామం, కాకాని శివారు గ్రామ పంచాయితి, నర్సరావుపేట రూర్లు (మం), గుంటూరు జిల్లాలో గాయత్రీ సేవ సమితులను గాయత్రీ పరివార్ వారి ప్రేరణతో ఏర్పాటు చేయుట జరిగినది.

1) తొలుత మువ్వురి సభ్యులతో గ్రామాభివృద్ధి సమితిని అవిష్కరించడమైనది. 2) మూడు చోట్ల శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు తమ వంతు గ్రామాభివృద్ధికి అంశదానంగా రూ. 5,000/- నగదును అందించారు.

వీరి ప్రేరణతో కొత్తపాలెంలో రూ. 16,032/-, తూములూరులో రూ. 33,102/- మరియు లక్ష్మీపురంలో రూ. 17,000/- మూలధనంగా అంశదానం రూపంలో గ్రామస్తుల సహకారంతో ఏర్పాటు చేయడమైనది.

ఈ క్రింది కార్యక్రమాలను తొలిదశలో చేపట్టటకు నిర్ణయించడమైనది.

1. వృక్షాలు నాటుట - గ్రామం యొక్క అన్ని వీధులలో
2. వైద్య సదుపాయముల ఏర్పాటు : హోమియో మరియు ఆయుర్వేద వైద్య సదుపాయముల ఏర్పాటు చేసి గ్రామీణులకు నాణ్యమైన, నమ్మకమైన, నిరపాయకరమైన అత్యంత, స్వల్ప భర్తుతో వైద్య సదుపాయములను అందించుట.
3. వయిసు విద్య : గ్రామములో చదువురాని వారందరికి ఉచితంగా విద్యాను నేర్చించుట. బాలసంస్కర కేంద్రాన్ని స్థాపించుట, బాల పురోహితులను ప్రోత్సహించుట.

పేతుబధ్మ విశ్వాసం అవసరం.

- గోశాలల ఏర్పాటు : గో ఆధారిత వ్యవసొయ పద్ధతిని ప్రోత్సహిస్తూ, రసాయనిక ఎరువులు మరియు పురుగు మందుల వాడకాన్ని పూర్తిగా తొలగించి వేయుట.
- వ్యవస విముక్తి : ఈ ఉద్యమాన్ని చేపట్టి గ్రామములో పొగ్రామాట, మద్యసేవనాన్ని, జాదం మున్నగు వ్యసనాలను రూపుమాపుట.
- నారీ జాగరణ : నారీ జాగరణ కార్బూక్టమాల చేపట్టి మహిళా మండలులను స్థాపించి, కుటుంబ నిర్మాణానికి మరియు సమాజ నిర్మాణాలకు చేయూతను అందించుట.
- గ్రామముల పొరిశుద్ధత : గ్రామములో రక్షిత మంచి నీటి పథకాలకు తగిన ప్రోత్సాహాన్ని అందించి, గ్రామపారిశుద్ధ కార్బూక్టమాలకు శ్రీకారం చుట్టి పెద్ద ఎత్తున చేపట్టుట.
- కుటీర పరిశ్రమల ఏర్పాటు : గ్రామాల స్వావలంబన దిశగా తగిన కుటీర పరిశ్రమల ఏర్పాటు చేయుట.

పైన ఉదహరించిన రీతిలో గాయత్రి చేతనా కేంద్రము, పైదరాబాద్ గాయత్రి సేవా సమితుల ద్వారా గ్రామీణుల సహాయ సహకారములతో గ్రామ అవసరాలను తీర్చే దిశగా తగిన పథకాలను రూపొందించి, తగిన మార్గదర్శనాన్ని అందించాలని, వానిని 2012-13 సంవత్సరాని కల్గా పూర్తిచేయాలని సంకల్పించింది.

బంగీలులో

గాయత్రి జయంతి ఉత్సవములు మూడు రోజులు ఒంగోలులోని గాయత్రి గోశాల ప్రజ్ఞ మండలిలో శ్రీ మలసాని వెంకటేశ్వరులుగారి నేతృత్వంలో నిర్వహించబడినాయి. 29.05.2012న దీపయజ్ఞం, 30.05.2012న కలశయూత వైభవంగా నిర్వహించబడింది. 31.05.2012న నవ కుండముల గాయత్రి మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడినది. దీనిలో 180 మంది పాల్గొన్నారు.

ఖమ్మంలో

29.04.2012 ఖమ్మం జిల్లాలోని కుసుమంచి గ్రామములో నవ కుండముల గాయత్రి యజ్ఞమును శ్రీ దండ్యాల లక్ష్మణరావు గారి ఆధ్వర్యంలో శ్రీ డి.వి.ఆర్. మూర్తి, శ్రీ సత్యన్నారాయణ గార్లు నిర్వహించిన ఈ కార్బూక్టమమునకు శ్రీయుతులు చౌదరి, ప్రసాద్, నూతక్కి పద్మ, వెంకయ్యగారు సహకారం అందించారు. ఈ యజ్ఞ కార్బూక్టమంలో సుమారు 200 మంది పరిజనులు భక్తి శ్రద్ధలతో పాల్గొన్నారు.

నెల్లారులో

2012 ఏప్రిల్ 15,18,22,29 తేదీలలో గాయత్రీ యజ్ఞములను నెల్లారు గాయత్రి పరివార్ కార్బూక్టమయం ఆధ్వర్యంలో శ్రీ రఘుమార్తి మాప్షోరు నిర్వహించారు. ముకుందాపురంలో 20,27 తేదీలలో దీపయజ్ఞములు నిర్వహించబడినవి. శ్రీ తిరునారాయణగారు గాయత్రి పరివార్ జిల్లా కస్టినర్గా బాధ్యతలు స్వీకరించిన నాటి నుండి కార్బూక్టమాలు ఊపందుకున్నాయి. అట్లే వారి నేతృత్వంలో కార్బూక్టర్లలో నూతన ఉత్సాహం ఇనుమడించి సమైక్యంగా పనిచేయుట గమనార్థము.

పైదరాబాద్ దిల్సుభ్ నగర్లో

దిల్సుభ్ నగర్లోని శ్రీరామకీర్తన ప్రజ్ఞమండలిలో గాయత్రీ జయంతి సంబరాలు ఉదయం 7 గంలా నుండి ప్రారంభమైనాయి. సుమారు పాతిక మంది పరిజనులు గాయత్రి హవనంలో 108 ఆహాతులను సమర్పించారు. అనంతరం పరమ హజ్య గురుదేవుల 108 నామాలు శ్రద్ధగా పరించాక పరిజనులతో పాటు విద్యార్థులు కూడా ఎంతో స్వార్థితో 108సార్లు గాయత్రి చాలీసా పారాయణ చేసారు. ఆ తరువాత పరిజనులు అందుర యజ్ఞశాల ప్రాంగణంలో తులసి మొక్కలు నాటి భోజన ప్రసాదాన్ని స్వీకరించారు. అదే రోజు సూర్యప్రకాశ దంపతులు తమ 35వ వివాహదిన వార్షికోత్సవాన్ని జరుపుకున్నారు. కొన్ని సంవత్సరాలుగా ఎంతో కృషి చేస్తూ సంవత్సర కాలంలో సుమారు యాభై మందికి పైగా యుగశక్తి గాయత్రి మాస పత్రికను పరిచయం చేశారు. నిత్యం గురువుగారి సాహిత్యాన్ని కొత్తవారికి అందించే ప్రయత్నం చేసే శ్రీ వెంకటరావు దంపతులు కూడా తమ 50వ వివాహదిన సంస్కరాన్ని ప్రజ్ఞాపించి జరుపుకున్నారు.

జగిత్యాలులో

2012 మే నెలలో గాయత్రి పరివార్ జగిత్యాల, కరీంనగర్ జిల్లా శాఖ ఈ క్రింది కార్బూక్టమాల నిర్వహించారు. 22.05.2012 న ధర్మపురి మండలములోని దోసూర్ గ్రామములోని శ్రీ భీమేశ్వర స్వామి ఆలయంలో పంచకుండి యజ్ఞము నిర్వహించగా 600 మంది పాల్గొన్నారు. అట్లే 31.05.2012న గాయత్రి జయంతి సందర్భంగా లఘుక్కపేట గ్రామం, సారంగాపురం మండలములోని శివాలయంలో మరో పంచకుండి యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. దీనిలో 400 మంది పాల్గొన్నారు. అదేరోజు జగిత్యాల పట్టణంలో స్వర్ణకార సంఘ భవనంలో మరో పంచకుండి యజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు.

పై కార్బూక్టమాల నిర్వహించిన శ్రీ ఆడెపు గంగారామ్, శ్రీ రాంరెడ్డి, శ్రీ అశోక్ గుప్తా, గడ్డం బుచ్చిరెడ్డి గార్ల సారధ్య సహకారాలతో జరిగాయి. చిట్టాల భూంరెడ్డి, మహేష్, తిరుపతి, రమేష్, రాజన్న, సత్యన్నారాయణ, దక్కిణామూర్తి మున్నగు పెద్దలు సహకరించారు.

పిల్లల భద్రతా రాహిత్యాన్ని తల్లితండ్రులు పోగొట్టాలి.

వరంగల్లులో

గాయత్రీ జయంతి సందర్భముగా 31.05.2012 గురువారమునాడు వరంగల్లులో 9 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞము శ్రీ అమృతాజు రాధాకృష్ణముర్తి, శ్రీ సావిత్రి, బాలా త్రిపురసుందరి నిర్వహించారు. సుమారు 400 మంది పాల్గొన్న ఈ యజ్ఞంలో డా.యం.వెంకటేశ్వరుగారు ప్రవచనము ఇచ్చారు. ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమానికి శ్రీ గార్లపాటి వెంకటేశ్వరు సహాయ సహకారాలు అందించారు.

తోషిణిము

పూజ్యలు, పరమపూజ్య గురుదేవుల, పరమ వందనీయ మాతాజీల మానస పుత్రులు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి సారథ్యంలో నిర్వహింపబడుచున్న 54 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞానికి అందరికి ఆహ్వానము.

వేదిక: సరస్వతి శిశు మందిరము, మెయినరోడ్, సత్తెనపల్లి పట్టణం, గుంటూరు జిల్లా.

కార్యక్రమ వివరాలు :

21.07.2012 - శనివారము సా॥ 4 గం॥లకు కలశయుత సా॥ గం॥ 5.30 ని॥లకు డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి ప్రవచనం తదుపరి దీపయజ్ఞం - తీర్థప్రసాద వితరణ.

22.07.2012 - ఆదివారము ఉ॥ 9 గం॥లకు 54 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము - తీర్థప్రసాద వితరణ.

యజ్ఞ కార్యక్రమంలో డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి ప్రవచనము, శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు, గాయత్రీ పరివార్ దక్షిణ భారత సంచాలకులు గారి ప్రవచనములు ప్రత్యేక ఆకర్షణగా ఉంటాయి. జాతి, మత, కుల, లింగ భేదం లేకుండా అందరూ ఆహ్వానితులే.

ఇట్లు

టి.ఎస్.ఆంకారావు మరియు గాయత్రీపరివార్

సత్తెనపల్లి శాఖ, గుంటూరు జిల్లా

సంప్రదించవలసిన ఫోన్ నంబర్స:

సెల్ : 9866156572 / 9246466220

ఆహ్వానము

గాయత్రీ పరివార్ సమ్మేళనం

2012 జులై 8వ తేది గురువుర్దిమ పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకొని, శ్రీకాకుళం, విజయనగరం, విశాఖపట్టం, తూర్పు గోదావరి మరియు పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలలోని గాయత్రీ పరివార్ సభ్యుల మరియు కార్యకర్తల సమ్మేళనము జరుప నిశ్చయించడమైనది.

సమ్మేళన స్థలం: రాజస్థాన్ సాంస్కృతిక మండలి హోలు, కనకదుర్గ సర్పింగ్ హోమ్ దగ్గర, జిల్లా పరిషత్ జంక్షన్, విశాఖపట్టం.

సమ్మేళనం: 07.07.2012న ఉ॥ 10.00 గం॥ల నుండి సా॥ 3.30 గం॥ల వరకు

08.07.2012న ఉ॥ 9.00 గం॥లకు 54 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము

సమావేశ అజెండా :

- 1) విశ్వ గాయత్రీ పరివార్ లక్ష్మీనికి అనుగుణంగా పటీష్టమైన కార్యాచరణ శ్రుణాలికను 5 జిల్లాలకు తయారు చేసుకొనుట - తద్వారా గ్రామాలకు సైతం విస్తరించుట.
- 2) గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు మరియు కార్యకర్తల మధ్య పటీష్టమైన సహాయ సహకారముల పెంపాందించు కొనుట.
- 3) పుస్తక ప్రదర్శన విక్రయశాలలను విస్తృతంగా ఏర్పాటు చేయుట. తద్వారా గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని ఇంటింటికి చేర్చుట.
- 4) యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రిక చందాదారుల సంఖ్యను 2013 మార్చి నాటికి 1,25,000కు చేర్చుట.
- 5) కార్యకర్తల అనుభవాలను, సూచనలను పంచుకొనుట.

కావున పై జిల్లాలలోని యావన్నంది కార్యకర్తలు వారి రాకను తెలియజేయుచూ ఈ క్రింది ఫోన్ నంబర్సును సంప్రదించ ప్రార్థన. దూర ప్రాంత సభ్యులు 06.07.2012 సాయంత్రానికి సమావేశస్థలికి చేరుకొన ప్రార్థన.

ఫోన్: 9490132923 / 8985183698

ఇట్లు

సమావేశ అనుసుందాన కమిటీ

వైజాగ్ సెంటర్, గాయత్రీ పరివార్ ట్రస్ట్

తమ పట్ల తమకు నమ్మకం లేకపోవడమే నిరాశావాదం.